

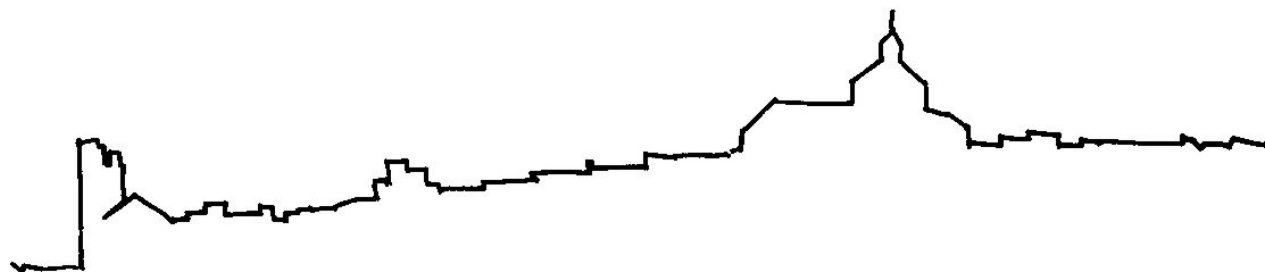
**AJUNTAMENT DE MONT-ROIG DEL CAMP (BAIX CAMP)
PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL**

**(TEXT REFÓS QUE RECVLL LES PRESCRIPCIONS DE L'ACORD D'APROVACIÓ
DEFINITIVA DE LA COMISSIÓ TERRITORIAL D'URBANISME DE TARRAGONA DE
DATA 30/11/2006)**

VOLUM I	DIAGNOSI URBANÍSTICA. PRIMERA PART: ANÀLISI DEL PLANEJAMENT.
VOLUM II	DIAGNOSI URBANÍSTICA. SEGONA PART: ALTRES REFLEXIONS SECTORIALS I CRITERIS GENERALS.
VOLUM III	ANNEX INFORMATIU: ELS EQUIPAMENTS. LA CARTA ARQUEOLÒGICA I LES FITXES DE L'INVENTARI ARQUITECTÒNIC DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.
VOLUM IV	MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA.
VOLUM V	MEMÒRIA SOCIAL.
VOLUM VI	AGENDA I AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA DE LES ACTUACIONS A DESENVOLUPAR.
VOLUM VII	NORMATIVA URBANÍSTICA I ORDENANCES D'EDIFICACIÓ.
VOLUM VIII	ANNEX NORMATIU I. INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT.
VOLUM IX	CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS I DE MASIES EN SÒL NO URBANITZABLE.
VOLUM X	CONVENIS URBANÍSTICS RELACIONATS AMB EL NOU PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL.
VOLUM XI	ANNEX JUSTIFICATIU DE ZONES INUNDABLES CONTIGÜES A RIERES AFECTADES A SÒL URBÀ O URBANITZABLE.
VOLUM XII	INFORME DE LES AL·LEGACIONS

DOCUMENTACIÓ COMPLEMENTÀRIA

1. INFORME MEDIAMBIENTAL.

**INFORME AMBIENTAL DEL PLA D'ORDENACIÓ
URBANÍSTICA MUNICIPAL DEL MUNICIPI DE
MONT-ROIG DEL CAMP**

Realitzat per:
AdHoc, Sostenibilitat ambiental, SL

INFORME AMBIENTAL DEL PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DEL MUNICIPI DE MONT-ROIG DEL CAMP A LA COMARCA DEL BAIX CAMP

1 INTRODUCCIÓ

2 ANTECEDENTS

3 MARC LEGISLATIU DE REFERÈNCIA

4 PRESENTACIÓ DEL PLANEJAMENT TERRITORIAL DE MONT-ROIG

4.1 Antecedents i evolució

4.2 Interrelació del planejament territorial amb altres plans i programes

5 AVALUACIÓ AMBIENTAL DEL SISTEMA TERRITORIAL

5.1 La dualitat territorial de Mont-roig del Camp, entre la plana de Tarragona i la Costa Daurada.

5.2 Matriu física

5.2.1 Estructura geològica

5.2.2 Morfologia del territori

5.2.3 Xarxa hídrica

5.3 Matriu biòtica

5.3.1 Els ecosistemes de Mont-roig del Camp.

5.3.2 La fragilitat de Mont-roig del Camp sota sistemes de protecció

5.3.3 Identificació de zones de connexió biològica i dels espais lliures

5.3.4 Identificació i localització d'impactes i àrees degradades

5.4 Els recursos estratègics de Mont-roig del Camp

5.4.1 El valor del sòl com a suport de l'economia local

5.4.2 Els recursos turístics del municipi

5.4.3 El recurs hídric: font d'aigua potable

5.4.4 El recurs hídric: espai de bany i esbarjo

5.4.5 La dependència energètica de Mont-roig del Camp i la seva aportació al canvi climàtic

5.4.6 Altres aprofitaments del sòl: materials i residus

5.5 Matriu antròpica

5.5.1 Entitat socioeconòmica

5.5.2 Patrimoni cultural, arquitectònic i arqueològic

5.5.3 El model d'ocupació del sòl

5.5.4 Infraestructures i equipaments

5.5.5 Serveis tècnics bàsics

5.5.6 Mobilitat

5.5.7 Condicions acústiques, lumíniques i electromagnètiques

5.5.8 Un territori condicionat pels fenòmens de risc

5.6 El paisatge

6 EL NOU PLA D'ORDENACIÓ URBANA MUNICIPAL DE MONT-ROIG DEL CAMP

6.1 Característiques del POUM

6.2 Desenvolupament d'objectius de sostenibilitat en la formulació del Planejament

6.3 Compliment dels objectius desenvolupats amb els fixats en els àmbits internacional, comunitari i estatal.

7 INCIDÈNCIA DEL POUM SOBRE EL FUTUR DEL MUNICIPI

7.1 Valoració integrada dels probables efectes significatius sobre el mediambient.

7.2 Característiques i problemàtica ambiental en espais o zones d'especial importància ambiental.

8 VALORACIÓ D'ALTERNATIVES I MESURES DE PREVENCIÓ I SEGUIMENT

8.1 Alternatives d'ordenació

8.2 Mesures de prevenció, reducció i/o compensació dels efectes negatius importants de l'aplicació del pla

8.3 Descripció de les mesures de seguiment

9 RESUM NO TÈCNIC

1. INTRODUCCIÓ

El present Informe Mediambiental es desenvolupa en base a les determinacions de la Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme de Catalunya, per al foment de l'Habitatge assequible, de la sostenibilitat territorial i de l'autonomia local i del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme.

D'acord amb la llei, la documentació de l'Informe ambiental queda establert per l'article 5 i l'annex 1 de la Directiva 2001/42/CE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el medi ambient. En el seu cinquè article, la Directiva Europea determina que l'informe ambiental ha d'identificar, descriure i avaluar els probables efectes significatius en el medi ambient, així com unes alternatives raonables que tinguin en compte els objectius i l'àmbit d'aplicació del pla o programa.

L'estructuració de l'informe ambiental s'enfoca, doncs, cap al tractament de la valoració ambiental de la normativa referenciada en el pla d'ordenació urbanística municipal de Mont-roig del Camp per tal de determinar, entre d'altres, els aspectes rellevants de la situació ambiental actual del territori, la seva potencial afectació degut a les previsions urbanístiques, les característiques ambientals de les zones que es veuran afectades de manera significativa, la valoració d'alternatives i una descripció de mesures a tenir presents per a prevenir, reduir, i compensar en la mesura possible qualsevol efecte negatiu important en el medi ambient com a resultat de l'aplicació de les previsions.

Amb aquesta base, l'objectiu del present document és, doncs, el coneixement de les condicions territorials i ambientals del municipi de Mont-roig del Camp per tal de poder identificar els valors culturals, històrics, socials i ambientals del terme i les problemàtiques, deficiències i necessitats tant de l'estructura poblacional que hi viu com de l'entorn que l'alberga. És aquest coneixement previ de la realitat del territori municipal que ha permès la formulació d'objectius, directrius i eixos principals d'acció i que han sigut assumits pel POUM des de l'inic de la seva redacció, així com l'establiment de propostes i mesures concretes que permetin donar sortides a les deficiències i necessitats detectades i donar validesa i qualitat als valors municipals identificats.

2. ANTECEDENTS

L'any 1965 és la referència més antiga d'ordenació urbana al municipi de Mont-roig del Camp, el qual sorgeix en el moment de primera expansió turística del municipi i sota uns criteris d'ocupació urbanística, principalment de la franja del litoral, extensius i sobredimensionats (amb 2.773 ha classificades de sòl urbà i urbanitzable, el 43,53% de la superfície total del municipi i equivalents a uns 370.000 habitants) i amb una absència absoluta de consideracions mediambientals o de sostenibilitat.

Les connotacions més presents avui en dia d'aquest model de creixement són els afloraments urbanístics de la franja litoral, destacant-se entre ells el de Miami Platja a la banda occidental.

Posteriorment, l'any 1986, es revisa el Pla General amb la finalitat d'acotar al màxim possible les expectatives de creixement previstes tot reduint els àmbits urbanitzables, de manera que el total del sòl classificat d'urbà i urbanitzable va passar a ser el 22,01% de la superfície total del municipi (aproximadament 1.390,6 ha). Tanmateix, tot i aquesta important reducció en les previsions urbanístiques, el desenvolupament constructiu de Mont-roig del Camp, principalment del seu litoral, ha seguit sent agressiu (predomini d'un creixement en tipologia de ciutat jardí) i amb greus mancances pel que fa a equipaments i zones verdes.

És també en aquesta revisió que el planejament municipal deixa entreveure el canvi de concepció urbanística que seguien les noves tendències socials del país, amb la inclusió dins la Memòria de certs criteris i objectius de preservació dels caràcters naturals i culturals del municipi.

Així per exemple, es posen de manifest els valors paisatgístics del terme creant sectors de sistema d'espais verds en àmbits identitaris del municipi com ara la muntanya de la Mare de Déu de la Roca, les Rabassades –Pedres Fites i la zona de les Parellades, o els valors històrics i arquitectònics del casc antic del municipi, per a la preservació dels quals es determinen una sèrie de normes de protecció. A la vegada, també es deixa notar una certa preocupació pels fenòmens de deteriorament i regressió del litoral, tot i que es fomenta la planificació d'obres de defensa i

reconstrucció de les platges, en comptes d'actuacions encaminades a la previsió i protecció.

Tanmateix, tot i les modificacions que introdueix la revisió en el Pla General establertes sota una reflexió sobre el repartiment equitatiu de les càrregues de la urbanització, el cert és que el territori municipal ha seguit sent en els últims 20 anys gestionat sota un creixement intensiu de la oferta turística i residencial del municipi i propiciant una urbanització dispersa i sense control, causant problemes tant ambientals (consum del sòl, augment de la mobilitat, etc.) com socials (mancances en equipaments i habitatges no destinats a segona residència) o econòmics (despeses institucionals donada la massificació de segones residències).

La desconfiguració dels valors naturals i culturals del terme, la intensiva ocupació del sòl per part dels creixements urbanístics, la fragmentació dels espais lliures del territori per l'aparició d'urbanitzacions disperses tot al seu llarg, el desequilibri temporal de la pressió sobre el territori donada l'afluència turística de l'estiu, etc., aboquen a Mont-roig del Camp a replantejar-se el seu model de ciutat i a valorar el grau de sostenibilitat de la mateixa.

Així, l'any 2004 el consistori municipal va apostar per la realització del procés de l'Agenda 21 Local, amb la realització de l'Auditoria Socioambiental del municipi i la definició del Pla D'acció Local per a la Sostenibilitat. El treball iniciat va ser desenvolupat paral·lelament als treballs de revisió del Pla General de 1986 i formulació del nou Pla d'Ordenació Urbana Municipal, que es van iniciar el març de 2004 sota els criteris de sostenibilitat que marquen les noves legislacions en temes urbanístics.

3. MARC LEGISLATIU DE REFERÈNCIA

3.1. LEGISLACIÓ EN PLANEJAMENT TERRITORIAL I URBANÍSTIC

Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, de refosa dels textos legals vigents en matèria urbanística a Catalunya.

L'any 1990, es va aprovar el Decret legislatiu 1/1990, del 12 de juliol, de refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, i va ser l'instrument aplicat fins al juny de 2002, conjuntament amb les determinacions de la legislació estatal compreses dins el seu àmbit competencial.

Aquest Decret Legislatiu refonia els textos legals de la Llei 9/1981, del 18 de novembre, sobre protecció de la legalitat urbanística, i de la Llei 3/1984, del 9 de gener, de mesures d'adequació de l'ordenament urbanístic de Catalunya, que tenia per objecte l'adaptació de l'ordenament urbanístic a les particularitats de Catalunya, en compliment de la qual es va elaborar el codi urbanístic català.

Aquest Decret Legislatiu determina:

Article 17.2: *El planejament urbanístic del territori es desenvolupa a través dels plans Directors de Coordinació, de plans Generals Municipals i Normes Complementàries i Subsidiàries de planejament.*

Article 105.1: *En els municipis o part d'ells on no hi hagués Pla d'ordenació regiran les Normes promulgades d'acord amb l'article 104 d'aquesta Llei.*

Article 105.3: *Les Normes Complementàries i Subsidiàries del Planejament contindran les següents determinacions:*

- ⊕ *Fins i objectius de la seva promulgació.*
- ⊕ *Delimitació dels territoris i nuclis urbans que constitueixin l'àmbit de la seva aplicació.*
- ⊕ *Relacions i incidències amb el planejament que complementin, en el seu cas.*
- ⊕ *Normes urbanístiques mínimes de l'ordenació que estableixin.*
- ⊕ *Previsions mínimes per a edificis i serveis públics i per a fins d'interès general o comunitari, justificant llur emplaçament en cada classe de sòl.*
- ⊕ *Delimitació al sòl urbà de les Unitats d'Actuació que calgui.*
- ⊕ *Delimitació al sòl apte per ésser urbanitzat dels sectors de planejament, determinant les prioritats per desenvolupar-los.*

- ⊕ *Adscriure sistemes a sectors determinants, justificant el compliment de les condicions previstes a l'article 123 d'aquesta Llei.*
- ⊕ *Definir la densitat màxima d'habitatges per hectàrea a cada sector sense ultrapassar els límits fixats per aquesta Llei.*

Al juny del 2002 va entrar en vigor la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, que va comportar la derogació del Decret legislatiu 1/1990.

Llei 2/2002, de 14 de març d'Urbanisme.

El 21 de juny de 2002 va entrar en vigor la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, la qual en el seu preàmbul posa clarament de manifest el seu compromís amb el desenvolupament sostenible, destacant-lo com un dels tres eixos vertebradors de la Llei.

Aquesta Llei es pronuncia clarament a favor d'un desenvolupament urbanístic sostenible, sobre la base de la utilització racional del territori, per a comptabilitzar el creixement i el dinamisme econòmics necessaris amb la cohesió social, el respecte al medi ambient i la qualitat de vida de les generacions presents i futures. Així s'assoleix una sintonia total amb les pretensions de l'esmentada Llei de política territorial

Des d'aquesta perspectiva, i en el seu títol preliminar, la Llei es refereix a l'objecte i als principis generals que inspiren aquest nou text legal, entre els quals cal destacar la necessitat de garantir un desenvolupament sostenible del territori. Des d'aquesta perspectiva, cal destacar els principis generals de l'actuació urbanística que la Llei defineix en els següents articles:

Article 3: Concepte de desenvolupament urbanístic sostenible

1. El desenvolupament urbanístic sostenible es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

2. El desenvolupament urbanístic sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

3. *L'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir, d'acord amb l'ordenació territorial, l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.*

Article 9: Directrius per al planejament urbanístic

1. *Les administracions amb competències en matèria urbanística han de vetllar perquè les determinacions i l'execució del planejament urbanístic permetin assolir, en benefici de la seguretat i el benestar de les persones, uns nivells adequats de qualitat de vida, de sostenibilitat ambiental i de preservació enfront dels riscos naturals i tecnològics.*

2. *És prohibit d'urbanitzar i d'edificar en zones inundables i en zones de risc per a la seguretat i el benestar de les persones, salvant les obres vinculades a la protecció i la prevenció dels riscos.*

3. *El planejament urbanístic ha de preservar els valors paisatgístics d'interès especial, el sòl d'alt valor agrícola, el patrimoni cultural i la identitat dels municipis, i ha d'incorporar les prescripcions adequades perquè les construccions i les instal·lacions s'adaptin a l'ambient on estiguin situades o bé on s'hagin de construir i no comportin un demèrit per als edificis o les restes de caràcter històric, artístic, tradicional o arqueològic existents a l'entorn.*

4. *Si l'avaluació d'impacte ambiental és preceptiva, el planejament urbanístic ha de contenir les determinacions adequades per a fer efectives les mesures que contingui la declaració corresponent.*

5. *Les administracions urbanístiques han de vetllar perquè la distribució en el territori dels àmbits destinats a espais lliures i a equipaments s'ajusti a criteris que en garanteixin la funcionalitat en benefici de la col·lectivitat.*

El títol tercer regula els instruments de planejament urbanístic. Així, la Llei estableix que el planejament urbanístic de caràcter general es compon de plans directors, plans d'ordenació urbanística municipal i normes de planejament, complementats pels programes d'actuació urbanística municipal.

Els plans d'ordenació urbanística municipal són l'instrument flexible de planificació urbanística integral del municipi, i són més o menys complexos en funció de les necessitats i peculiaritats municipals i en funció de l'estratègia que defineixi cada ajuntament. Per la seva banda, Les normes de planejament són competència del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, per a complementar o substituir els plans d'ordenació urbanística municipal en els supòsits que s'estableixen.

En els seus articles 57, 58 i 59, la Llei fa determinacions específiques per als Plans d'Ordenació urbanística municipal:

Article 57: Plans d'ordenació urbanística municipal

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal són l'instrument d'ordenació urbanística integral del territori i poden abastar un o més d'un terme municipal.

2. Correspon als plans d'ordenació urbanística municipal, com a mínim:

a) Classificar el sòl, amb vista a l'establiment del règim jurídic corresponent.

b) Definir el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic, d'acord amb el que estableix l'article 3.

c) Definir l'estructura general que cal adoptar per a l'ordenació urbanística del territori i establir les pautes per a fer-ne el desenvolupament.

d) Determinar les circumstàncies que poden produir-ne la modificació o la revisió.

3. Els plans d'ordenació urbanística municipal han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública, amb caràcter general, com a mínim, el sòl corresponent al 20% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable. Tanmateix, les comissions territorials d'urbanisme, a proposta municipal, poden disminuir aquesta reserva en els sectors amb densitats inferiors a vint-i-cinc habitatges per hectàrea que, per llur tipologia, no siguin aptes per a la construcció d'habitatges protegits.

Article 58: Determinacions dels plans d'ordenació urbanística municipal

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal, en aplicació del que estableix l'article 57:

a) Classifiquen el territori en les classes de sòl definides per aquesta Llei i en els àmbits o les superfícies que resultin necessaris en funció dels objectius de desenvolupament i de la complexitat urbanística del municipi.

b) Estableixen les determinacions que corresponen a cada classe de sòl per a aconseguir la plena efectivitat del règim respectiu.

c) Desenvolupen per a cada classe de sòl l'estructura general i el model del territori, que s'ha d'adequar a les determinacions dels articles 3 i 9.

d) Determinen els indicadors de creixement, població, recursos i desenvolupament econòmic i social del sistema urbà que hagin d'ésser considerats per a decidir l'oportunitat i la conveniència de cada actuació, d'acord amb els interessos públics derivats de l'imperatiu d'utilització racional del territori.

e) Incorporen previsions sobre la disponibilitat dels recursos hídrics i energètics.

f) Defineixen el sistema general d'espais lliures públics, que ha de respondre, com a mínim, a la proporció de 5 m² per cada 25 m² de sostre admès pel planejament urbanístic per a ús residencial.

2. *En sòl urbà, els plans d'ordenació urbanística municipal:*

a) *Apliquen les tècniques de qualificació o zonificació del sòl i de reserva o afectació d'aquest per a sistemes urbanístics generals i locals, respectant en tot cas la proporció adequada a les necessitats de la població.*

b) *Assignen usos detallats per a cada zona.*

c) *Regulen els paràmetres i els criteris d'harmonització formal i compositiva de les edificacions.*

d) *Determinen quins valors arquitectònics, paisatgístics i mediambientals hi han d'ésser protegits.*

e) *Regulen l'ús del subsòl, d'acord amb l'article 39, per fer factibles la prestació dels serveis i la implantació de les infraestructures necessàries per a la col·lectivitat, respectant en tot cas els aprofitaments privats que hi siguin compatibles.*

3. *En sòl urbà consolidat, i en els àmbits del sòl urbà no consolidat per als quals delimitin polígons d'actuació, els plans d'ordenació urbanística municipal:*

a) *Detallen l'ordenació urbanística del sòl, fixen els paràmetres urbanístics necessaris per a l'atorgament de llicències d'edificació i assenyalen les alineacions i les rasants. Pel que fa a l'ordenació de volums, es pot preveure de manera alternativa a concretar, o bé per mitjà de la reparcel·lació o bé en el moment de l'atorgament de llicències d'edificació.*

b) *Precisen les característiques i el traçat de les obres d'urbanització bàsiques, n'avaluen el cost i en divideixen l'execució en etapes, amb el grau suficient de detall per a permetre'n l'execució immediata, més uns criteris i un pressupost orientatiu de les altres obres i despeses d'urbanització, sens perjudici de la concreció que en facin els projectes d'urbanització complementaris. Les obres d'urbanització bàsiques comprenen les relatives al sanejament, la compactació i l'anivellament de terrenys destinats a vials, inclòs el pas de vianants, i les xarxes de subministrament i distribució d'aigua, d'energia elèctrica i de connexió a les xarxes de telecomunicacions.*

4. *En els àmbits del sòl urbà no consolidat per als quals delimitin sectors subjectes a un pla de millora urbana, els plans d'ordenació urbanística municipal fixen els índexs d'edificabilitat bruta, les densitats i els usos principals i compatibles.*

5. *En sòl urbà consolidat, els plans d'ordenació urbanística municipal estableixen quins són els elements d'urbanització que cal completar o acabar perquè els terrenys adquireixin la condició de solar.*

6. *En sòl urbanitzable delimitat, els plans d'ordenació urbanística municipal concreten la delimitació dels sectors i, per a cadascun d'aquests, els índexs d'edificabilitat bruta, la densitat*

màxima, que no pot superar en cap cas els cent habitatges per hectàrea, i els usos principals i compatibles.

7. En sòl urbanitzable no delimitat, els plans d'ordenació urbanística municipal estableixen:

a) Les magnituds màximes o mínimes de les actuacions urbanístiques que hi són permeses, en funció dels diferents usos.

b) Les intensitats màximes dels usos urbanístics.

c) Les connexions amb les infraestructures exteriors.

d) Els nivells o percentatges de sòl de cessió obligatòria i gratuïta.

8. En sòl no urbanitzable, els plans d'ordenació urbanística municipal:

a) Regulen cadascuna de les qualificacions possibles, en coherència amb el grau de conservació i protecció pretesos.

b) Regulen els paràmetres bàsics de les edificacions admissibles.

c) Estableixen els l·lindars a què es refereix l'article 49.1. d) Contenen, si escau, el catàleg a què es refereix l'article 50.2.

Article 59: Documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal es formalitzen, salvant el que estableix l'apartat 2, mitjançant els documents següents:

a) La memòria descriptiva i justificativa del pla, amb els estudis complementaris que escaiguin.

b) Els plànols d'informació i d'ordenació urbanística del territori i de traçat de les xarxes bàsiques d'abastament d'aigua, de subministrament de gas i d'energia elèctrica, de comunicacions, de telecomunicacions i de sanejament i les corresponents als altres serveis establerts pel pla.

c) Les normes urbanístiques.

d) El catàleg de béns a protegir, d'acord amb l'article 69.

e) L'agenda i l'avaluació econòmica i financera de les actuacions a desenvolupar.

f) La documentació mediambiental adequada i, com a mínim, l'informe mediambiental.

g) El programa d'actuació urbanística municipal, si escau.

2. En el cas que l'escassa complexitat urbanística d'un municipi només exigeixi distingir entre sòl urbà i sòl no urbanitzable, la documentació mínima dels plans d'ordenació urbanística municipal ha de consistir en la memòria, els plànols d'informació i de delimitació del sòl urbà i no urbanitzable, les normes urbanístiques bàsiques, alineacions i rasants i l'informe mediambiental.

3. La memòria a què es refereix l'apartat 1.a ha d'integrar:

a) El programa de participació ciutadana que l'ajuntament hagi aplicat al llarg del procés de formulació i tramitació del pla per a garantir l'efectivitat dels drets reconeguts per l'article 8.

b) La justificació de l'observança de l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible i de

les directrius per al planejament urbanístic que són objecte, respectivament, dels articles 3 i 9.c) Les mesures adoptades per a facilitar l'assoliment d'una mobilitat sostenible en el municipi, en compliment de l'obligació de prestació del servei de transport col·lectiu urbà de viatgers.

Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme, per al foment de l'Habitatge assequible, de la sostenibilitat territorial i de l'autonomia local

El 31 de desembre de 2004, van entrar en vigor les modificacions que la Llei 10/2004, de 24 de desembre, realitzava sobre la Llei 2/2002 d'Urbanisme, per al foment de l'habitatge assequible, la sostenibilitat en l'ús del territori i l'autonomia local.

En el primer article d'aquesta Llei, s'adopten diversos preceptes per tal de fomentar la disposició de sòl per a la construcció d'habitatge assequible. En aquest àmbit es veuen modificats l'article 57 i 59 de la Llei 2/2002 d'urbanisme,.

Amb l'objectiu d'assolir una gestió eficaç del sòl no urbanitzable, es modifica, entre d'altres, les directrius per al planejament urbanístic definides en l'article 9 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme i se'n afegeixen dues més:

El planejament urbanístic també ha de preservar de la urbanització els terrenys de pendent superior al 20%, sempre que això no comporti la impossibilitat absoluta de creixement dels nuclis existents

La pèrdua de valors forestals o paisatgístics com a conseqüència d'un incendi no pot fonamentar la modificació de la seva classificació com a sòl no urbanitzable

Finalment, ressaltar l'Article 4 que afegeix, amb l'objectiu d'integrar les consideracions ambientals en el planejament urbanístic, una disposició transitòria, la desena, a la Llei 2/2002, amb règim transitori d'aplicació mentre no es transposi la Directiva 2001/42/CE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el medi ambient.

Aquesta Disposició Transitòria desena de la Llei, és aplicable a les figures de planejament urbanístic no resoltes definitivament en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 10/2004, i determina les figures de planejament que són objecte d'avaluació ambiental i les que s'han de sotmetre al procediment de declaració d'impacte ambiental:

1. *Són objecte d'avaluació ambiental:*
 - a. *Els plans d'ordenació urbanística municipal i llurs revisions*
 - b. *Les modificacions del planejament urbanístic general que alterin la classificació o qualificació del sòl no urbanitzable si la classificació o qualificació urbanística resultant comporta un canvi en els usos d'aquest sòl*
 - c. *El Planejament urbanístic derivat per a la implantació en sòl no urbanitzable d'equipaments i serveis comunitaris*
 - d. *Els plans parcials de delimitació*
 - e. *Els instruments de planejament o llurs modificacions que estableixin el marc per a autoritzar projectes sotmesos a avaluació d'impacte ambiental d'acord amb el que estableix la legislació sectorial.*

En el seu segon punt, la disposició transitòria fa referència a la documentació de les figures de planejament a què fa referència l'apartat 1, la qual ha d'incloure un **Informe ambiental** amb el contingut que estableixen l'article 5 i l'annex 1 de la Directiva 2001/42/CE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el medi ambient.

D'acord amb la referenciada Directiva Europea, en el seu cinquè article determina que l'informe ambiental ha d'identificar, descriure i avaluar els probables efectes significatius en el medi ambient, així com unes alternatives raonables que tinguin en compte els objectius i l'àmbit d'aplicació del pla o programa. L'annex 1 determina la informació que ha de facilitar l'informe ambiental, entre la qual destaca: els probables efectes significatius en el medi ambient, inclosos aspectes com la biodiversitat, la població, la salut humana, la fauna, la flora, la terra, l'aigua, l'aire, els factors climàtics, els bens materials, el patrimoni cultural, el patrimoni arquitectònic, el patrimoni arqueològic, el paisatge i la interrelació entre aquests factors. Els efectes més significatius han d'incloure els efectes secundaris, acumulatius, sinèrgics, a curt, mitjà i llarg termini, permanents i temporals, positius i negatius.

Finalment, referenciar la publicació en el DOGC núm. 4436, de 28-07-2005, del **Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme** elaborat en base a la disposició final primera de la Llei 10/2004 i que recull en un text únic les modificacions de la Llei d'urbanisme derivades de la Llei 10/2004.

3.2. LEGISLACIÓ SECTORIAL EN MATÈRIA AMBIENTAL

Qualitat ambiental

- ⊕ Decret 50/2005, de 29 de març, pel qual es desplega la Llei 4/2004, d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats existents a la Llei 3/1998 de 27 de febrer, i de modificació del Decret 220/2001, de gestió de les dejeccions ramaderes.
- ⊕ Llei 4/2004, d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental al que estableix la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.
- ⊕ Decret 143/2003, de 10 de juny, de modificació del Decret 136/1999, de 18 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental, i se n'adapten els annexos.
- ⊕ Llei 9/2003 de la mobilitat
- ⊕ Llei 1/1999, de modificació de la Llei 3/1998 de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental
- ⊕ Decret 136/1999, de 18 de maig, pel qual s'aprova el reglament general de desplegament de la Llei 3/1998 de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental.

Aigua

- ⊕ Decret 47/2005, de 22 de març, de modificació del Decret 103/2000, de 6 de març, pel qual s'aprova el Reglament dels tributs gestionats per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).
- ⊕ Decret 476/2004, de 28 de desembre, pel qual es designen noves zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries
- ⊕ Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya
- ⊕ Decret 119/2001, de 2 de maig, pel qual s'aproven mesures ambientals de prevenció i correcció de la contaminació de les aigües per nitrats
- ⊕ Reial Decret 324/2000 de 3 de març pel que s'estableix normes bàsiques d'ordenació de les explotacions porcines
- ⊕ Decret 103/2000, de 6 de març, d'aprovació del Reglament de tributació per part de l'Agència Catalana de l'Aigua

- ⊕ Decret 205/2000, de 13 de juny, d'aprovació del programa de mesures agronòmiques aplicables a les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries.
- ⊕ Directiva 2000/60/CE, de 23 d'octubre, que estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües.
- ⊕ Ordre de 22 d'octubre de 1998, del Codi de bones pràctiques agràries en relació amb el nitrogen.
- ⊕ Decret 283/1998 de 21 d'octubre de designació de les zones vulnerables en relació a la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries.
- ⊕ Reial Decret 261/1996, de 16 de febrer, sobre protecció de les aigües contra la contaminació produïda pels nitrats procedents de fonts agràries
- ⊕ Directiva 91/676/CEE, de 12 de desembre, relativa a la protecció de les aigües contra la contaminació produïda per nitrats en l'agricultura
- ⊕ Directiva 91/271 sobre la qualitat de l'aigua
- ⊕ Llei 29/1985 de 2 d'Agost, d'Aigües, i Reial Decret Legislatiu 1/2001 del 20 de juliol pel qual s'aprova el text refós de la llei d'aigües.

Atmosfera

- ⊕ Decret 82/2005, de 3 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 672001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.
- ⊕ Llei 16/2002 de 28 de juny de 2002, de protecció de la contaminació acústica.
- ⊕ Directiva 2002/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental
- ⊕ Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn.
- ⊕ Directiva 2001/80/CE del parlament Europeu i del Consell, 23 d'octubre de 2001, sobre limitacions d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió.
- ⊕ Directiva 2000/14/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de maig de 2000, sobre emissions sonores a l'entorn causades per les màquines d'ús a l'aire lliure.
- ⊕ Directiva 1999/13/CE del Consell, d'11 de març de 1999, relativa a la limitació de les emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents orgànics en determinades activitats i instal·lacions
- ⊕ Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983

- ⊕ Resolució de 10 de novembre de 1995 reguladora del soroll i vibracions
- ⊕ Reial Decret 717/1987, de 27 de maig, sobre contaminació atmosfèrica per diòxid de nitrogen i plom, trasllada les Directives 85/203/CEE i 82/884/CEE.
- ⊕ Reial Decret 1613/1985, d'1 d'agost que incorpora la DIR 80/779/CEE, per el que s'estableixen noves normes de qualitat de l'aire en el que es refereix a la contaminació per diòxid de sofre i partícules.
- ⊕ Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.
- ⊕ Llei de 38/1972 de 22 de desembre de protecció de l'ambient atmosfèric, i reial Decret 833/1975 de desenvolupament de la Llei 38/1972.

Residus

- ⊕ LLEI 15/2003, de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus
- ⊕ Decret 161/2001, de 12 de juny, de modificació del decret 201/1994, regulador de runa i altres residus de la construcció.
- ⊕ DECRET 220/2001, d'1 d'agost, de gestió de les dejeccions ramaderes
- ⊕ DECRET 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus
- ⊕ Decret 92/1999, de 6 d'abril, de modificació del Decret 34/1996 de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus de Catalunya.
- ⊕ Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus
- ⊕ Decret 1/1997, de 7 de gener, sobre la disposició del rebuig de residus en dipòsits controlats.
- ⊕ Decret 115/1994, de 6 d'abril, reguladora del Registre general de gestors de residus de Catalunya.
- ⊕ Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora del residus.

Medi Natural

- ⊕ Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge
- ⊕ Directiva 97/62/CE, de 27 d'octubre de 1997, que adapta al progrés científic i tècnic la Directiva 92/43/CEE.
- ⊕ Reial decret 1997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen mesures per contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres
- ⊕ Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres

- ⊕ Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural
- ⊕ Decret 114/1988, de 7 d'abril, d'avaluació d'impacte ambiental
- ⊕ Llei 6/1988 de 30 de març, forestal de Catalunya i modificació per la Llei 7/1999 de 30 de juliol
- ⊕ Directriu europea 85/337/CEE, de 27 de juny
- ⊕ Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, del Parlament de Catalunya.
- ⊕ Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives
- ⊕ Directiva 79/409/CEE, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres
- ⊕ Reial decret 1193/1998, de 7 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1997/1995.

Legislació de Costes

- ⊕ Reial Decret 1471/1989, d'1 de desembre, d'aprovació del Reglament per al desplegament i l'execució de la Llei 22/1988 i modificat pel Reial Decret 1771/1994 de 5 d'agost, i el Reial Decret 1112/1992 de 18 de desembre.
- ⊕ Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, modificada per la Llei 13/2003 de 23 de maig i per la Llei 13/2002 de 30 de desembre.

Altra legislació aplicable

- ⊕ Decret 123/2005, de 14 de juny, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana.
- ⊕ Reial Decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats
- ⊕ Llei 5/2003, de 22 d'abril de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana.
- ⊕ Decret 130/1998, de 12 de maig, sobre prevenció d'incendis forestals.
- ⊕ Llei 31/1995 de prevenció de riscos laborals, desenvolupada pel Reial Decret 1627/1997 de 24 d'octubre sobre Seguretat i Salut en obres de construcció.
- ⊕ Decret 64/1995, de 7 de març, d'aprovació de les mesures sobre prevenció d'incendis forestals.

- ⊕ Llei 9/1993, de 30 de setembre del Patrimoni Cultural.
- ⊕ Ordre de 13 d'abril de 1989, d'aplicació del decret 391/1988. sobre prevenció d'accidents majors en determinades activitats industrials

4. PRESENTACIÓ DEL PLANEJAMENT TERRITORIAL DE MONT-ROIG DEL CAMP

4.1. ANTECEDENTS I EVOLUCIÓ

4.1.1. Pla General d'Ordenació urbana de 1986

El planejament vigent actualment al municipi de Mont-roig del Camp és el Pla General d'Ordenació Urbana de 1986 (aprovació definitiva publicada al Diari Oficial de la Generalitat el dia 20 de gener de 1986). Aquest Pla General es va desenvolupar com a revisió del primer Pla General del municipi que datava de l'any 1965 i que va determinar el desenvolupament del Pla Parcial Sud-Oest de Miami Platja.

El nou Pla General va redactar-se amb la filosofia de reconduir i acotar el màxim possible les expectatives de creixement previstes pel Pla de 1965, tot reduint els àmbits urbanitzables. Així, el Pla General de 1965 qualificava el 43,53% del municipi de sòl urbà i urbanitzable, mentre que el de 1986 el 22,01% del territori (desenvolupats en 72 sectors de planejament).

A la vegada, de la revisió feta el 1986 es desprèn l'interès del consistori municipal de posar en valor els béns culturals, històrics, patrimonials i naturals del municipi, de manera que, per exemple, el mateix PGOU indica unes normes de protecció per al casc antic del nucli de Mont-roig del Camp així com el possible desenvolupament en un subsegüent Pla Especial.

En la mateix línia, la revisió conté normativa específica per al **Sòl No Urbanitzable**, en el qual s'inclouen aquelles àrees amb *l'objecte d'assegurar la permanència de les condicions Naturals, Ecològiques, Paisatgístiques i de rendibilitat agrícola i social del municipi, prohibint-ne els processos d'urbanització o parcel·lació amb fins urbanístics*. Aquests sòls es cataloguen en:

- ⊕ Àrees forestals, en les que predomina l'activitat forestal sobre l'agrícola i es considera necessari preservar-la però no estan destinades a ser Parcs Naturals. Permesos els habitatges per a persones directament relacionades amb l'explotació agrícola, en tipologia d'edificis aïllats destinats a habitatge

familiar que no formin nucli de població. Superfície de la finca de 40.000 m². No s'admeten construccions avícoles o ramaderes.

- ⊕ Zona agrícola intensiva, que comprèn aquelles àrees que per la qualitat de la terra i possibilitats de regadiu, són o poden ser objecte d'explotacions agrícoles de caràcter intensiu i aprofitament elevats. Entre la normativa específica destaca:
 - L'obertura o modificació substancial de vies rurals no està autoritzada a no ser que estigui prevista en el Pla General es redacti un Pla Especial o estigui consignada en actuacions de l'Administració Agrícola.
 - No podran realitzar-se parcel·lacions, divisions o segregacions de finques que originin superfícies inferiors a les previstes en aquest Pla General i en els documents que ho desenvolupin o en les establertes per a explotacions agrícoles o forestals per la Legislació competent.
 - Edificacions permeses: habitatges per a persones directament relacionats amb l'explotació agrària. Un habitatge per a cada explotació agrícola que justifiqui una superfície superior a 20.000 m². Construccions auxiliars agrícoles, construccions d'explotacions agrícoles i ramaderes. No podran situar-se a distàncies menors de 1.000 m de SU, 1.000 m de Sòl Urbà Programat o no Programat ni a 200 m de la CN 340 i demés carreteres Provincials del terme municipal. No s'autoritzen granges porcines.

- ⊕ Zones agrícola extensiva que comprèn aquelles zones amb rendibilitat limitada. Hi són d'aplicació les mateixes reglamentacions que en zona forestal a excepció de que els habitatges per a persones directament relacionades amb l'explotació agrícola: superfície finca 30.000 m². En les construccions auxiliars agrícoles: parcel·la mínima 8.000 m² i no s'autoritzen granges porcines.

- ⊕ Sistemes general d'espais verds, parcs i jardins, com per exemple la zona de l'Ermite de Mare de Déu de la Roca.

Tanmateix, i tal i com posa de rellevància la memòria del present POUM, la normativa establerta pel Pla General vigent actualment al municipi respecte al Sòl No Urbanitzable presenta deficiències, errades i disfuncions que han portat al llarg dels

anys a interpretacions errònies de la normativa i han resultat ser insuficients per a una correcta gestió dels valors naturals i paisatgístics del municipi.

Les disfuncions detectades però, no es centren només en el sòl no urbanitzable sinó que hi són presents en molts altres aspectes de la normativa que desenvolupa com ara que no es fa cap referència al patrimoni municipal del sòl, que es delimiten uns sectors en règim de sòl urbà sense tenir les condicions que la Llei establí per aquest règim de sòl i no incorporen cessions de sòl per a sistemes d'equipaments, parcs i jardins.

4.1.2. Actuacions i modificacions posteriors a PGOU de 1986

⊕ Modificacions puntuals al PGOU:

- Modificació puntual que, entre d'altres coses, passava de sòl urbanitzable no programat a sòl urbanitzable programat els sectors 22,25,26,28 i 29. Tarragona, 14 de desembre de 1988.
- Zones d'Edificació Oberta Grau Segon i Comercial en Carretera de Miami Platja que limita les altures de les noves edificacions a planta baixa i dues plantes pis amb un 70% d'ocupació en la planta 3ª respecte a les plantes inferiors, i a planta baixa i tres plantes pis respectivament enfront de l'altura màxima de planta baixa i cinc plantes pis que establí la normativa del Pla General de 1986.
- Sessió plenària de 26 de setembre de 2000, modificació amb l'objectiu de protegir els terrenys situats entre la Zona de Domini Públic Marítim Terrestre i el Passeig Marítim de la Urbanització Miami Platja.
- Modificació puntual que afecta al subsector 2 del polígon SORT (PERI 7) per eliminar la 4ª categoria industrial en l'àmbit de referència la qual segons el PG vigent, permet activitats molestes inadmissibles en la proximitat de l'habitatge. La modificació a més a més proposa un canvi a ús residencial de la franja més propera al barranc de Vilanova i la cessió a l'Ajuntament d'un aprofitament per habitatge de protecció pública, del qual el municipi n'és molt deficitari a part que s'augmenta considerablement l'espai destinat a sistemes d'espais lliures, tot definint dos polígons d'Actuació Urbanística independents.

- ⊕ Suspensió de llicències dels àmbits definits pel PGOU:
 - Suspensió del tràmit de planejament derivat i dels instruments de gestió en l'àmbit dels sectors PERI 4 i 5 per tal d'esmentar la mancança de la previsió dels estàndards de cessió mínima. Setembre de 2004.
 - Suspensió de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes. Salvaguarda de la integritat de l'estructura edificatòria del conjunt d'arquitectura d'habitatge social dels anys quaranta del conjunt de les Cases Barates confrontants al c/Agustí Sardà.
 - Suspensió de llicències a l'àmbit de les Creus, qualificat com a ciutat jardí per evitar la transformació d'aquest paratge entranyable que forma part de la identitat de Mont-roig i de la memòria col·lectiva al qual cal donar-li un tractament adequat per tal de no malmetre la imatge urbana del poble i la seva integració paisatgística.
 - Suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, de diversos àmbits per tal de paralitzar qualsevol transformació urbanística ja que aquests sòls poden ser claus per a la determinació qualitativa de l'estructura urbana i edificatòria de Miami Platja.

- ⊕ Aprovació del Pla Especial d'interès Natural dins del PEIN de Mare de Déu de la Roca. Juny de 2000.

- ⊕ Desenvolupament de l'Agenda 21 local, any 2004.

4.2. INTERRELACIÓ AMB ALTRES PLANS I PROGRAMES DE CATALUNYA

La Llei 1/1995, de 16 de març, aprova el Pla territorial general de Catalunya, com a instrument per a definir els objectius d'equilibri territorial d'interès general per a Catalunya.

“Les propostes i les determinacions del Pla territorial general han d'afavorir la concreció i l'especialització de les polítiques sectorials i alhora establir un marc global de referència i coordinació per a aquestes polítiques.”

Aquestes directrius han d'ésser concretades pels plans d'àmbit territorial menor, que en el cas de Mont-roig del Camp fa referència al Pla territorial del Camp de Tarragona.

El planejament urbanístic municipal ha de justificar expressament la seva coherència amb les determinacions i les propostes dels plans territorials parcials, i en absència d'aquests, ha d'aplicar les directrius del Pla territorial general.

Actualment el Pla Territorial del Camp de Tarragona es troba en elaboració, i tampoc es té constància de l'aprovació de cap pla parcial per a la comarca del Baix Camp. Per tant, aquesta absència, obliga a referenciar el planejament urbanístic de Mont-roig del Camp directament al planejament territorial general de Catalunya, i als plans sectorials i directors que siguin de referència.

En el context d'aquest Pla, es considera Mont-roig del Camp una zona amb desequilibri, entenent-se en aquest cas com un territori congestionat per haver tingut un excés en desenvolupament.

4.2.1. Pla Territorial General de Catalunya

D'acord amb el Pla Territorial General de Catalunya (a partir d'ara PTG), el planejament general urbanístic ha de concretar les determinacions i propostes dels plans territorials parcials mitjançant la classificació i qualificació del sòl, ha de fixar les tipologies, les densitats i els paràmetres de l'edificació

El Pla territorial general per a Catalunya, estableix, en l'apartat dels **equipaments**, uns llistats indicatius per a les diferents dotacions i unes reserves indicatives de sòl que s'han de portar a terme en tant no s'hagin aprovat els PTP (Plans Territorials Parciais).

Estàndards provisionals mínims dels diferents tipus d'equipaments orientatius per al planejament general

	Metres quadrats edificables/habitant					
	Fins a 1.000 hab.	De 1.000 a 5.000 hab.	De 5.000 a 25.000 hab.	De 25.000 a 100.000 hab.	De 100.000 a 500.000 hab.	Més de 500.000 hab.
Sanitari (assistència primària)	0,30	0,20	0,20	0,10	0,10	PGM
Cultural	0,40	0,40	0,30	0,30	0,25	PGM
Assistencial	-	0,10	0,10	0,10	0,10	PGM
Administratiu	0,50	0,45	0,40	0,35	0,30	PGM
	Metres quadrats de sòl/habitant					
Ensenyament	4,00	4,00	4,00	3,00	3,00	PGM
Sanitari (assistència hospitalària)	-	-	0,50	0,40	0,40	PGM
Esportiu	(*)	4,00 (*)	3,50 (*)	3,00 (*)	2,00 (*)	PGM
Abastament	0,40	0,30	0,20	0,20	0,15	PGM
Serveis tècnics	0,50	0,40	0,30	0,30	0,20	PGM

(*) Lligat a ensenyament

Objectius mínims de cobertura territorial dels diferents tipus d'equipament

	Municipi	Àrea bàsica territorial (AST)	Comarca	Àmbit funcional territorial (AFT)	Nacional
Ensenyament	Centre zona 3.12	--	Centre zona 3.18	Dependències universitàries	Universitat
Sanitat	Consultori local	Centre d'Assistència Primària (CAP)	Hospital general bàsic	Hospital general de referència	Hospital d'alta complexitat
Esportiu	Pista Poliesport. Gimnàs	Pavelló cobert Camp gran Sala escolar Pistes de tennis	Piscina coberta Pista atletisme	Instal·lacions singulars complexes	Instal·lacions d'alta complexitat
Cultural	Centre cultural i social	Sala d'exposicions Centre d'assemblees Biblioteca	Museus comarcals Teatre Recintes firals Arxius	Palaus de congressos i exposicions Auditori Centres de Normalització Lingüística	Recintes firals internacionals Grans infraestructures culturals
Assistencial	--	Residència per a gent gran Centres de dia i assistencial	Llar residència i centres d'atenció per a disminuïts	Centres i equips d'orientació i valoració per a disminuïts Centres amb equip d'atenció a la infància i a l'adolescència	--

En el cas concret de sòl per a parcs i zones verdes, el pla general determina que cal establir indicativament el percentatge de sòl dels sistemes de proposta destinats a parcs i zones verdes, i que aquest percentatge ha de ser indicativament el 10% del territori planer (pendent < 20%) dels municipis.

Pel que fa a l'**apartat mediambiental i històric-cultural**, els tipus d'espais objecte de protecció que es defineixen –en especial els espais o paratges d'interès estratègic per al reequilibri urbà -, els elements morfològics identificadors del territori, els espais que contenen patrimoni històric-artístic i els espais reservats per les legislacions espacials – hauran d'estar delimitats pel planejament general, en el seu àmbit, tot i que no hi hagi PTP. A més a més es determina que els PTP han de buscar establir la continuïtat física dels espais objecte de protecció resultants, per tal de conformar un sistema integrat i continu d'espais naturals o seminaturals.

Entre les directrius generals definides pel PTG per a la protecció d'aquests espais es destaquen:

- ⊕ Considerar els espais objecte de protecció com els subjectes del planejament: espais amb entitat i valors propis, i no com a retalls o sobrants dels sòls urbans i urbanitzables.
- ⊕ Tractar aquests espais com un sistema territorial integrat d'espais naturals que ofereixin un continu natural, i d'aquesta manera assegurar la continuïtat de la taca de sòl no urbanitzable per tot el territori.
- ⊕ Els sòls objecte de protecció poden arribar a ocupar-se per permetre el desenvolupament dels nuclis urbans, amb la condició d'assegurar per a aquests sòls un aprofitament coherent amb el nucli i l'entorn, i havent analitzat abans si existeixen unes altres alternatives d'ocupació.

Algunes de les directrius específiques que el PTG estableix respecte a la protecció dels sòls d'especial interès agrícola, són:

- ⊕ Mantenir el seu caràcter de sòl no urbanitzable i el seu ús agrícola.
- ⊕ Canalitzar la demanda de nou sòl per a urbanitzar fora dels espais agrícoles de qualitat
- ⊕ En el cas que el planejament vigent classifiqui sòls agrícoles de qualitat com a sòls urbanitzables en una proporció important, es recomana efectuar la revisió

del planejament, per dur a terme la reclassificació d'aquells sòls com a sòl no urbanitzable.

Respecte a la protecció dels espais que contenen el patrimoni històric-artístic, les directrius són:

- ⊕ Portar a terme la identificació i delimitació dels espais on s'assenta el patrimoni cultural.
- ⊕ El planejament urbanístic ha de delimitar aquests espais: aquestes delimitacions inclouran un àmbit més ampli que l'estrictament ocupat per l'element del patrimoni cultural, amb la finalitat de preservar les característiques de l'entorn que el posa en context.

Àmbit funcional territorial del Camp de Tarragona. Estratègies i actuacions

El Pla General de Catalunya defineix com a àmbits funcionals territorials (AFT) els que són formats per un sistema urbà central, que en polaritza les relacions, i uns sistemes urbans que s'hi relacionen amb un cert grau de dependència, de manera que el conjunt constitueix una unitat funcional definida i composta a partir de sistemes urbans de diferents comarques.

Les comarques tarragonines conformen dos àmbits funcionals territorials diferenciats i separats físicament: el Camp de Tarragona, on els sistemes urbans (Tarragona, Reus, Valls) tendeixen a agrupar-se en un únic sistema urbà, amb característiques metropolitanes, i les Terres de l'Ebre, on el sistema urbà amb més pes demogràfic – Tortosa- tendeix a complementar-se amb el d'Ampostà.

Els sistemes de proposta localitzats en l'àmbit funcional territorial del Camp de Tarragona estan integrats pels sistemes urbans següents:

- ⊕ Un sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en els sistemes urbans de Tarragona, Reus, Valls, Cambrils, Alcover i Masllorenç.
- ⊕ Un sistema d'articulació i desenvolupament del sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en els sistemes urbans de Montblanc, l'Espluga de Francolí i la Riba.
- ⊕ Part d'un sistema de reequilibri territorial de nivell 3 basat en els sistemes urbans de Falset, Móra d'Ebre, Flix i Gandesa.

- ⊕ Un sistema de reequilibri territorial de nivell 4 basat en els sistema urbà de Santa Coloma de Queralt.
- ⊕ Un sistema d'articulació entre àmbits funcionals territorials basat en els sistemes urbans del Vendrell i l'Arboç.
- ⊕ Dos sistemes costaners basats en els sistemes urbans i les polaritats de **Mont-roig**- Vandellòs, Torredembarra- Roda de Barà i Calafell-Cunit.

L'aspecte més destacat de la definició d'estratègies del pla general territorial de Catalunya per a l'AFT del Camp de Tarragona, és aconseguir que els territoris dels sistemes urbans del sistema Tarragona-Reus-Valls-Cambrils treballin conjuntament. Fomentar les interaccions entre els diferents nuclis i articular els seus desenvolupaments físics amb una visió global del sistema i de l'àmbit territorial que permeti donar-li una estructura unitària.

Aquest sistema resultant seria actualment el de pes més important tret de l'àrea metropolitana e Barcelona, i per tant es configuraria com un sistema capaç de competir amb l'àrea central catalana, en disposar de prou territori, població i dinàmica econòmica.

Lògicament, la localització d'aquests desenvolupaments físics ha de produir-se en els sòls planers de les tres comarques del Camp i no ocupats per espais d'especial interès mediambiental.

Les estratègies definides també posen de rellevància que per a reforçar la dinàmica econòmica i de població del sistema central i de l'àmbit funcional territorial global, cal millorar o crear les infraestructures que això comporta, especialment les de transport, que cohesionin i articulin tant els sistemes com tot l'àmbit, i per a reforçar la seva capacitat i poder d'atracció cal localitzar-hi també equipaments de rang nacional i serveis especialitzats, que requereixen uns llindars de població prou elevats per a aparèixer.

En el context de funcionalitat definit, es marca per al municipi de Mont-roig del Camp aplicar polítiques de desenvolupament de qualitat com a sistema turístic costaner i estendre'n la seva àrea d'activitat cap a l'interior del mateix municipi, ja que aquest disposa de territori suficient.

Algunes de les actuacions concretes que es proposen en les xarxes de transport de l'àmbit funcional territorial del Camp de Tarragona i que tenen implicació directe sobre el municipi de Mont-roig del camp són :

- ⊕ *L'Eix Pre-litoral (Est-oest) que aniria a lligar la falda de la serralada Pre-litoral a partir de l'anomenat 4t cinturó, des del Vallès fins a la connexió amb l'autopista A-7, a Mont-roig del Camp, passant i articulant el sistema central tarragoní, prestant especial atenció a l'impacte mediambiental que pot tenir.*
- ⊕ *La futura línia del TAV es bifurcaria en aquest àmbit funcional territorial en un traçat mediterrani cap a València.*

4.2.2. Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner

El Pla director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC) és un instrument de planejament urbanístic supramunicipal, elaborat d'acord amb la legislació urbanística catalana - Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre -. El Pla vol ser un instrument adequat per ordenar el sistema costaner de Catalunya des dels principis que inspiren el desenvolupament urbanístic sostenible i la defensa de l'interès general, únic legitimador del canvi de l'ús del sòl, i comporta l'obligatorietat d'adaptar i/o revisar els PGOU/POUM per adequar-los.

L'àmbit del PDUSC es correspon a la franja de 500 m d'amplada aplicada en projecció horitzontal, terra endins, des de l'atermenament del domini públic marítim-terrestre en tot el litoral de Catalunya, més els àmbits exteriors a l'esmentada franja inclosos en els àmbits propositius de regulació del sòl costaner que la sobrepassen.

EL PDUSC encamina les seves propostes i directrius en base a tres objectius: compacitat enfront la dispersió que genera insostenibilitat, complexitat enfront a l'especialització que genera disfuncions, i cohesió social, enfront a la segregació que genera insolidaritat i marginació; definint directrius en tres àmbits, envers a l'ordenació urbanística del territori que abasta, determinacions sobre desenvolupament urbanístic sostenible, i mesures de protecció efectiva del sòl no urbanitzable.

D'aquesta manera, es perfila com a objectiu cabdal del Pla director, la preservació dels sòls que encara no han sofert un procés de transformació urbanística significatiu, és a dir dels sòls no urbanitzables i dels sòls urbanitzables no delimitats, classificats així per

les figures d'ordenació urbanística municipals, mitjançant la consecució dels següents propòsits:

- ⊕ Evitant l'ocupació urbana indefinida i el continu urbanitzat en determinades àrees.
- ⊕ Preservant els espais costaners encara lliures d'edificació pels seus valors paisatgística, històrics, arqueològics, científics, educatius ambientals, agrícoles, forestals, culturals, simbòlics, de temps lliure i de qualitat de vida
- ⊕ Preservant les continuïtats dels sistemes d'espais oberts, garantint la qualitat ambiental, la connectivitat i l'intercanvi biològic dels espais terrestres interiors i el mar
- ⊕ Gestionant l'espai litoral com un recurs bàsic i durador en el desenvolupament econòmic, el turisme i la qualitat de vida.

El PDUSC preveu la classificació, la categoria i les subcategories de futur del sòl que abasten i regula els respectius règims del sòl, identificant les unitats territorials de regulació:

- ⊕ Unitats territorials de regulació de sòl costaner (UTR-C): àmbits delimitats que abasten sòl actualment classificat com a sòl no urbanitzable, inclòs o no en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), i també sòl actualment classificat com a sòl urbanitzable no delimitat.
 - Sòl no urbanitzable costaner inclòs en el PEIN (NU-CPEIN) resta sotmès al règim d'ús establert per la seva normativa específica
 - Sòl no urbanitzable costaner 1 (NU-C1): es caracteritza pel seu valor de connector entre àmbits de litoral i els d'interior. S'admeten els usos directament i substancialment vinculats a la naturalesa rústica dels terrenys (tradicionals agrícoles, ramaderes i silvícoles) que no exigeixen obres, instal·lacions o construccions. Tots els demés usos es qualifiquen com incompatibles.
 - Sòl no urbanitzable costaner 2 (NU-C2): es tracta de sòl no urbanitzable més pròxim a la ribera del mar dintre de la franja de 500 m. S'admeten els usos, les instal·lacions, les obres i les construccions expressament previstes per l'article 47 de la Llei d'Urbanisme, sempre que no lesionin o impedeixin la realització dels valors l'assoliment de les finalitats del PDUSC.

- Sòl no urbanitzable costaner 3 (NU-C3): respon als sòls que recolzen als sòls no urbanitzables costaners 1 i 2. Li correspon el règim d'ús del sòl no urbanitzable regulat per la Llei d'Urbanisme i pel corresponent planejament general.
- ⊕ Unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR-CE): són àmbits actualment classificats com sòl no urbanitzable i com sòl urbanitzable no delimitat que per raó de les especificitats concurrents no han de passar a ser necessàriament classificats pel planejament urbanístic general com a sòl no urbanitzable costaner.
- ⊕ Sòl urbà consolidat i sòl urbà no consolidat, d'acord amb el corresponent planejament urbanístic general. Té el règim d'ús establert articles 41 i concordants de la Llei d'Urbanisme, amb les limitacions i condicions establertes pels arts. 17 i 18 d'aquestes Normes.

Mont-roig del Camp és un dels més de 70 termes municipals abastats pel PDUSC, i per tant resta subjecte a les seves normes urbanístiques d'acord amb l'Article 3.2 de la seva normativa, i ha d'adaptar el seu planejament urbanístic general a aquestes normes dins del termini màxim de dos anys (disposició addicional primera).

D'acord amb les delimitacions cartogràfiques especificades pel PDUSC en l'àmbit de Mont-roig del Camp, queden classificades 837,63 Ha repartides de la següent manera:

- ⊕ Unitats territorials de regulació de sòl costaner (UTR-C)- Sòl no urbanitzable costaner 2 (NU-C2), d'oest a est: Barranc de l'Estany Gelat, Mas del Nas (al sud de la Urb. Pins de Miramar) i les Eixermades (franja lineal entre la N-340 i la franja de 500 metres entre els barrancs de la Porquerola i el de Rifà). .
- ⊕ Unitats territorials de regulació de sòl costaner (UTR-C)- Sòl no urbanitzable costaner 3 (NU-C3), d'oest a est: l'Infant, Barranc de l'Estany Gelat, Mas del Nas, les Eixermades i Barranc de la Pixerota (entre el barranc de Rifà i la riera de Riudecanyes).
- ⊕ Unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR-CE), d'oest a est: Riu Llastres, Estany Salat Sud (al nord de la urbanització de Costa del Zefir), Sant Miquel amb 15,07 Ha (a la dreta de la urbanització Sant Miquel i als sud

de La Urb. Rustical Mont-roig), Mont-roig Platja Central (a l'esquerre de la Urb. De les Pobles) i Rustical Balneari(al nord de la urbanització del mateix nom). Totes aquestes unitats es troben relacionades directament o indirectament amb els cursos hídrics del municipi.

4.2.3. Altres Plans i Programes

El Planejament municipal de Mont-roig del Camp es veu, doncs, determinat i condicionat per les directrius establertes en termes genèrics, i en ocasions de manera més específica, tant pel PTG com pel PDUSC. A la vegada però, s'ha de preveure la seva adequació a altres plans urbanístics, directors o sectorials, definits també per a l'àmbit Català i que venen representats per:

- ⊕ Pla de ports de Catalunya
- ⊕ Pla director d'infraestructures 2001-2010
- ⊕ Pla d'infraestructures ferroviàries 2003-2025 (en elaboració)
- ⊕ Programa d'actuació en sòl i habitatge 2000-2009
- ⊕ Pla director urbanístic dels àmbits del sistema costaner integrats per sectors de sòl urbanitzable delimitat sense el pla parcial aprovat (PDUSC-2). (Aprovació inicial)

5 AVALUACIÓ AMBIENTAL DEL SISTEMA TERRITORIAL

5.1 LA DUALITAT TERRITORIAL DE MONT-ROIG DEL CAMP: ENTRE LA PLANA DE TARRAGONA I LA COSTA DAURADA.

El terme municipal de Mont-roig del Camp és un dels més extensos de la comarca del Baix Camp. Ocupa 63,69 Km² entre la riera de Riudecanyes i el barranc del riu Llastres i entre les serres de Colldejou i Llaberia i la mar Mediterrània. Conflueix d'est a oest amb els municipis de Cambrils, Montbrió del Camp, Riudecanyes, Vilanova d'Escornalbou, Colldejou, Pratdip i Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

La Comarca del Baix Camp s'ubica dins de la unitat morfològica i històric funcional de la plana del Camp de Tarragona. Aquesta plana, de 1.567, 6 km² i oberta a mar, forma part, al costat de l'Empordà i el delta i la vall immediata de l'Ebre, de les planes litorals catalanes que es troben envoltades per un amfiteatre orogràfic ben definit que les aïlla de les terres veïnes de l'interior.

Totes aquestes planes litorals pertanyen històricament a l'espai agrícola, caracteritzat principalment pels cultius mediterranis típics, avellaners, ametllers, oliveres i garrofers, bé que en les últimes dècades aquests conreus han anat poc a poc en decreïment.

Mont-roig del Camp, amb una gran quantitat de sòl agrícola actiu és un representant encara viu de la tradició històrica de la plana tarragonina, principalment en les terres més centrals del municipi, ja que la banda litoral del mateix s'ha desenvolupat com a mostra representativa d'una realitat territorial nascuda fa només unes dècades i englobada dins de l'anomenada marca turística Costa Daurada.

Efectivament, Mont-roig del Camp és catalogat com a centre turístic de la comarca del Baix Camp juntament amb els municipis de Cambrils i l'Hospitalet de l'Infant¹. Amb una línia costanera altament urbanitzada i caracteritzada per la presència de segones residències i serveis turístics és una mostra del boom turístic-urbanístic seguit per moltes poblacions litorals tarragonines a partir de la dècada dels seixanta.

¹ Web del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona.

Aquesta dualitat territorial és exemplificada no només per la geomorfologia, sinó també per la presència de dos nuclis urbans - el poble de Mont-roig, a la part nord-est del municipi, que concentra majorment la població ocupada en el sector agrícola i Miami Platja, a l'extrem sud-oest, amb un clar predomini del sector serveis – funcionalment i estructuralment diferenciats en congruència al caràcter econòmic de cada sector del territori.

Així doncs, el municipi cavalca enmig de dues realitats socials, econòmiques, territorials i ambientals ben diferenciades i que poden entrar en conflicte per a l'ús dels recursos presents en el territori mont-roigenc.

Aquesta mateixa dualitat és present també climatològicament, ja que la proximitat a mar de les terres litorals permet que en aquestes les temperatures siguin generalment dos o quatre graus superiors que en les terres més d'interior.

En general, però, el terme presenta unes condicions climàtiques típiques de la Catalunya litoral, amb una temperatura mitjana anual de 16° i un període estival, d'aproximadament 4 mesos, amb temperatures superiors a 20°. L'hivern, en canvi és suau, les temperatures oscil·len dels 7 als 10°, tot i que això no exclou la possibilitat que, de tant en tant, com a conseqüència de l'arribada de masses d'aire boreal, es produeixi alguna fredorada, que pot fer baixar el termòmetre.

La pluviositat a la zona és relativament baixa, 500 mm anuals aproximadament, i amb un règim de pluges irregular que es concentra a la tardor i sobretot a la primavera, tot i que són freqüents els xàfecs d'estiu de curta durada i gran intensitat. Tanmateix, la proximitat al mar i l'orografia del territori fa que l'aire és mantingui força humit durant tot l'any (els mesos d'estiu la humitat relativa mitjana és aproximadament d'un 70%) atenuant, així, una mica les conseqüències de la feble pluviositat.

El característic vent de mestral, vent sec i temperat del nord-oest, que bufa sobretot a l'hivern, de l'octubre a l'abril, i que pot arribar a superar els 120 Km/h, és també un caràcter comú i representatiu de la zona.

Com a municipi costaner és també d'importància parlar de la dinàmica litoral que ha condicionat l'estructura actual de la seva costa. Les condicions de la zona costanera catalana queden dominades per la direcció NE-SW de la deriva litoral, la qual

arrossega el sediment en un sentit més o menys paral·lel a la costa. A més a més, la condició característicament rocosa, abrupta i accidentada del litoral lloretenc fa que rebi una forta pressió dinàmica del mar.

5.2 MATRIU FÍSICA

5.2.1 Estructura geològica

Geològicament el terme de Mont-roig del Camp queda dividit en dos sectors prou diferenciats: el corresponent a la Serralada Prelitoral (Llaberia - Colldejou) del període carbonífer -permià i la zona de la Plana de Mont-roig del Camp del quaternari.

Les característiques geològiques a tenir en consideració es poden resumir tal com segueixen:

- ⊕ Serralada de Llaberia i Colldejou: localitzada a la part més septentrional del municipi, és caracteritzada principalment per la presència de granitoides i argiles en la zona de l'Ermita de la Mare de Déu de la Roca i del Poble de Mont-roig del Camp, i calcàries ja més cap a ponent.
 - A la base es troba un paleozoic i granit amb contacte discordant i mecànic amb el Buntsandstein (formació de clima semiàrid i amb trams de conglomerats cuarsosos de característiques fluvio-continentals).
 - S'observen conglomerats de còdols de cuars, gres rogencs i argiles vermelloses en el sostre de la formació, amb una potència total de 90 metres aflorats.
 - Per sobre d'aquesta formació descrita es troben els materials corresponents al Muschelkalk (dolomies i calcàries dolomítiques, argiles vermelloses).

- ⊕ Plana de Mont-roig del Camp: zona immersa en la denominada depressió Reus-Valls Tarragona o Camp de Tarragona. Està recoberta per ventalls al·luvials quaternaris de notable permeabilitat, format per nivells gravosos d'heterometria molt complexa amb intercalacions sorrenques o argiloses, segons la seva situació en vers a la proximitat de la línia de mar .

Es poden diferenciar varis cons de dejecció importants connectats entre si, entre les dos rieres o barrancs, com son el barranc de Vilanova i el barranc de l'Olivera i el de la Pixerota.

Aquests ventalls al·luvials es poden dividir fonamentalment en dos :

- Un relativament més antic i amb una superfície de 22 Km² entre les cotes 100 i 180 metres, amb característiques pròpies d'un dipòsit fluvial d'avinguda, i constituït exclusivament per materials mesozoics, ben cementats i recoberts per una crosta calcària. L'absència de sols ben desenvolupats no ha permès la seva utilització agrícola, encara que si que ha servit com a assentament de nombroses urbanitzacions (El Casalot, Via Marina, Costa Zefir, Miami-Platja, Masos d'en Blader o el Complex Bonmont Terres Noves).
- Un altre per damunt de l'anterior i amb una superfície de 40 Km², en el qual ha dominat la utilització agrícola de cultius hortícoles, oliveres i ametllers. Forma una extensa orla al peu de la serralada abans descrita que en determinades àrees arriba fins al mar, i en altres arriba al con anterior.

⊕ En tot el municipi no existeix cap espai catalogat com d'interès geològic.

5.2.2 Morfologia del territori

El terme municipal de Mont-roig del Camp té una superfície de 63,69 Km² dels quals 38 Km corresponen a la plana litoral i la resta a la serralada prelitoral (Llaberia-Colldejou).

La seva orografia està ben diferenciada, ja que al nord s'observen els contraforts de la Serra de Llaberia –Colldejou, amb alçades de 600 metres i la zona de la plana que va des dels 150 metres fins al límit de la línia de costa.

La Plana de Mont-roig del Camp està travessada de Nord a sud per una sèrie de barrancs i rieres, la majoria dels quals tenen el seu origen fora del municipi. Aquesta xarxa hídrica s'estructura de forma perpendicular a la línia de costa i està formada per un elevat nombre de torrents, rieres i barrancs de règim hídric mediterrani amb uns estiatges molt marcats i unes crescudes associades a les pluges torrencials de tardor principalment. Hidrogràficament, aquests cursos hídrics pertanyen o bé a la conca hidrogràfica Rieres de Llaberia- Vandellòs que avarca aproximadament les tres

quartes parts més occidentals del municipi o bé de la Riera de Riudecanyes, a la banda de llevant.

El terme limita amb dos torrents de drenatge d'aigües torrencials: la **riera de Riudecanyes**, que afecta tota la línia nord-oriental i limita administrativament amb el municipi de Cambrils, i el **riu de Llastres**, que clou el terme pel sector de migjorn delimitant amb Vandellòs- Hospitalet de l'Infant. Tots dos cursos són secs durant la major part de l'any, almenys en el seu pas pels límits mont-roigencs, i només solen dur aigua després de pluges torrencials, normalment a la tardor.

El terme és drenat a més a més per deu cursos també secs regularment, tots seguint una direcció si fa no fa de ponent cap a llevant:

- ⊕ Conca hidrogràfica Rieres de Llaberia- Vandellòs: en la qual destaca el riu Llastres dins del terme municipal de Mont-roig del Camp.
 - **Barranc de Rifà**, que, davallant de la serra de Colldejou, penetra al terme entre la serra de la Pedrera i les Roques de Maseres i desaigua al bell mig de la platja de Rifà.
 - **Barranc de la Porquerola**, que drena els vessants W de la serra de Llaberia, s'obre pas entre la Muntanya Blanca i el tossal de la Costanera (340 m) i penetra al terme i desguassa a la punta homònima.
 - **Barrancs de l'Estany Gelat (o Salat)** que desemboca a la Platja de Penyals, i **de Palma Negra**, que voreja la costa de l'Escoda i els comuns i baixa formant un solc ample i fondo en passar per sota la carretera del Prat, però que es perd difuminat entre conreus (a la urbanització de masos d'en Blader), sense que arribi al mar. Tots dos baixen dels vessants SE del puig de Cabrafiga.
 - **Barranc del Nas**: és un dels de recorregut més curt, de l'ordre dels 3,5 Km, que s'inicia a les Terres Noves, però que de seguida forma un solc considerable, vessa el seu curs al mar, vora a uns 500 m al nord de Miramar.
 - **Barranc de la Pixerota**, el més nord-oriental del terme dels que aboquen directament al mar. D'ençà l'aiguat de Santa Tecla (el 23 de setembre de 1874), va passar de ser un corrent important a un dels més humils amb només 4 km de llargària entre els masos de Marcota i la Punta de la Pixerota.

- ⊕ Conca hidrogràfica Riera de Riudecanyes, de la qual la riera del mateix nom n'és el curs principal.
 - **Barrancs de Vilanova i el de l'Olivera**, que baixen del terme de Vilanova, també secs. Aquests dos barrancs d'ençà l'aiguat de Santa Tecla (23 de setembre de 1874) uneixen els seus cursos en passar per les partides de les Noies i els Arenals i, degut a la modificació dels seus cursos, enlloc de desguassar al mar desguassen a la riera de Riudecanyes.
 - **Barranc de les Hortes**, que de les roques baixa i aboca el seu curs al barranc de Vilanova, a orient del nucli urbà actual.

Una de les característiques morfològiques més rellevants de Mont-roig del Camp és la seva condició de municipi litoral, amb tota una **línia costanera** de 10,7 km caracteritzada principalment per les platges més o menys extenses, de sorra de gra mitjà i còdols, i cales de dimensions diverses i de poca amplitud, separades entre per si per talussos rocallosos.

D'entre les platges destaquen a la banda de llevant, tocant al límit del terme municipal de Cambrils, la platja de Pitxerota amb 1.900 m de llargària i 20 m d'amplada separada per la punta de Pixerota i de Rifà de la platja de Rifà i dels Pilans a ponent. Des del tram mig de la línia costanera, més o menys representada per l'anomenada punta de Porquerola, i en direcció sud-oest s'hi troben les platges més emblemàtiques del municipi, la de l'Estany Gelat (2.450 m de llargària i 60m d'amplada) i, bastant més al sud, Platja Cristal (1.150m de llargària i 60m. d'amplada). És també en aquest tram del litoral mont-roigenc a on es concentren la major part de les cales i caletes que han donat caràcter a la oferta turística del municipi. De nord-est a sud-oest destaquen: cala dels Vienesos, de les Sirenes, del Solitari, del Misteri, Santa Fe, Califòrnia, del Pescador i del Àngels.

És a partir de la cala dels Vienesos, i cap al sud, quan el litoral va guanyant alçada mitjançant els penya-segats de clapes de roca calcària. Aquesta major altura del litoral dificulta en moltes ocasions l'accés des de terra a les cales, cosa que ha donat lloc en molts punts del passeig marítim del sector meridional del litoral a l'establiment d'escales per a facilitar-ne l'accés.

5.3 MATRIU BIÒTICA

El terme de Mont-roig del Camp ha anat evolucionant històricament cap a una clara fragmentació dels sistemes naturals propis del territori. Ja en l'antiguitat, l'aprofitament agrícola de gran part del terme, donada la forta valorització agronòmica dels seu sòl, va comportar inevitablement la pèrdua de la major part de massa forestal que s'extenia des de les vessants muntanyoses fins arran mateix de mar.

Posteriorment, l'establiment de grans infraestructures lineals, com la línia ferroviària Barcelona-València, la carretera N-340 i l'autopista A-7, van suposar la fragmentació en feixes pràcticament paral·leles de la franja més litoral del terme, d'on destaca sens dubte la pràctica regressió irreversible de la línia costanera i dels seus espais naturals, alguns dels quals d'indubtable interès ecològic com les zones humides i salobrars.

Ha estat, però, l'assentament humà, el que ha comportat en les darreres dècades una més forta afecció en relació a la fragmentació dels espais naturals de Mont-roig del Camp. No tan sols la major tecnificació agrària i la implantació d'activitats industrials amb afecció directa al territori, com és el cas de les activitats extractives existents, són actuacions que han afavorit aquesta fragmentació, sinó sobretot ha sigut el model de creixement urbanístic, associat al sector turístic - residencial, el que ha suposat una major incidència.

L'artificialització soferta pel territori montrogenc donada la llarga tradició agrícola juntament amb la disposició, en les últimes dècades, de zones d'urbanització, on s'ha prioritzat la dispersió territorial i el creixement extensiu i aïllat, ha suposat que en l'actualitat esdevingui pràcticament impossible trobar espais naturals d'una certa envergadura i àmbit territorial que presentin unes característiques d'interès ecològic. Tot al contrari, aquests indrets són localitzats esporàdicament i, en la seva major part, sota fortes pressions associades a l'activitat de l'home i se situen com a espais residuals – més que no pas relictuals – abocats a la seva desaparició.

5.3.1 Els ecosistemes de Mont-roig del Camp.

El paisatge natural potencial de Mont-roig del Camp es correspon a la l'anomenada Terra baixa mediterrània on s'hi estableix majoritàriament el domini de la comunitat de l'alzinar litoral (*Quercetum ilicis galloprovinciale*), associat a la plana i vessants prelitorals, i al domini de la màquia litoral de garric i margalló (*Querco-Lentiscetum*), en el territori litoral i més meridional.

Aquestes dues comunitats vegetals han sofert però alteracions i retrocessos molt importants degut principalment a l'acció de l'home. Així per exemple, en el domini de l'alzinar, el qual ja no consta de cap espai representatiu dins del terme municipal, s'hi han establert espècies típicament mediterrànies i de caràcter oportunista com són l'arboç (*Arbutus unedo*) i el pi blanc (*Pinus halepensis*), mentre que la màquia litoral de garric i margalló (*Querco-Lentiscetum*) es troba de manera testimonial, sovint barrejada amb d'altres comunitats pròpies de la terra baixa mediterrània més adaptades a la intervenció humana que ha sofert el seu entorn, com és la brolla de romaní i bruc d'hivern.

D'acord amb el context biogeogràfic del terme de Mont-roig del Camp, cal destacar també les comunitats vegetals de roquissar i l'associada a ambients humits, lacustres i litorals, ja que es localitzen en el terme les vessants més abruptes del voltant de la Mare de Déu de la Roca i també, orientades cap a la franja costanera, les rieres i zones humides, com la de Riudecanyes i l'Estany Gelat.

En el document de “*Auditoria Socioambiental de l'Agenda 21 Local de Mont-roig del Camp*” (Adhoc, 2004), es realitza una acurada descripció dels diferents ecosistemes terrestres que es poden trobar en el municipi i que es llisten tot seguit:

- ⊕ **Els forests: la pineda de pi blanc i la màquia.** En la zona interior del terme, principalment en les vessants muntanyoses de la Mare de Déu de la Roca, de la Muntanya Blanca i del tossal de la Costanera (340 m), s'hi estableixen els pocs forests del municipi (en el territori de Mont-roig del Camp només representa el 10,56%) dominats preferentment per la pineda de pi blanc (*Pinus halepensis*). En alguns trams de la plana mont-rogenca, principalment resseguint les principals rieres o barrancs com ara en el tram mig-alt del barranc de Porquerola o el del de Rifà, entrellaçant-se amb camps de conreu o

al capdamunt de la plana més meridional del territori (zones altes del barranc de l'estany Gelat o del Nas, com la zona de Terres Noves o del Casalot), aquesta pineda esdevé també de rellevància. És també en aquestes mateixes zones principalment on el matollar forestal pren protagonisme, majorment format per brolles de romaní (*Rosmarinus officianlis*) i timonedes, amb foixarda (*Globularia alypum*), bufalaga (*Thymelaea tinctoria*), ... calcícoles de terra baixa.

- ⊕ **La vegetació de la plana agrícola, dels erms i de l'entorn urbà.** Les vessants inferiors i la major part de la plana han estat històricament aprofitats per a superfície de conreu, inicialment i principalment per al conreu de secà com l'ametller, l'olivera i el garrofer, mentre que en els darrers temps s'ha anat imposant el conreu de regadiu, on s'inclou el d'olivera, i amb major extensió i donat l'elevada qualitat edafològica del sòl de la plana de Mont-roig del Camp, el conreu d'horta (tot al llarg de la franja més oriental del terme, tocant al municipi de Cambrils).

Aquest aprofitament agrícola, efectuat progressivament en grans finques agrícoles donada l'extensió territorial del terme, ha comportat la implantació i desenvolupament de l'anomenada vegetació ruderal i arvense. Aquesta comunitat és representada per les **comunitats vegetals típicament mediterrànies de secà (*Secalio mediterraneum*)**, d'on destaquen espècies herbàcies anuals com la roella (*Papaver rhoeas*), la corretjola (*Convolvus arvensis*) i les agulles de pastor (*Scandix pecten-veneris*) associades a un ampli ventall d'espècies que aprofiten les condicions edafoambientals aportades pels conreus, així com per les **comunitats arvenses de secà (*Diplotaxion*)**, amb representants com el gram (*Cynodon dactylon*), la lleteresa de camp (*Euphorbia segetalis*), la ravenissa groga (*Erucastrum nasturtiifolium*), la ravenissa blanca (*Diplotaxis erucooides*) i l'eragrostis (*Eragrostis sp.*).

En l'horta, són comuns les **comunitats arvenses de regadiu (*Panico-Setarion*)**, representats per la dominança de la panissola (*Echinochloa colona*), el cerreig (*Setaria sp.*), la castanyola (*Cyperus rotundus*) i la verònica (*Veronica persica*).

L'entramat de camins veïnals que s'estructuren al voltant de les finques de conreu afavoreixen l'establiment de comunitats de vegetació de marge, formada per espècies colonitzadores herbàcies com el fenàs (*Brachypodium phoenicoides*) i la canya (*Arundo donax*), que aprofiten l'elevat grau de nitrofilia del sòl en indrets associats a l'entorn rural.

Ja en zones més urbanitzades o bé fortament antropitzades com és el cas de les urbanitzacions existents al llarg de la major part de la franja més litoral del terme, les comunitats de vegetació s'estableixen en erms, runams, deixius, etc. on la resta de vegetació no hi troba les condicions favorables per al seu desenvolupament. Aquesta vegetació presenta unes característiques diferenciades que les permeten ser resistents a fortes afeccions com la seva destrucció parcial, el seu cobriment o trepig, la seva crema i, fins i tot, l'elevada pol·lució ambiental del seu entorn.

Donades les seves característiques estructurals, sovint amb fulles punxenques o bé espines, secretores de fluids tòxics o irritants, etc., comporten una disminució de l'atractiu paisatgístic on es desenvolupen que, de per si, es corresponen amb indrets fortament degradats, com finques de conreu abandonades amb presència de l'home en el seu voltant, zones perimetrals d'urbanitzacions, marges i àmbit d'influència de carreteres i línies ferroviàries, zones d'abocament d'elements residuals i zones habitades desocupades o en estat d'abandó.

Una comunitat representativa d'aquests espais és el **bleterar (*Chenopodium muralis*)**, formada pels blets (*Chenopodium sp.*) i els amarants (*Amaranthus sp.*) així com els margalls (*Hordeum sp.*, *Brumus sp.*), l'espinoxoca (*Xanthium spinosum*) i l'ortiga petita (*Urtica urens*). D'altra banda, els herbassars formats per exemplars de ripoll (*Oryzopsis miliacea*) i l'olivarda (*Inula viscosa*) hi són també ben representats.

- ⊕ **La vegetació del litoral i de les zones humides.** Les comunitats de platja i reraplatja, a Mont-roig del Camp, resten força empobrides degut principalment a l'afecció provocada en primer lloc per l'ambient ruderalitzat, on algunes finques de conreus arriben fins gairebé la mateixa línia de mar, i per la forta

modificació de l'entorn litoral a partir de l'establiment d'infraestructures viàries com la línia de ferrocarril Barcelona-València i pel pas de l'actual carretera N-340. Addicionalment, la progressiva urbanització de la primera línia de mar des dels anys setanta, ha comportat la regressió pràcticament total de la major part dels sistemes naturals propis de la franja costanera en el municipi.

Així, la vegetació s'esdevé nitròfila per l'acció antròpica exercida sobre el medi i bàsicament és constituïda per cascall marí (*Glaucium flavum*) i rave de mar (*Cakile maritima*).

En aquest sentit, cal destacar que ni les zones humides catalogades existents al llarg del litoral presenten un estat ecosistèmic òptim tot i el grau de protecció del que disposen en l'actualitat. La vegetació se cenyeix a l'àmbit més immediat d'influència de l'aigua on resten delimitades preferentment per construccions i infraestructures antròpiques. Cal destacar algun esporàdic exponent testimonial d'espècies d'importància com l'àlber (*Populus alba*) en l'entorn de la desembocadura de la riera de Riudecanyes, tot i que no arriba més enllà del port arbusti.

El treball referenciat conté un llistat força complet de les espècies, tant de flora com de fauna, que es troben protegides d'acord amb el Decret 328/1992 de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'Espais d'Interès Natural o la Llei 3/1988, de protecció dels animals. En aquest sentit però, cal destacar que al llarg del terme municipal de Mont-roig del Camp no es cataloga cap zona d'especial interès per a la protecció de les aus o zona ZEPA.

A més a més d'aquests ecosistemes terrestres, cal també llistar, i mínimament descriure, els ecosistemes submergits del litoral, els quals, en un front costaner altament antropitzat, com és el cas, prenen especial rellevància per l'elevada pressió antròpica a la que es troben sotmesos, Així destaquen els **Herbeis de posidònia i els baixos marins sorrencs**. L'alguer de posidònia (*Posidònia oceànica*), una de les comunitats més abundants de la costa catalana i present en quasi la totalitat del litoral mont-roigenc, viu en aigües normalment clares i transparents, per la qual cosa es pren com un bon indicador de la qualitat del medi. A la vegada s'ha de ressaltar el seu

paper conservador en l'erosió del litoral sorrenc durant temporals i corrents ja que fixa les sorres amb les seves pseudo-arrels (rizomes), i

5.3.2 La fragilitat natural de Mont-roig del Camp sota sistemes de protecció

Donada la forta antropització del territori i al caràcter testimonial dels seus espais naturals, aquests presenten una major significació que en el cas de presentar-se un sol espai natural de suficient entitat, grau de conservació i condicions ecològiques, que els relegués a un segon terme.

Els espais naturals que, en l'actualitat, resten sota un règim de protecció legal es concentren a les zones de la Mare de Déu de la Roca, al torrent de l'Estany Gelat (o Salat), a la riera de Riudecanyes i al riu Llastres. Tanmateix, no s'han d'oblidar els espais que alberguen hàbitats d'interès comunitari (Directiva Europea d'Hàbitats (Directiva 67/97/CE, i Directiva 92/46/CE que la modifica, detalla les diferents formacions vegetals i hàbitats d'importància presents a la unió) com ara els ja anomenats, la zona de cales de Miami Platja i el barranc de Rifà.

- ⊕ **Mare de Déu de la Roca:** espai inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural (10ha dins del municipi que representen el 0,2% del terme municipal). És un espai de petites dimensions, situat al nord-oest del nucli poblacional de Mont-roig del Camp. Ressalten els penyals rocosos amb formes de relleu singular que conserven una flora particular i d'alt interès botànic, especialment la criptogàmica, i constitueix un hàbitat idoni per a un bon nombre d'espècies lligades als ambients rupícoles.

Els costers rocosos silicis amb vegetació rupícola i els matollars termomediterranis i predesèrtics que s'hi troben s'inclouen en els hàbitats d'interès comunitari de la Directiva Europea d'Hàbitats.

- ⊕ **Riera de Riudecanyes:** el seu interès ecològic queda representat per la inclusió de la seva desembocadura en el Catàleg de Zones humides de Catalunya, i per la consideració de *riu mediterrani amb vegetació del Glaucion flavi* que l'hi confereix la Directiva Europea d'Hàbitats, la qual, a més a més, determina la presència d'alberedes, salzedes i altres boscos de ribera

(principalment en el seu tram mig) i herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya en el seu tram final.

L'espai es situa a cavall entre el terme municipal de Mont-roig del Camp i Cambrils i es tracta d'una llacuna de rambla mediterrània associada al règim de pluges i de llevantades. La part corresponent a Mont-roig del Camp (la banda dreta) no està antropitzada com el marge esquerre, pel que presenta unes millors condicions ambientals per a l'establiment de les comunitats de vegetació pròpies d'aquests entorns humits, i un fort potencial faunístic, principalment per la presència d'avifauna en època migratòria.

⊕ **Torrent de l'Estany Gelat (o Salat):** la seva desembocadura és una llacuna de rambla mediterrània, localitzada al costat del Càmping Miramar, al nord del nucli de Miami Platja i caracteritzada per la presència d'un braç de sorra i abruptes relleus calcaris en el seu entorn. El seu règim humit és degut a l'aportació de les aigües intermitents procedents del mateix torrent i per la intrusió marina estacional.

Tot i la notòria degradació de l'entorn degut a la pressió antròpica (presència de la via del tren, carretera N-340 i zones d'urbanització), encara hi destaquen comunitats de garric, masses de pineda, canyissar i alguna que altre jonquera o salicornar.

Es troba inclosa en el catàleg de Zones Humides de Catalunya així com en el catàleg d'Espais d'Interès Comunitari per la presència de comunitats de salicornia i altres plantes anuals, colonitzadores de sòls argilosos o arenosos salins.

⊕ **Riu Llastres:** al igual que la desembocadura de la riera de Riudecanyes, la desembocadura del riu Llastres té una funció de límit administratiu (en aquest cas entre Mont-roig del Camp i Vandellòs- l'Hospitalet de l'Infant) i es troba en el catàleg de Zones Humides de Catalunya com a llacuna de rambla mediterrània associat al règim de pluja i llevantades. L'espai és dominat per les comunitats helofítica del canyissar i halofítiques de la jonquera i el tamarigar, i en la seva part més elevada s'hi estableix també la pineda.

En el seu tram mig, just al límit més nord occidental del terme municipal de Mont-roig del Camp (zona del Casalot), s'hi troba annex un petit racó inclòs en la Directiva Europea d'Hàbitats corresponent a costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola.

- ⊕ **Franja litoral:** tot i l'elevat grau de deteriorament del front litoral montrogenc en la seva major part (a excepció de la zona de la platja de Rifà i entre les Platges Cristal i Punta del Riu) es concentren encara franges de baixos marins sorrencs sempre submergits i d'alguers de posidònia, tots dos hàbitats inclosos en la Directiva 67/97/CE.

Tanmateix, és el sector del litoral més proper a la desembocadura del torrent de l'estany Gelat, per la seva banda sud, el que comprèn major nombre d'hàbitats catalogats per la Directiva Europea. Així, a part dels apuntats anteriorment també s'hi troben penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium spp*) endèmiques, dunes movents embrionàries, matollars termomediterranis i predesèrtics i bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (*Nerio-Tamaricetea*).

Cal destacar, també, dos petits sectors en el curs del **torrent de Rifà** també inclosos en la Directiva Europea d'Hàbitats, un al nord del terme municipal *alberedes, salzedes i altres boscos de ribera*, i l'altre en la seva desembocadura *Herbassars higròfils*. De tots els hàbitats catalogats dins la Directiva 67/97/CE i presents al municipi, només els *alguers de posidònia* són considerats com a hàbitats *prioritats*, i suposa una especial responsabilitat per a la comunitat ja que la seva importància radica en la proporció de la seva àrea de distribució natural inclosa en el territori europeu.

Finalment, referenciar que l'abril de 2006, el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya posa a informació pública la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000, en la qual es proposa l'ampliació de l'espai d'interès natural Tivissa- Vandellòs-Llaberia (codi ES 5140009) que inclou uns terrenys ubicats en l'interior del terme municipal de Mont-roig del Camp i que, més o menys, es

corresponen a les zones denominades de Les Rabassades i la Serra de Pedrera, a la part d'interior del municipi, a la capçalera del barranc de la Porquerola.

5.3.3 Identificació de zones de connexió biològica i dels espais lliures

La disposició territorial del municipi de Mont-roig del Camp, amb orientació nord-sud, conjuntament amb la presència de diversos cursos d'aigua superficial, comporta que, potencialment, aquest presenti un gran valor afegit en relació a l'existència o la identificació dels anomenats connectors biològics, espais que per si mateixos proporcionen el suport territorial i les condicions ecològiques adients per a consolidar la dinàmica i l'intercanvi entre les diferents poblacions d'organismes vius associats als seus respectius sistemes naturals.

Tot i que aquest paper pot ser desenvolupat per espais naturals de certa envergadura i extensió territorial, en aquest cas aquest paper el juguen els propis cursos de barrancs i rieres que s'estenen des de les primeres vessants de la serralada litoral fins arran mateix de costa. Tanmateix, la progressiva antropització de les seves lleres (impermeabilització per pavimentació, pas de vehicles pesants, activitats extractives focalitzades, cacera, etc.) i la pressió exercida sobre les comunitats de vegetació que s'hi desenvolupa de manera associada (urbanització de l'entorn, extensió de finques de conreu, disposició d'eixos viaris, etc.), impliquen un fort greuge en la potencialitat d'aquests espais històricament oblidats com a eixos de connexió biològica.

Així, tot i que els espais lliures del municipi ocupen bona part del territori representant aproximadament el 86% de la superfície montrogenca, la seva major proporció és ocupada per l'activitat agrícola de les planes centrals, entre les zones més muntanyoses d'interior i la franja litoral.

A més, la franja costanera alberga una gran concentració de superfície urbanitzada, principalment a la zona meridional amb la presència del nucli poblacional de Miami Platja. Aquesta ocupació s'ha desenvolupat al llarg dels anys de forma taquejada, donant lloc a nuclis urbanitzats dispersos que en algunes ocasions han acabat connectant-se i formant un continu. Aquest és el cas de la part baixa de la costa montrogenca, a on des de la desembocadura del riu Llastres fins ben bé a la Punta de Porquerola el seguit de zones residencials, hoteleres i de càmpings només ha deixat lliure d'ocupació les immediacions de la desembocadura del barranc de l'Estany Gelat.

Més al nord, el litoral sembla que ha sofert aquesta pressió urbanística tot i que tampoc se n'ha mantingut totalment al marge ja que s'hi localitzen zones residencials com el Rustical Balnearis, el Masnou o Mont-roig Badia a la punta de Pixerota.

En la banda d'interior el model d'ocupació del front litoral ha seguit més o menys la mateixa tendència en el sentit que ha sigut en la banda més meridional el terme a on han aparegut més urbanitzacions taquejant l'espai lliure com ara la zona del Casalot i Via Marina entre el riu de Llastres i el barranc de l'estany Gelat, o la Urbanització Terres Noves al capdamunt de la Rasa del Comú.

En aquest entramat urbanístic és, doncs, de vital importància intentar definir uns espais lliures més o menys continus i amb entitat pròpia, que puguin desenvolupar certes funcions estructurals i funcionals per al municipi. Aquests espais queden representats pels cursos hídrics del municipi, entre els quals destaquen, per les seves característiques naturals encara presents i pels hàbitats que alberguen, el **torrent de l'estany Gelat** (que recorre la plana meridional del terme des de la zona del Casalot fins a la llacuna de la seva desembocadura), el **barranc de Rifà** que baixa des de la serra de la Pedrera fins al litoral per la part central del municipi), la **riera de Riudecanyes** i el **riu de Llastres** en els límits oriental i occidental de Mont-roig del Camp respectivament.

Tot i que en menor rellevància, és també necessari ressaltar l'espai lliure d'ocupació urbanística present entre el barranc de la Pitxerola i la riera de Riudecanyes, **la zona de los Prats**, davant la platja de la Pitxerola. Tot i que aquest espai no manté les característiques naturals que l'hi són pròpies i es troba principalment ocupat per camps de cultiu amb edificacions disperses, la presència de zones urbanes més o menys denses és relativament minsa (urbanització del Paradís o el càmping Oasis Mar) i representa un espai lliure relativament extens enmig de la gran franja urbana del litoral de la costa daurada. Així, si s'observa la franja costanera des del municipi de Salou fins al de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, la zona de la platja de la Pitxerola sobresurt com la taca no urbanitzada més extensa.

5.4 ELS RECURSOS ESTRATÈGICS DE MONT-ROIG DEL CAMP

Al llarg de la història els assentaments humans s'han localitzat en ubicacions estratègiques del territori on la concentració de recursos d'aquest permetia desenvolupar una estructura de vida relativament més rica. Aquests recursos s'han basat principalment en la disponibilitat d'aigua per a consum i l'existència d'un recurs sòl ric per a la seva explotació i pels recursos que suporta (fusta, aliments, materials per a la construcció, etc.).

Aquests recursos *bàsics*, tanmateix, han anat perdent rellevància en les últimes dècades. L'aigua s'ha transportat allà on ha fet falta i el sòl ha adquirit nous valors que han desbancat els procedents dels recursos naturals de manera que, actualment, els recursos per a la seva supervivència com a entitat humana d'una regió van més enllà i, cada vegada més, la gestió i el desenvolupament humà que cada municipi determina pel seu territori agafa força.

Així, en moltes ocasions, el sòl com a suport de zones industrials i/o residencials significa un recurs més important que el sòl agrícola, o l'existència en un territori d'un abocador de residus pot significar un valor més elevat que l'existència d'una massa forestal. Tanmateix, a la llarga, la convivència en un mateix paratge de diverses tipologies de recursos acaba sent la principal font de riquesa.

En el cas de Mont-roig del Camp, el seu recurs indiscutible és el sòl com a base dels dos principals sectors econòmics del municipi, l'agricultura i el sector turístic-immobiliari basat en la construcció de segones residències principalment. La seva extensió territorial s'ha convertit, doncs, en el principal recurs del municipi tot i que amb el pas del temps els seus usos han anat variant.

Si a principis del segle XX el valor agrícola del sòl era la principal font econòmica del municipi, amb l'arribada dels primers turistes als anys seixanta/setanta el sòl com a suport d'edificacions i construccions ha anat agafant més valor que el sòl com a productor de recursos renovables. D'aquesta manera, en l'actualitat, dos grans sectors econòmic- productius conviuen en el mateix territori i exploten els mateixos recursos (principalment sòl i aigua), donant lloc a una situació que en un futur no molt llunyà pot degenerar en un conflicte d'interessos per a l'ús, i/o abús, dels recursos estratègics del municipi.

5.4.1 El valor del sòl com a suport de l'economia local

El valor del sòl recau en la seva funcionalitat com a suport de la vegetació, les edificacions i construccions, com a productor de recursos alimentaris o de recursos minerals, etc. El recurs sòl és doncs susceptible de múltiples usos, els uns reversibles com la producció d'aliments i matèries primeres o els espais naturals, d'altres irreversibles com la urbanització, les vies de comunicació o els polígons industrials.

Així el sòl, entès com a espai territorial i objecte d'ordenació urbanística, pot considerar-se un recurs no renovable que, a més, constitueix el sistema de suport necessari per a l'existència de bona part dels recursos renovables.² Es tracta d'un bé no reproduïble i, per tant, a mesura que es fa escàs pot haver-hi un enfrontament entre les diverses demandes generades.

Mont-roig del Camp disposa d'un important recurs de sòl donat per una banda l'alt valor agrològic del subsòl, sobretot la part oriental del terme, a llevant de la carretera de la platja i també a l'àmbit de les Eixermades, a la part central litoral per sota de l'A7, comprès entre el barranc de Rifà, l'autopista AP7, el camí de les Planes i la CN- 340, i per l'altre banda donada la gran extensió de territori del qual disposa el municipi i que ha permès des dels anys seixanta / setanta una ocupació urbanística del sòl amb models expansius que l'hi ha donat un valor afegit com a municipi turístic.

Efectivament, en els últimes dècades Mont-roig s'ha convertit en un municipi turístic, basat principalment en l'oferta de segones residències ubicades en uns espais amplis, sense aglomeracions ni complexos residencials densos. Inicialment, aquest desenvolupament va tenir lloc en sòls amb menor valor agrícola o improductius, indrets tradicionalment àrids i deserts (la plana de Sant Jordi a on s'ubica actualment el nucli de Miami Platja).

Amb els anys, però, i degut al model de desenvolupament urbanístic extensiu seguit des d'aleshores ha fet que la dualitat del caràcter del municipi (entre el camp de Tarragona i la Costa Daurada) es faci notar sobre el recurs sòl, ja que, tot i tenir un terme municipal extens, la competència territorial dels sectors productius pel sòl, i altres recursos com ara l'aigua, comença a endinsar-se en un conflicte. La tendència recent mostra ja una reducció de la superfície agrícola en pro d'un augment en la quantitat de superfície urbanitzada total. El caràcter vocacional del municipi

² *Estudi de criteris ambientals per a la redacció del planejament urbanístic.* CPSV-UPC.

manifestament turístic- residencial comportarà, doncs, una intensificació de la pressió urbanística sobre el sòl i per tant una competència amb l'activitat agrícola tradicional del municipi pels recursos municipals en general (sòl i aigua principalment).

Tot i així, la gran extensió municipal ha de permetre la convivència entre els diferents sectors econòmics productius del municipi i amb els valors naturals i ecològics d'aquests.

5.4.2 Els recursos turístics del municipi

Com a municipi que ha apostat i que té vocació de futur pel turisme, ha de ser conscient de quins són els recursos dels quals disposa i sobre els quals ha basat, i s'ha de basar, el seu desenvolupament econòmic- turístic futur.

A diferència d'altres enclavaments turístics tant a nivell català com estatal o fins i tot internacional, Mont-roig no presenta uns valors únics i diferenciats que expliquin el seu auge turístic, ans al contrari. Així, les confortables condicions climàtiques i l'existència de platges de sorra de gra mig és un tret identificatiu de la totalitat dels municipis inclosos dins la marca turística de la Costa Daurada, però no pas únic de Mont-roig del Camp. A la vegada, aquest ha sofert una intensa activitat agrícola que ha artificialitzat i deteriorat en gran mesura el seu entorn i els seus valors naturals intrínsecs.

D'aquesta manera, sembla que Mont-roig del Camp ha aprofitat el boom turístic de municipis pròxims com ara Cambrils i la saturació del seu sòl urbà per a agafar embranzida dins d'aquest sector econòmic, més que no pas els valors que li són propis.

És per això important ressaltar aquells recursos que com a municipi poden donar-l'hi caràcter i per tant futur com a centre d'atracció turística. Aquests punts forts han sigut posats de rellevància amb anterioritat en la memòria del POUM, però és important tenir-los en consideració també en el present document:

- *Patrimoni cultural de Miró té un gran valor intrínsec i a més el seu caràcter únic li atorga a Mont-roig una potencialitat i un avantatge comparatiu amb altres municipis veïns.*

- *Disponibilitat de sòl urbanitzable gràcies a l'extensió del terme municipal i a que el procés de desenvolupament turístic s'ha manifestat fins ara amb una intensitat i una tipologia que només ha ocupat una part del terme, en comparació amb altres municipis de la Costa Daurada que presenten un nivell de saturació.*
- *El municipi disposa d'indrets inclosos en el PEIN de Catalunya, en concret l'entorn de la Mare de Déu de la Roca i dos zones humides de gran valor medi ambiental situades a Miami Platja: el riu de llastres i el barranc de l'Estany Salat.*
- *El paisatge és humanitzat i els seus fets diferenciats són el major nivell de manteniment del patró tradicional d'ocupació del territori, el menor nivell d'urbanització i la major conservació del paisatge tradicional no modificat malgrat el que s'ha dit anteriorment.*
- *Bona situació geogràfica, clima benigne i bones comunicacions, oferta d'allotjament menys densa que en zones del nord, tranquil·litat i la no aglomeració com a transposició dels grans nuclis turístics del nord i centre de la Costa Daurada.*

5.4.3 El recurs hídric: font d'aigua potable

Mont-roig del Camp és un municipi ric en recursos hídrics, no només per la gran quantitat de cursos superficials, sinó principalment per la capacitat de recepció de les seves respectives conques i per l'elevada permeabilitat dels substrat geològic que presenten i que determinen l'existència d'aigües subterrànies, les quals s'engloben sota la denominació d'aqüífers del Baix Camp - Mont-roig del Camp. Aquesta riquesa hídrica queda palesa per la gran quantitat de pous en explotació actius en el municipi i que donen servei pràcticament a la totalitat del terme municipal a excepció de determinades èpoques de l'any, principalment a l'estiu quan augmenta de manera excepcional la població resident al municipi.

La plana de Mont-roig del Camp està formada per diversos nivells detrítics intercomunicats, constituint una unitat hidrogeològica que arriba a la fondària de 170 a 200 metres. El volum d'aigua present és conseqüència d'un equilibri hidrodinàmic entre la recàrrega produïda mitjançant, principalment, infiltració de les aigües que circulen pels diferents barrancs i rieres, infiltració d'aigua de pluja caiguda directament

sobre la Plana i, en menor mesura, per la comunicació subterrània amb altres aqüífers, i la descàrrega efectuada naturalment mitjançant el flux subterrani cap a mar i, principalment, de manera artificial a través dels bombejos dels pous existents.

Aquesta riquesa hídrica, però, s'ha anat deteriorant amb el temps de manera que, en l'actualitat, els aqüífers del municipi es troben catalogats com a aqüífers protegits pel Decret 328/1988, d'11 d'octubre, pel qual s'estableixen normes de protecció i addicionals en matèria de procediment en relació amb diversos aqüífers de Catalunya.

D'acord amb les dades de l'informe realitzat per la Junta d'Aigües del Departament de Política Territorial i Obres Públiques l'any 1995 "*Perspectives envers la utilització de les aigües subterrànies a l'extrem sud occidental del Camp de Tarragona (Mont-roig del Camp, L'Hospitalet, Montbrió)*", l'aqüífer de Rifà, dins del terme municipal, es trobava l'any 1995 en un estat problemàtic donat el nivell d'extraccions al que es trobava sotmès i que originaren un descens en el nivell, pèrdua de rendiment de les captacions en els sectors ben protegits de la mar i una forta intrusió marina.

En aquesta línia és destacable l'efecte generat per la transformació del cultiu de secà cap al conreu de regadiu en el terme al llarg de la dècada dels seixanta. Aquesta transformació va tenir repercussions sobre els nivells piezomètrics dels aqüífers del municipi, on la principal zona de regadiu (plana central) va detectar un descens del nivell d'aigua cap a finals dels anys vuitanta de l'ordre de -0,3 m/any (Junta d'Aigües, 1989) en les captacions localitzades més pròximes a la franja costanera, que va provocar una certa salinització de l'aigua.

D'acord amb les dades més recents aportades per l'Agència Catalana de l'Aigua, en l'aqüífer del Baix Camp de Tarragona, els nivells de màxims i mínims de l'aigua eren de 2,47 i 7,70 m respectivament, amb una cota absoluta del nivell piezomètric de 55,53 m de màxima i 50,30 m de mínima. Alhora, es detecten certes captacions amb efectes d'intrusió marina (falca salina) com en del Poblat Hifrensa, Càmping Mont-roig, Càmping Miramar, Càmping Màrius, Càmping la Torre del Sol, Càmping Els Prats, Càmping Oasis Mar i els abastaments urbans de Miami, Pino Alto, Les Pobles i Cap de Terme.

Una de les actuacions que pot influenciar més en el balanç hídric del municipi el determinarà la capacitat de reutilització d'aigües residuals depurades. En l'actualitat, hi

ha algunes iniciatives, com la del camp de golf Club Bonmont Terres Noves que preveuen l'aprofitament de l'afluent depurat de la futura EDAR de Miami per a l'abastament d'aigua per al reg del camp, amb la sol·licitud de concessió administrativa, actuació que comportaria la progressiva disminució del subministrament d'aigua procedent de pous.

A la vegada, la totalitat del municipi de Mont-roig del Camp es troba englobat com a zona vulnerable en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries, d'acord amb el Decret 283/1998, o sigui una superfície territorial l'escorrentia i filtració de la qual afecta o pot afectar la contaminació per nitrats dels cossos hídrics continentals i litorals.

D'acord amb les dades disponibles a la pàgina web de l'Agència Catalana de l'Aigua, alguns dels pous sota control de qualitat ubicats en el terme municipal de Mont-roig del Camp presenten nivells elevats de nitrats (Pou 43092-13: 69 mg/l el 06/07/2004 o els 144,9 mg/l del pou 43092-46 el juliol de 2004).

La disposició incontrolada d'elements residuals (punts d'abocament incontrolats existents al llarg de tot el terme), així com la presència de subproductes residuals associats a l'activitat agrària del territori (envasos de fitosanitaris, residus orgànics ramaders, etc.) incideixen negativament en la qualitat de l'aigua tant subterrània com circulant. També es deixen notar sobre la qualitat de les aigües del terme l'ús de les lleres dels cursos d'aigua superficial per al pas de vehicles, preferentment associats a les activitats agrícoles i extractives.

5.4.4 El recurs hídric: espai de bany i esbarjo

La situació territorial litoral del municipi de Mont-roig del Camp ofereix la possibilitat d'aprofitament de les seves nombroses platges per part del turisme d'estiu, i per tant el litoral i l'aigua de mar es constitueixen per al terme com un recurs estratègic de la seva economia local.

Amb aquesta base, doncs, el recurs hídric de Mont-roig del Camp no es limita només a les masses d'aigua dolça susceptibles d'aprofitament com a font d'aigua potable per a la població, sinó també a les masses d'aigua litorals com a atractiu turístic. Aquestes masses d'aigua actualment utilitzades únicament com espais de bany i esbarjo

(existeix activitat pesquera a la zona principalment en el terme de Cambrils, però no en el de Mont-roig del Camp), requereixen també un estat qualitatiu òptim per tal de desenvolupar tant el seu paper social com ecològic. Moltes de les platges del municipi són de dimensions limitades i resten al recer dels penya-segats rocallosos, tot constituint les anomenades cales, component que incideix positivament en la qualitat esperada de l'aigua del mar.

No obstant, la proliferació des dels anys seixanta/setanta de les urbanitzacions massificades i el fort augment del turisme de sol i platja en determinats mesos de l'any (juliol, agost, setembre), incideixen negativament en les condicions de qualitat de l'aigua amb l'aportació de sòlids flotants com plàstics, llaunes, matèria orgànica, etc., de substàncies diverses com oli, benzines o quitrà i els abocaments d'aigües residuals directament a mar sense tractament previ o deficient.

D'acord amb les dades recopilades al llarg dels anys a través del programa de control i vigilància de l'estat de les platges desenvolupat des de 1990 per la Generalitat de Catalunya, sembla ser que la qualitat sanitària de les aigües de bany a les platges catalanes ha millorat de forma destacada en el període 1990-2004. La problemàtica més rellevant és la presència de sòlids flotants, mentre que la millora més notable ha sigut en l'àmbit de les afeccions degudes a l'abocament d'aigües residuals donades les millores substancials en els sistemes de sanejament d'aigües residuals urbanes en el litoral. Tanmateix, els resultats de la campanya de 2004 posen de rellevància la necessitat d'incidir en la millora del manteniment dels sistemes de Sanejament actuals i en el sanejament del petits nuclis encara no sanejats.

En el cas concret de Mont-roig del Camp destaca la bona qualitat generalitzada de les seves masses d'aigua litoral, sobretot de les platges de la Porquerola, l'Estany Gelat i Cristall han anat millorant els darrers anys i se situen en qualitat d'aigua òptima per al bany (l'any 1992 Platja Cristal va ser la segona millor platja de Catalunya i l'any 2004 l'Estany Gelat comptava amb el distintiu de Bandera blava). Com a excepció, destaca però, la platja de la Pixerota que ha anat empitjorant en els darrers 2 anys, sobretot en època de màxima ocupació turística, (qualitat deficient el setembre de 2004). D'altra banda,

S'ha de tenir present que encara existeixen al municipi situacions que es podrien denominar de *risc* com a fonts potencials de contaminació i desmillora de la qualitat litoral present al municipi, com és l'existència de zones residencials litorals sense sistemes de sanejament apropiats de les aigües residuals i que fins hi tot, en alguns casos, disposen d'abocaments mitjançant emissari.

5.4.5 La dependència energètica de Mont-roig del Camp i la seva aportació al canvi climàtic

El model de consum energètic del municipi respon i té correlació directa amb el model predominant a Catalunya: predomini de les energies no renovables (sobretot derivats del petroli i energia nuclear, i en menor proporció del gas propà) produïdes fora del terme municipal. Tot i que es localitza en el municipi el pas de la xarxa de subministrament de gas natural, en l'actualitat aquest no disposa de la seva connexió.

D'acord amb les dades de l'Institut d'estadística de Catalunya i de Tarragona Economia de l'any 1997 referent als principals municipis consumidors d'energia elèctrica al Camp de Tarragona, Mont-roig del Camp, tot i tenir un nombre d'habitants superior a 5.000, el pes gens significatiu del seu sector empresarial comporta una disminució dels ràtios esperats de consum elèctric en relació a la resta de municipis del Camp de Tarragona.

En relació a l'autosuficiència energètica i la possibilitat d'incorporar subministrament alternatiu a partir de l'energia eòlica, tot i que la major part del terme municipal de Mont-roig del Camp resta inclòs com a zona no condicionada per a la implantació de projectes d'aprofitament eòlic, les característiques del territori no afavoreixen excessivament la materialització d'aquests.

A la vegada, però, i d'acord amb la base de dades en format Marimon disponible en la web del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, el territori del municipi es troba sota situacions de radiació solar mitjana diària anual de 14 a 15,5 MJ/m² en quasi la totalitat de la seva superfície, principalment en la meitat sud occidental del terme, el que ofereix al municipi possibilitats reals d'aprofitament de l'energia solar. Tanmateix, la incorporació d'infraestructures de subministrament energètic a partir de fonts d'energia renovable no està massa implantada al llarg del

municipi, destacant només iniciatives bàsicament privades associades en la majoria de casos a la instal·lació de plaques fotovoltaïques.

Aquest model energètic del municipi, basat en el consum d'energies no renovables procedents de l'exterior, juntament amb l'estructuració urbanística de les zones urbanes del terme, amb una zona litoral altament urbanitzada però de manera poc densa i amb la localització dispersa d'un elevat nombre d'urbanitzacions residencials, comporta que la principal font de contaminants que afecta a la qualitat de l'aire del territori provingui de les activitats domèstiques i del trànsit urbà (la inclusió de Mont-roig del Camp, per part del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya el desembre de 2001, en la zona de qualitat de l'aire del camp de Tarragona (Zona 4) caracteritzada per la presència d'indústria és deguda a les influències de municipis veïns com Vandellòs – Hospitalet de l'Infant ja que el municipi no disposa d'un sector industrial pròpiament dit).

El trànsit de vehicles és una font molt important de contaminació. El terme de Mont-roig del Camp compta amb una xarxa viària extensa i, alhora, intensa, amb el creuament transversal de la totalitat del terme per part de l'autopista A-7 i la carretera N-340 que passa per la franja litoral de Miami Platja, i la qual presenta gran volum de trànsit sobretot al llarg dels caps de setmana i durant l'època d'estiu. Actualment la carretera interior T-310 en direcció Pratedip-Montbrió del Camp també presenta un progressiu increment del trànsit que en provoca una major emissió de gasos de combustió.

5.4.6 Altres aprofitaments del sòl: materials i residus

Els recursos que suporta el sòl de Mont-roig del Camp

El territori de Mont-roig del Camp alberga una interessant diversitat natural des del punt de vista del seu aprofitament productiu. Com ja s'ha comentat, el principal recurs explotat del terme ha sigut la riquesa agrològica del sòl i en segon terme l'atractiu natural del domini litoral com a base, principalment, de l'estructura turística actual del municipi. Tanmateix, els marges de barrancs i torrents han estat llargament explotats, i ho són encara, per a l'extracció de graves, tal i com ha passat tradicionalment a les zones baixes del Camp de Tarragona.

Dins el terme municipal de Mont-roig del Camp és localitzen un total de 6 explotacions extractives; una d'elles mai ha arribat a estar operativa i només dues estan actualment en actiu, una ubicada al capdamunt de la riera de Riudecanyes (Margarita) i l'altre al final del torrent de l'Olivera (Marta), pròxima a la seva desembocadura amb el de Vilanova. La resta de les explotacions es troben o bé finalitzades o bé en fase de restauració, a la vegada que també s'han de tenir present altres activitats que han existit anteriorment al municipi i que en general presenten un estat de restauració baix o molt baix d'acord amb la informació facilitada pels serveis territorials del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

D'entre les activitats actualment existents cal destacar la del Gurugú, ubicada al sector denominat de les Comellerets, a la mitja – baixa del barranc de Rifà, la qual es troba en estat d'afecció pendent de regularització. Aquesta localització va ser objecte en d'un edicte de 15 de novembre de 2004, publicat al DOGC en data 26/11/2004, sobre un acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona en el qual es denegava l'aprovació definitiva de la modificació puntual del Pla general pel que fa a la requalificació del sector com a sòl urbanitzable delimitat industrial. D'acord amb l'edicte, la modificació puntual s'hauria de valorar amb ocasió de la redacció i corresponent tramitació del Pla d'ordenació urbanística municipal.

Els residus: un nou element sobre el territori

En la societat moderna la producció de residus municipals s'ha convertit en un dels principals problemes per als entes locals. La seva producció ha augmentat de manera continuada en les últimes dècades (de 1996 al 2001 els municipis costaners de la comarca de la Selva van incrementar en un 28% la seva producció de residus sòlids urbans)³ i cada cop la seva gestió s'ha fet més costosa fins al punt que la capacitat de reduir i/o gestionar els propis residus (i la dels altres) pot arribar a constituir avui en dia un nou recurs per al territori.

La lògica productiva dels residus radica en la proporcionalitat directa entre el volum de població d'un municipi i el volum de residus municipals generats per aquests. Tanmateix, en els municipis turístics la lògica s'altera: l'arribada de visitants externs fa

³ Disseny d'un sistema d'informació ambiental pel seu ús en els processos de gestió integrada de zones costaneres. Aplicació a la Costa Brava. Joan Mora Crespo. (CEAB- CSIC). 2004

augmentar d'una manera dràstica el volum de deixalles produïdes per cada habitant d'acord amb la població base dels municipis.

La producció de residus municipals de Mont-roig del Camp és d'uns 1,87 kg/hab/dia l'any 2003, superior a la mitjana catalana i a la de la demarcació de Tarragona (1,63 i 1,75 Kg/hab/dia respectivament), cosa que dibuixa un comportament comú de molts municipis turístics catalans. A la vegada, l'evolució de la recollida de residus sòlids urbans al llarg d'un any natural mostra com als mesos d'estiu els volums recollits quasi tripliquen els dels mesos d'hivern (Dades any 2003: Gener, per sota de les 500 tones i a l'agost es comptabilitzen quasi 1.500 tones)⁴.

Aquesta interferència de l'activitat turística sobre la producció total de residus d'un municipi altera la capacitat d'aquest per gestionar el volum real de deixalles generades en el seus dominis. A més a més, el turista té una línia de conducte molt diferent de la del resident que, en moltes ocasions, emmascara els esforços reals d'una administració local encaminats a la millora de certs aspectes de gestió en el seu municipi, i un d'ells és la dels residus. Les campanyes de sensibilització, els equipaments a la disposició dels habitants, etc., són actuacions que tenen poca repercussió sobre els visitants temporals donada la dificultat de les administracions locals en fer-los partícips.

Potser aquest és un factor que influeix en el grau relativament baix de reciclatge que es detecta en el municipi (Mont-roig del Camp es troba molt per sota de la mitja catalana en temes de reciclatge (7,4% respecte el 22,64% de la mitjana catalana). Tanmateix, un altre factor que pot també incidir-hi de manera directa és la manca, en general, de previsió en la reserva de punts estratègics en els vials per a la ubicació d'aquests tipus de contenidors, tant pel que fa a les urbanitzacions com també en els nuclis de Miami Platja i Mont-roig del Camp, ja que pot dur associada una menor facilitat dels usuaris en la seva utilització.

Una altra tipologia de residus a tenir en consideració per la quantitat produïda dins del terme municipal, són els **residus procedents de l'activitat constructora**. Tot i que no s'ha tingut accés a dades de producció, si que es pot afirmar la gran rellevància que tenen aquests residus dins del còmput municipal donada la gran activitat constructiva

⁴ Dades Ajuntament de Mont-roig del Camp i Agència de Residus de Catalunya.

que s'hi dona. Quasi el 29% de l'activitat econòmica del municipi correspon al sector de la construcció.

La producció de residus que s'originen en el sector de la construcció és variable depenent de les actuacions d'obra realitzades en cada territori. D'acord amb la tipologia del municipi de Mont-roig del Camp, l'estimació de la producció anual per habitant s'acosta més als 375 kg (valor estimat per a la zona metropolitana de BCN) que no pas als 275 kg (valor estimat per a la resta de Catalunya) (Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador dels enderrocs i altres residus de la construcció).

L'any 2001 es va desenvolupar a Catalunya el Programa de gestió de residus de la construcció (PROGROC) el qual preveia el desenvolupament d'ordenances municipals per a la gestió dels residus produïts per l'activitat constructora. Mont-roig del Camp, actualment encara no disposa d'aquesta ordenança, però, des del mes de setembre del 2004 aproximadament, el consistori va incorporar en la sol·licitud de llicències d'obra la obligatorietat d'incorporar documentació que acrediti el compliment de la normativa/es d'enderrocs i altres residus de la construcció (Declaració que per raó de l'obra/instal·lació, no es produiran residus).

Per altra banda, el municipi, tampoc es troba ben equipat pel que fa referència a **instal·lacions per a la transferència i gestió dels residus** generats dins del propi terme municipal, i per tant es veu obligat a gestionar-los fora del terme municipal. Així per exemple, els residus de la construcció generats en el municipi es gestionen a través del Dipòsit controlat de terres i runes al municipi de Riudoms, mentre que els residus municipals són transferits a la planta de compostatge de Botarell i el dipòsit controlat de Tivissa.

La presència d'aquestes instal·lacions en un municipi permet parlar d'un *nou recurs* estratègic en el territori, almenys des del punt de vista de la sostenibilitat territorial, ja que el municipi assumeix la seva pròpia producció de deixalles, cosa però que no es el cas a Mont-roig del Camp.

5.5 MATRIU ANTRÒPICA

5.5.1 Entitat socioeconòmica

Al llarg de la història de Mont-roig del camp i fins als nostres dies, l'activitat econòmica de l'agricultura ha estat significativa, i aquesta ha reeixit històricament per sobre els demás sectors de producció, fins que en les tres darreres dècades ha vist compartida la seva importància dins les activitats econòmiques del municipi, juntament amb el sector del turisme i amb les activitats terciàries derivades, sobretot la construcció.

El desenvolupament turístic iniciat als anys seixanta/setanta al municipi, ha configurat doncs l'actual estructura socioeconòmica de Mont-roig del Camp i de manera secundària, però directament relacionada, també la seva estructura urbana. L'explosió turística de l'economia del municipi, fortament vinculat a l'activitat constructora i l'oferta de sòl residencial principalment de cases unifamiliars ha condicionat el fet que el binomi immobiliari – turístic hagi estat el principal motor econòmic i l'element central de la configuració del model territorial.

Aquesta sectorització dels recursos econòmics implica, a la vegada, una especialització urbanística del terme encaminada a donar resposta a les necessitats de les demandes del sector turístic-residencial en cada moment, de manera que a mesura que el sector ha anat evolucionant, també ho ha fet l'entitat urbana de Mont-roig del Camp. Així, la configuració actual del municipi reflecteix les diverses fases de desenvolupament que han anat transformant l'estructura tradicional del terme.

Per una banda es localitza el poble de Mont-roig del Camp, ubicat en l'interior del terme, que conserva la fesomia tradicional amb els carrers estrets del nucli antic i el posterior creixement en eixampla. Aquest nucli és el màxim representant de l'activitat agrícola del municipi, localitzada principalment en la part nord-est del terme i dedicada tant al cultiu de secà com de regadiu.

Per altra banda, en les últimes dècades apareix un segon nucli urbà ubicat en el litoral, Miami Platja, que concentra la major part de l'activitat turística-immobiliària del municipi i que es configura amb vials amplis i per un conjunt de construccions preferentment unifamiliars i segones residències (Cens d'habitatges 2001: 2.629 de principals respecte 4.736 de secundaris).

Paral·lelament al desenvolupament de Miami Platja, s'origina l'aparició de diferents enclavaments vora el mar com ara càmpings (Oasis Mar, Playa y Fiesta, Màrius, Torre del Sòl, Mont-roig i Miramar) i urbanitzacions residencials com Mont-roig Badia, Rustical Balneari, Les Pobles Mont-roig, Sant Miquel, La Riviera, etc., constituïdes principalment per segones residències, i caracteritzades per un tipus de creixement expansiu, poc dens i amb un elevat grau d'ocupació del sòl. Poc a poc, aquesta tendència també inicia la seva expansió cap a zones més internes del terme, principalment a la banda occidental, donant origen a urbanitzacions com ara Via Marina, Club Mont-roig, El Casalot o el més recentment Golf Bonmont- Terres Noves.

En les últimes dècades, la urbanització laxa i extensiva per a usos residencials ha constituït la principal oferta immobiliària del municipi originant una extensa ocupació del sòl, la qual a la vegada s'ha fet d'una manera desestructurada, amb actuacions extraordinàriament desvinculades les unes de les altres, amb característiques molt diverses i un escàs nivell d'execució en molts casos.

Entitat urbana

La configuració actual urbana de Mont-roig del camp es caracteritza per la dispersió de les edificacions que han acabat donant lloc a tres nuclis urbans diferenciats dins del mateix terme municipal: Mont-roig del camp, Miami Platja i les Pobles. A la vegada, han proliferat diverses unitats residencials per tot el terme confeccionant un creixement dispers i segregat, amb un alt consum de sòl, i basat en la mobilitat en transport privat.

El municipi comprèn més d'una vintena d'unitats urbanístiques estructurades al voltant de dels principals eixos viaris, abans de la construcció de l'A7, que recorren el terme: la carretera N-340 que creua el nucli urbà de Miami Platja, i transcorre propera i quasi paral·lela a la costa delimitant una *primera franja litoral* per sota d'ella i una *segona franja litoral* per sobre i a la qual s'hi veu associada la via ferroviària Barcelona – València; i la carretera T-310 de Riudoms a Pratdip, més o menys paral·lela a la primera però que circula per la part més interna del terme passant pel casc urbà de Mont-roig del Camp, dibuixant una plana intermitja entre aquesta i la N-340.

- ⊕ **Nucli urbà de Mont-roig del Camp:** ubicat a l'alçada de la T-310 la qual traspassava el nucli pel seu interior (actualment existent la variant de la carretera que ha eliminat el problema de trànsit passant), al cim del turó que s'eleva per sobre la plana del terme i domina bona part de la seva extensió, configurant un nucli amb un pendent mitjà d'un 15%. El poble consta d'un nucli antic amb una forma de creixement típica de la ciutat medieval que defineix un espai viari estret i amb un seguit d'escales i costes transversals a les anelles concèntriques de l'Església Nova per tal d'afrontar el relleu. Posteriorment, es va donar un creixement del nucli en forma eixampla la qual presenta disfuncions tant en la secció viària amb voreres estretes i pràcticament amb inexistent sistemes d'espais lliures.

Ubicat fora nucli, al seu extrem més oriental per la carretera T-310 s'ubica l'únic sector industrial del municipal, el **Polígon Industrial de les Sorts** de només 3,22 ha i en la qual s'hi localitzen principalment magatzems i petita indústria, destacant només la factoria de Fischer Ibérica.

- ⊕ **Nucli urbà de Miami Platja:** és el nucli que aglutina les platges del sector de migdia del municipi, es presenta com una acumulació de grans blocs d'apartaments, xalets, i serveis (bars, restaurants, supermercats, etc.) que s'estenen a un i l'altre costat de la carretera N-340 i de la via del ferrocarril Barcelona- València. Es caracteritza per una zona d'edificacions amb més altura a les primeres línies del litoral que es van diluint en sentit muntanya amb una gran extensió en forma de ciutat jardí de casetes unifamiliars en principi, i agrupades, formant conjunts residencials de planta baixa i pis, darrerament. Altres característiques són l'absència d'algun servei i pavimentació de carrers i la generosa i inadequada amplària dels carrers, del tot excessiva significat en llargària més de 60 km de carrers. En l'entramat urbà de Miami, actualment s'hi troben adherides diverses urbanitzacions i barris com el Barri Llastres, Eromar, Pino Alto i Cap de Terme, les Oliviers o Platja Cristal.

- ⊕ **Nucli urbà de les Pobles:** configurat com una unió de diverses urbanitzacions que han acabat unint els seus entramats, es localitza entre la desembocadura del barranc de Rifà i el de la Pitxerota. Entre les diverses unitats residencials

destaquen: les Pobles, Mont-roig Badia, Rustical Balearis, les Pobles Mont-roig i Maynou.

- ⊕ **Urbanitzacions residencials:** distribuïdes per la zona litoral i també d'interior del terme, amb presència d'edificis de petita alçada i prioritàriament desenvolupades en forma de ciutat jardí. Aquestes urbanitzacions es localitzen principalment a la banda de litoral, a banda i banda de la N-340, i a la part occidental de l'interior del terme. En aquí es localitza la urbanització Bonmont-Terres Noves que ha trencat amb els tòpics i baixa qualitat que caracteritzen les altres concentracions residencials del terme.

Una característica bastant generalitzada de les diverses urbanitzacions del terme és que en moltes ocasions aquestes es troben poc o gens desenvolupades.

Al nord de Miami Platja i per sota de la N-340 s'hi localitzen la Riviera, Etersa i Parc Mont-roig a l'alçada de la rasa del comú i de la rasa del nas, per sobre del barranc de l'Estany Gelat, Maykao a la part central del litoral i Jardines Paraíso tocant al municipi de Cambrils. Per sobre de la N-340: Rustical Mont-roig, Sant Miquel, Masos d'en Blader, Pins de Miramar. Les d'Interior serien: Sole Mio amb només el 5 % consolidada a mig camí de la llera del Barranc de l'Estany Gelat, Bonmont - Terres Noves, Via Marina i el casalot a la part occidental i Club Mont-roig, la única d'interior localitzada a la meitat oriental del terme.

- ⊕ **La urbanització marginal:** és una forma de creixement caracteritzada per la parcel·lació i l'autoconstrucció i que a Mont-roig del Camp té el seu màxim apogeu als Horts de Miami a les Terres Noves a ponent del barranc de la Porquerola i a la part septentrional de l'autopista.
- ⊕ **Càmpings o assentaments d'acampada:** dominen el litoral del terme municipal des del nord del nucli de Miami Platja fins al límit municipal de cambrils. Sortosament, amb la seva existència s'ha evitat la transformació urbanística de gran part de la franja costanera que propicia el Pla General de 1986 vigent. Des de la desembocadura de l'Estany Gelat o Salat fins al

municipi de cambrils es localitzen: Miramar, Playa Mont-roig, Torre del Sol, Els Prats, Màrius, Playa y Fiesta i Oasis Mar.

Una característica comuna de totes aquestes unitats residencials, a excepció del nucli de Mont-roig del Camp, és l'elevada importància del parc d'habitatges secundaris, el 44,5% del total l'any 2001, l'elevada proporció d'habitatges secundaris vacants (3.116 l'any 2001 sobre els 10.643 totals)⁵, l'elevat ritme de construcció de nous habitatges, de 8% el 2001, la sensiblement superior superfície mitjana d'aquests, amb més d'un 40% dels habitatges de més de 100 metres quadrats (a Catalunya la proporció és del 26%) i, finalment, la manca d'habitatges de protecció pública.

Entitat demogràfica

La població de Mont-roig del Camp ha seguit un creixement més o menys continu al llarg de les últimes dècades, donant lloc l'any 2004 (8.209 habitants)⁵ a una densitat de població de 129,7 hab./km², molt per sota de la mitjana comarcal i catalana (de 231.1 i 212,21 hab./km² respectivament). El nucli de Miami Platja és el que aplega un major nombre d'habitants amb el 49,4% del total de la població, seguit de Mont-roig poble amb el 37,2%, mentre que el 13,5% restant es concentra al nucli de les Pobles.

El creixement demogràfic sofert pel municipi des dels anys seixanta ha seguit molt significativa, més fins hi tot que en el conjunt comarcal i català. Així, fins l'any 2000 aproximadament els contingents provenien de l'estat espanyol mentre que a partir del 2000 es va fer molt més notable l'arribada d'estrangers (la població estrangera s'ha multiplicat per quatre en els darrers 12 anys en el municipi). Per nuclis el creixement ha estat molt diferenciat, sent el més pronunciat dels darrers anys l'obtingut pel nucli de les Pobles (augment entre 1.996 i 2.001 d'un 35%), seguit pel de Miami Platja (en el mateix període un augment del 22%) i finalment Mont-roig amb un 1,05%.

És previsible que la dinàmica observada en aquests últims anys tingui continuïtat almenys en un futur pròxim donat bàsicament a dues realitats:

- ⊕ La ubicació de Mont-roig del camp en continuïtat i proximitat a destinacions turístiques dinàmiques i amb símptomes de saturació afectarà al municipi, constituint-se com una plataforma natural per on es canalitzarà el creixement.

⁵ Idescat

- ⊕ És un municipi costaner, excèntric respecte a qualsevol sistema urbà, i lloc de pas en l'important corredor del llevant peninsular.
- ⊕ En general la població del municipi és menys envellida que el global de Catalunya o de la província, però s'observen diferències importants entre els diferents nuclis urbans del terme, sent el nucli de Miami el que presenta una població més jove, mentre que el de Mont-roig la més envellida. El cas de les Pobles és força concret: en els últims anys ha presentat una dinàmica de creixement més elevada amb un poblament nou, però, corresponent principalment a població adulta que ha superat ja l'edat de reproducció.

Demogràficament però, el que ha caracteritzat el municipi en els últims anys, i que seguirà fent-ho en el futur, és el desequilibri entre la **població de dret** (Capital humà del territori: presents i absents) respecte la **població de fet** (Població consumidora: presents i visitants).

La població estacional de Mont-roig del Camp suposa gairebé el 40% de la població total: l'any 2003 la població empadronada al municipi, o sigui la població de dret, era de 7.897 habitants, mentre que es calculava una població de fet de 13.104 habitants, o sigui el sumatori entre la resident i l'estacional. Aquestes diferències en la comptabilització del nombre de població del municipi condiciona el dimensionament les infraestructures i equipaments necessàries en el municipi per a poder donar serveis a tota la població real usuària.

Entitat econòmica/productiva

Tal i com ja s'ha comentat anteriorment en aquest document, i també al llarg de tota la documentació que acompanya el POUM, Mont-roig del Camp és un municipi de marcada especialització turística, amb un teixit econòmic fortament basat en petits establiments de comerç (ocupa el 13,9% dels llocs de treball del municipi), hoteleria i restauració i caracteritzat per una marcada estacionalitat al llarg de l'any, i que porta íntimament lligada el desenvolupament del sector de la construcció (el 23% dels llocs de treball). Aquesta forta especialització ha actual en decrement dels sector industrial principalment ja que l'agricultura, tot i la regressió soferta en les últimes dècades, es segueix mantenint activa amb un 13% dels llocs de treball del municipi l'any 2001.

Aquest sector agrícola (el 46,79% del territori es troba ocupat per conreus i amb un nombre d'explotacions per cada 1.000 habitants força superior a la mitja comarcal i catalana) es concentra en la franja central oriental del terme a on la riquesa agrològica del subsòl és més significativa, centrant-se en la producció de fruits secs (garrofers, ametlles i avellanes) i l'hortofruticultura (verdura i fruita dolça).

El fort component turístic de l'economia mont-rogenca s'ha basat principalment en el turisme residencial i la construcció, mentre que l'oferta hotelera és poc desenvolupada, sobretot en comparació amb la dimensió de les urbanitzacions turístiques, i de qualitat mitjana. Un altre aspecte interessant de l'oferta turística del terme, és el fort desplegament de càmpings en la franja marítima, fins a un total de 7 establiments, amb una capacitat d'unes 13.000 places que el converteixen en el municipi de major oferta en llocs d'acampada de Catalunya.

Aquest model econòmic-productiu del municipi està basat, doncs, en activitats econòmiques de baix valor afegit, donada no només la presència d'activitats de servei de jerarquia baixa, amb una oferta turística de qualitat mitjana, sinó sobretot per l'estacionalitat de les mateixes activitats al llarg de l'any, el sector turístic es basa en un usuari de pas dels hotels i càmpings així com també en segones residències usuàries només als estius i caps de setmana.

5.5.2 Patrimoni cultural, arquitectònic i arqueològic

Un punt clau que ha de jugar un paper important en la potenciació de la identitat turística pròpia del municipi és el seu llegat patrimonial i cultural, el qual ha d'agafar protagonisme en la identitat municipal de cara a l'exterior. Aquest llegat es centra, principalment, en el casc antic de Mont-roig, l'Ermida de Mare de Déu de la Roca i el llegat de Joan Miró, a més a més de l'important patrimoni arqueològic i el caràcter històric – agrícola de bona part del seu territori amb la localització d'una munió de barraques de pastor i altres construccions tradicionals en pedra seca.

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya té elaborades unes fitxes inventari del Patrimoni arquitectònic del municipi, que s'incorporen en el Volum III del POUM, i en les quals s'inclouen:

- ⊕ El casc antic de Mont-roig que conserva globalment totes les característiques essencials i per això en el PGOU de 1986 ja es determina un possible desenvolupament d'un Pla Especial per a la seva protecció i recuperació.
- ⊕ L'Església Parroquial de Sant Miquel, L'església Vella, les ruïnes de Miramar, el Mas d'en Poca, La caseta del Relotge i el Mas Romeu.
- ⊕ El mas Miró, declarat com a Bé Cultural d'Interès local a l'agost del 2004.
- ⊕ La carta Arqueològica amb un total de 15 jaciments: ran Claver, Barranc de la Porquerola, 2 al Barranc de Rifà, Club Mont-roig, Costers de la Pedrera, Miramar, Oleastrum, L'olivera, el Patou, La Pobla (les Pobles, les barqueres) la Pobla d'en Taudell, La Roca i el Velòdrum (vil·la Mont-roig).

La presència d'aquests elements ha originat una oferta turística complementària, estructurada en les rutes de BTT que permeten descobrir els racons més interessants del terme (es troben senyalitzades un total de 10 itineraris en BTT que permeten recorre la totalitat del terme municipal, des de les parts muntanyoses fins a les cales de Miami Platja) i l'itinerari Mironià, un recorregut pels indrets que van marcar l'obra i la vida d'aquest pintor.

5.5.3 El model d'ocupació del sòl

Des que als anys seixanta va iniciar-se l'activitat turística de Mont-roig del Camp, la superfície urbanitzada d'aquest ha anat creixent exponencialment degut, principalment, a la construcció de segones residències i serveis turístics com càmpings i hotels. Paral·lelament, les tendències en la tipologia dels habitatges construïts en els últims anys al municipi donen una idea del model d'ocupació del sòl propiciat i seguit per aquest. Així, el 40,8% dels habitatges construïts entre 1999 i 2003 a Mont-roig del Camp es corresponen a plurifamiliars en front al 59% d'edificis adosats i aïllats, els quals representen un major grau d'ocupació del territori a la vegada que generen unes majors necessitats en xarxes de comunicació veïnal. Model molt representatiu del nucli urbà de Miami Platja.

A aquesta ocupació urbanística difusa del sòl s'hi ha d'afegir l'existència de nombroses vies de comunicació que circulen pel terme (línia del ferrocarril, l'autopista A7, la comarcal T-310 i la T-322 o la N-340) i també les que hi són previstes de construcció (com la nova autovia o el corredor ferroviari mediterrani).

Tot plegat configura un model d'ocupació urbanística del sòl extens i dilatat, amb uns sistemes urbans poc eficients energèticament i espacialment, i amb una distribució urbana del sòl municipal tan dispersa que genera unes necessitats en xarxes de comunicació altament ocupacionistes i fragmentadores.

Aquesta transformació ha estat fomentada per les delimitacions del sòl realitzades en els successius plans d'ordenació del planejament a Mont-roig del Camp, els quals, de mica en mica, han anat augmentat la quantitat de sòl qualificat d'urbà i urbanitzable com a únic objectiu visible. Així per exemple, el Pla General de Mont-roig de 1965 classificava 2.773 ha de sòl urbà i urbanitzable (el 43,53% del territori), mentre que el de 1986, tot i fer una important reducció, segueix classificant el 22,01% del municipi com a sòl urbà i urbanitzable, el que representa un creixement de la superfície del sòl urbà de fins a 12 vegades l'existent en aquell moment.

Aquestes previsions desmesurades han provocat que bona part dels diferents plans parcials i sectors urbanitzables es trobin en diferents graus de desenvolupament donant lloc a un territori altament taquejat per concentracions residencials laxes de major o menor dimensions d'acord amb el seu grau de desenvolupament.

5.5.4 Infraestructures i equipaments

Tota comunitat humana implica unes necessitats estructurals per al desenvolupament d'un estatut mínimament de qualitat dels seus ciutadans. Aquestes necessitats passen per l'accés a serveis bàsics, com l'educació i salut, i per uns espais oberts i d'esbarjo que facilitin la convivència en l'agrupació ciutadana. Per altra banda, en les creixents concentracions urbanes característiques del món desenvolupat, les infraestructures de comunicació estan entrant amb força com una necessitat bàsica més en la convivència ciutadana d'una urbe. Planificar un territori implica, doncs, preveure els serveis bàsics indispensables per a donar resposta a les necessitats dels ciutadans que hi viuen i que es preveu que hi visquin.

En el document d'Auditoria Socioambiental de l'Agenda XXI Local de Mont-roig del Camp i en la mateixa memòria del POUM es realitza una acurada descripció i valoració de les infraestructures, serveis i equipaments presents al municipi i les necessitats futures d'aquest.

De la totalitat d'aquest text se n'extreu la generalització de mancances tant pel que fa al sistema de comunicacions com al sistema d'equipaments comunitaris.

Principals característiques i deficiències del Sistema de Comunicacions

El municipi de Mont-roig del Camp disposa d'una ubicació estratègica dins del panorama català, ja que es localitza en el corredor del llevant peninsular per on tenen lloc les principals línies de comunicació entre Catalunya i la Comunitat Valenciana, de manera que gaudeix d'una bona accessibilitat a escala regional: línia de ferrocarril Barcelona – Tortosa – València que travessa el municipi per la franja més propera al litoral i penetra en el casc urbà de Miami Platja, la N-340 que discorre quasi paral·lela a la via del tren per la banda del litoral i amb una IMD en el tram Hospitalet de l'Infant: 5.945 any 2001 i l'autopista A7 que circula més per l'interior del terme que les anteriors, per la zona dels Masnous (entre el nucli de les Pobles i la urbanització del Club Mont-roig) i les urbanitzacions de nord - oest de Bonmont Catalunya i el Casalot.

Aquestes infraestructures (pensades a escala regional i estructurades exclusivament seguint el corredor litoral) sovint sobrepassen el municipi tot fent-ne més ús que no pas servei: l'autopista AP-7 compta amb una única sortida a l'extrem sud del municipi, a prop de Miami Platja però força allunyada del nucli de Mont-roig, i el servei ferroviari es basa més en tren regionals que no en comunicar el municipi amb els municipis veïns.

A la vegada, a aquesta xarxa de comunicacions s'hi ha d'afegir les carreteres comarcals que són les úniques que permeten una mínima i molt precària comunicació intramunicipal i supramunicipal amb els municipis veïns d'interior com Montbrió del Camp, Vilanova d'Escornalbou o Pratedip. Entre aquestes destaquen les carreteres comarcals T-310 i T-322. La primera connecta el nucli urbà de Mont-roig del Camp amb Montbrió del Camp i Pratedip i disposa d'una variant que recorre el nucli poblacional perimetralment per la seva banda meridional, mentre que la segona transcorre perpendicularment a la primera i connecta aquesta amb la línia de costa a l'alçada de l'alçada de les Pobles (IMD en la intersecció amb T-310 de 4.087 l'any 2001).

Tot i aquest entramat de vies de comunicació, el model urbà del municipi i les seva notòria extensió territorial principalment, propicien l'existència d'un seguit de deficiències i problemàtiques, entre les que cal destacar:

- ⊕ Per a molts sectors del municipi la comunicació és més fàcil amb Cambrils o Hospitalet que no pas amb el propi nucli de Mont-roig del Camp.
- ⊕ La línia de ferrocarril Barcelona- València paral·lela i molt propera a la línia de costa (mitjana de 500 m) suposa una barrera per accedir a les platges malgrat l'existència d'alguns passos inferiors. de manera que configura un trencament en l'accés del nucli poblacional a les zones de platja que es salvat mitjançant passos sota nivell normalment.
- ⊕ La N-340 constitueix l'eix vertebrador del conjunt d'urbanitzacions i serveis urbans de la franja marítima del municipi el que dona lloc a una congestió i problemes derivats en el centre dels nuclis urbans de les Pobles i Miami Platja.

Al preveure les possibles actuacions a realitzar en el municipi encaminades a solventar o mitigar les deficiències de la xarxa de comunicacions existent, s'haurà de tenir present les infraestructures ja previstes de construcció dins del seu límits municipals: la nova autovia A7 que canalitzarà el principal trànsit que circula i col·lapsa actualment la N-340 i que comptarà amb dues sortides a Mont-roig del Camp, una a la carretera T-323 i l'altra a l'avinguda del Dr. Gil Vernet a Miami Platja, i el corredor ferroviari del mediterrani que té prevista una nova estació a Vandellòs- Hospitalet de l'Infant, projectada molt a prop del nucli de Miami Platja.

Finalment, cal anomenar la **xarxa de camins i vies rurals**. El territori mont-roigenc està travessat per nombrosos camins rurals i per una Gran Ruta Europea com és el GR-7⁶. Cal assenyalar, que aquest sender de llarg recorregut es troba tallat en alguns trams.

El GR 7 va ser el primer sender de gran recorregut que es va senyalitzar a la península ibèrica, concretament es va començar a marcar a les comarques tarragonines, allà en el 1973. Amb el decurs dels anys, podríem dir que el GR 7 ha esdevingut la columna vertebral de la xarxa catalana de senders, tant per la seva situació geogràfica com pel fet que va néixer, i durant molts anys va ser en sí mateix, una minixarxa de senders, ja que al traçat original es van anar afegint una sèrie de variants i subvariants que el van anar ramificant per les zones properes a l'eix primitiu.

⁶ www.senderisme.info

Cal dir, però, que tot i que els camins són presents en el territori i que són utilitzats tant com camins agrícoles i/o ramaders, com per fer rutes amb senderisme i BTT, no existeix des de l'Ajuntament un catàleg actualitzat sobre l'estat, la utilització i la senyalització de forma integral a tot el territori.

Principals deficiències en equipaments comunitaris⁷

L'any 2000 es va realitzar a Mont-roig del Camp una avaluació del nivell d'infraestructures, equipaments i serveis (Blau Verd) de la qual, juntament amb l'anàlisi socioambiental realitzat dins del marc de l'Agenda XXI, se'n poden extreure tot un seguit de deficiències detectades a nivell d'equipament culturals, esportius, educatius i sanitaris d'acord amb la percepció dels seus usuaris. Com a resum i aspectes més notoris del treball destaca:

- ⊕ Insuficiència en equipaments culturals, principalment en el nucli de Miami Platja, mentre que els equipaments esportius reben una valoració positiva majorment en el nucli de Mont-roig.
- ⊕ La dotació i distribució dels centres educatius reglats i de professorat per cada 100 alumnes és igual o superior a la general o a la relativa a diferents municipis similars de les rodalies, i la valoració que en fa la població és majoritàriament positiva (Núm. professors per cada 100 alumnes 8,4%). Existeixen en el municipi 2 centres d'educació infantil (un a Mont-roig i un a Miami Platja), dos centres de primària (un a Mont-roig i un a Miami Platja) i un de secundària ubicat a Mont-roig.
- ⊕ Existència d'oferta educativa no reglada essencialment de formació bàsica o dirigides a l'oci però no destinades a formació ocupacional.
- ⊕ Les infraestructures i serveis mèdics existents al municipi són gestionats per l'institut català de la Salut i es centren en un CAP al nucli de Mont-roig del Camp i un consultori local de Miami Platja. Durant l'estiu, donat l'increment de residents, es reforça l'atenció primària del CAP. En general, la valoració dels equipaments i serveis sanitaris per part de la població és positiva però destaquen deficiències en l'ambulatori de Miami, principalment als estius.

⁷ Capítol X. El sistema d'equipaments comunitaris. Volum IV – Sumari. POUM

Sistema d'espais lliures urbans

Des d'una perspectiva ambiental, els sistemes d'espais lliures (*d'edificació*) han de garantir la conservació de mostres suficients i adequades de la diversitat biològica del territori i una permeabilitat que permeti el manteniment de les connexions biològiques. Els sistemes d'espais lliures basats en aquests criteris han d'esdevenir elements estructuradors dels sistemes urbans i del model global d'utilització del territori, de manera que els sistemes d'espais lliures urbans i els espais exteriors protegits formin una xarxa físicament i ecològicament coherent.⁸

Els espais lliures urbans juguen, doncs, diverses funcions per al territori: ofereixen punts de descans i esbarjo als ciutadans, equilibren la permeabilitat territorial, clarifiquen la densitat urbana, etc., i inclouen principalment els parcs urbans però també els passeigs per a vianants, les places i similars.

La gran quantitat de sòl del que disposa el municipi i el fet que el Pla General vigent classifica 53,70 Ha de l'espai de Mare de Déu de la Roca, 125,06 Ha de les Rabassades – Pedrera, i 7,20 Ha a les Parellaes, amb característiques de vall de riera però encara no s'ha procedit a la seva adquisició com a espais lliures, no ofereix una visió realista de la situació dels espais lliures al municipi.

Així, s'observen importants deficiències en aquests espais, no només per la poca presència que tenen dins dels entramats urbans, sinó també per les característiques relictuals i de distribució erràtica que presenten.

Eixampla de Mont-roig gairebé no disposa de cap zona verda, només la plaça de Miramar i el parterre situat a l'encreuament de la carretera de Collejou amb la de Prasdip o el carrer d'Agustí Barates. A Miami Platja la situació millora donada la bellesa del sistema litoral amb els seus penya segats i al fet que les zones verdes tenen més entitat i potencial de servei donada la seva posició. Entre elles destaca la franja situada a Pino Alto entre els carrers de l'Arix, Magnòlia, Margalló, Xiprer i l'avinguda Platja Cristal de propietat municipal, la franja situada entre les avingudes de Madrid, de Castella i el carrer Pamplona, a nord ponent de la conurbació i altres de més petites configurades en places distribuïdes més o menys ordenades per la resta de l'extens teixit urbà de Miami (places de Barcelona, Tarragona, Girona i del Dr. Fleming).

⁸ Criteris ambientals per a la redacció del planejament urbanístic. DMAH-UPC-CPSV. Abril 2003

En els sectors més antics de les urbanitzacions, les zones verdes sovint són de forma i distribució erràtica, ocupant sectors residuals i poc adequats o simplement són lleres de barrancs i rieres o punts baixos, com passa en bona part, per exemple, del sector de Masos d'en Blader, En sectors més recents la posició i forma ja és més coherent tal com passa a la urbanització Costa Zefir la qual compta amb un parc central de mida generosa.

Una menció especial han de rebre les valls de riera. Els barrancs i rieres del municipi constitueixen els principals espais per a la comunicació natural mar –muntanya. L'estat natural d'aquests espais han estat alterats de manera notable per l'establiment urbanístic en la zona, principalment en les seves desembocadures. D'aquesta manera és interessant la inclusió d'aquests espais en el sistema d'espais lliures del municipi per tal de permetre'n mínimament la seva protecció i/o recuperació, ja no només com a espais de lleure per als ciutadans sinó també per a potenciar-ne la seva funcionalitat ecològica. A la vegada, la ubicació d'alguns d'aquests espais entre zones urbanitzades i d'altres més lliures d'ocupació urbanística, com ara les desembocadures de l'estany Salat (o Gelat) o de la rasa dels Comuns o la de Nas) els permeten jugar un paper estructurador entre el sòl no urbanitzable del municipi i els espais urbans.

5.5.5 Serveis tècnics bàsics

De la mateixa manera que les necessitats assistencials dels ciutadans han de ser considerades per a realitzar una acurada planificació del territori, conèixer i preveure els requeriments en serveis tècnics bàsics (electricitat, aigua potable, etc.) de la població present i futura és també un factor indispensable a tenir en consideració en el planejament municipal.

La correcta planificació d'aquests serveis implica no només assegurar les necessitats dels residents, sinó treballar per un municipi sostenible. La salvaguarda del cicle de l'aigua propi del territori, de la qualitat dels seus recursos hídrics, de la disponibilitat i ús racional d'aquests i d'altres recursos passa per la correcta gestió de les xarxes de subministrament i evacuació. Prevenir el malbaratament dels recursos mitjançant sistemes d'abastament eficients o l'aportació excessiva de contaminants al sòl i als

recursos hídrics mitjançant una acurada previsió de les infraestructures de sanejament, és una metodologia intrínseca dels models de planificació sostenibles.

Sistema de subministrament d'aigua potable

El servei municipal d'abastament d'aigua potable de Mont-roig del Camp es realitza a través de 3 fonts diferents: aigua procedent del transvasament del Consorci d'Aigües de Tarragona, pous distribuïts en diferents punts del terme municipal i una mina natural.

El sistema d'abastament municipal ofereix servei a dues zones clarament diferenciades; l'anomenada Zona 1 (llevant i centre), corresponent al nucli de Mont-roig del Camp poble, zona industrial de les Sorts i les urbanitzacions Club Mont-roig, Mont-roig Bahia i Rustical Mont-roig, i l'anomenada Zona 2 (ponent), corresponent al nucli de Miami Platja i la urbanització Costa del Zèfir.

La zona 1 amb el nucli de Mont-roig del camp s'abasta a partir de 4 pous d'aigua i de la mina natural, mentre que el sector 2, amb Miami Platja, l'aigua procedeix del transvasament, principalment, tot i que en mesos de temporada estiuenca, i per tal de garantir la pressió (si més no, cabal) d'aigua a la xarxa, es disposa del funcionament de pous. A més a més, la zona es troba alimentada per un dipòsit de Hifrensa ubicat en zona propera a la urbanització Mont-roig Bahia. Aquest es troba alimentat per una sèrie de pous propers. La connexió des del dipòsit fins a Miami es realitza mitjançant una canonada de 150 mm de diàmetre que transcorre paral·lelament a la costa.

La major part de les urbanitzacions i que disposen d'una Entitat Urbanística de Conservació i Manteniment, posseeixen pou i dipòsit d'aigua propis per a la xarxa de la urbanització: Urbanització Rustical Balneari, Jardines Paradiso, Mykao, Rustical Mont-roig, Sant Miquel, Masos d'en Blader, Pins de Miramar, Parc Mont-roig, Costa del Zèfir, Via Marina, El Casalot, Playa Cristal i els Oliviers.

Cal destacar que, en cas de requeriments més elevats d'aigua, sobretot al llarg de la temporada turística, degut al notable increment de la població resident del municipi, s'utilitza el subministrament procedent de la xarxa del Consorci d'Aigües de Tarragona, el qual garanteix sobradament les necessitats de volum i, tanmateix, de qualitat de l'aigua de consum de boca.

D'altra banda, la incorporació d'aigua procedent del CAT permet no exercir una pressió continuada i, alhora, accentuada, sobre els recursos hídrics dels aqüífers, els quals van mantenint les seves propietats gràcies a la mateixa hidrodinàmica del subsòl.

Pel que fa a l'**ús agrícola** dels recursos hídrics subterranis del municipi, no es tenen dades concretes. Al 1995, a través d'estimacions realitzades d'acord amb les superfícies corresponents a cada tipus de cultiu segons estimacions, s'estimava un consum agrícola d'aigües subterrànies proper a 4 hm³/ha, procedents tant de l'aqüífer de Llastres com el de Rifà, amb una estimació d'un consum agrícola anual aproximat de 4.830.000 m³/any.

Sistema de sanejament d'aigües residuals

El sistema de sanejament de Mont-roig del Camp arran de la seva estructuració territorial ha estat i, de fet, encara continua sent un dels principals aspectes problemàtics per a la gestió del municipi i també per a la seva estratègia de futur.

La bipolarització poblacional reflectida pels seus dos principals nuclis d'habitants – Mont-roig del Camp poble, Miami Platja – així com la dinàmica de creixement territorial dispers, amb una pressió consolidada sobre tota la franja litoral així com un efecte de diàspora cap a l'interior del terme al llarg dels darrers anys, han comportat greus mancances en la disposició de serveis bàsics de sanejament, tant en relació al sistema de drenatge i desguàs de les aigües pluvials (cal no oblidar la presència de fins a deu barrancs i rieres que el travessen pràcticament en la seva totalitat), com en relació a la disposició d'instal·lacions de tractament de les aigües residuals que puguin garantir un òptim rendiment en depuració per a la totalitat del volum generat.

A diferència del nucli de Mont-roig del Camp poble, Miami Platja presenta en l'actualitat fortes mancances en relació a la disponibilitat d'un sistema de drenatge efectiu per a les aigües pluvials. La xarxa de pluvials presenta alguns punts conflictius en el seu recorregut, sobretot en el tram per on discorre l'actual traçat de la carretera N-340, que creua transversalment aquest nucli, fet que provoca inevitablement greus conseqüències com successives inundacions per la massiva acumulació d'aigua de pluja.

Gràcies al context territorial del terme, però, són barrancs i rieres qui permeten la màxima eficiència en la captació, conducció i desguàs de les aigües de pluja, tot i que sovint és en el seu tram final on s'exerceix una major pressió urbanística i d'infraestructures que n'obstaculitzen la seva funció natural, amb el conseqüent risc d'inundació i de seguretat sobre la població.

En relació a la xarxa de sanejament d'aigües residuals, el nucli de Mont-roig del Camp disposa d'una xarxa d'evacuació que dona cobertura a la totalitat del nucli urbà. Les aigües residuals són conduïdes fins **l'EDAR Mont-roig del Camp** Poble localitzada a la part sud-est del casc urbà, on hi són tractades i finalment s'aboquen a la riera de Vilanova. Aquesta depuradora està dimensionada per al tractament de fins a 5.500 habitants-equivalent i en l'actualitat no presenta problemes destacables en relació al seu funcionament, obtenint-se bons resultats de rendiment en depuració de l'aigua residual. La previsió de creixement del nucli urbà així com la no incorporació de nova activitat industrial associada al seu entorn, comporta el garantiment en la capacitat de sanejament per a la totalitat del nucli poblacional.

Els nuclis d'urbanització de Miami Platja, Barri Llastres, Heromar, Pino Alto i Cap de Terme disposen d'una xarxa per a la recollida d'aigües residuals, on s'hi localitzen algunes estacions de bombeig per salvar el gradient territorial i que seguint paral·lelament a la carretera N-340 són bombades fins **l'Estació de Pretractament d'Aigües Residuals** a l'alçada de la desembocadura del barranc de l'Estany Gelat (o Salat), on són sotmeses a una decantació de fangs i, posteriorment són abocades mitjançant un emissari submarí, 2 km mar endins.

Pel que fa a la resta d'urbanitzacions, la urbanització Costa del Zèfir disposa de **dues estacions depuradores** per a sanejar les aigües residuals generades per aquesta que desguassen al barranc de **l'Estany Gelat**, mentre que la urbanització **Bonmont Terres Noves** disposa d'una depuradora que tracta la totalitat de les aigües residuals generades pel complex (urbanització + camp de golf) i aboca l'aigua tractada a la rasa del Comú. Les urbanitzacions Mont-roig Bahia i Maynou condueixen els seus abocaments d'aigües residuals cap a la **depuradora Rifà**, a la qual és prevista la connexió de les aigües residuals procedents de la urbanització Club Mont-roig ja que la depuradora present en aquesta presenta fortes mancances en quant al seu funcionament. Altres urbanitzacions amb Entitat Urbanística de Conservació creada

que disposaven de depuradores pròpies, com la Riviera, Masos d'en Bladé i Parque Mont-roig, és prevista la connexió de les seves respectives xarxes de clavegueram al col·lector general localitzat en la zona de càmpings (Càmping Mont-roig, Càmping Miramar, Càmping Torre del Sol, etc.) que les condueix fins a l'Estació de Pretractament existent.

En algunes zones aïllades, degut a la inexistència tant d'un sistema de tractament d'aigua residual com de sistema de xarxa de clavegueram municipal, comporten la necessitat d'adoptar solucions individualitzades, amb la disposició de fosses sèptiques, que en la majoria dels casos no estan degudament impermeabilitzades. Algunes de les urbanitzacions amb fosses sèptiques tant a nivell individual o comú són Jardines Paradiso, La Riviera, Pins de Miramar, Parc Mont-roig i Playa Cristal.

Un cas concret són els de les urbanitzacions de Via Marina i el Casalot, les quals disposen de depuradora pròpia però degut al mal estat no es troben actualment en funcionament de manera que les aigües residuals són abocades directament al barranc de l'Estany Salat (o Gelat).

Per tal de solventar l'actual problemàtica en relació al sanejament de les aigües residuals de gran part de les urbanitzacions de la franja litoral del municipi, sobretot en la línia de col·lector de la zona de càmpings on degut a fallades elèctriques es va bloquejant tot el sistema d'estacions de bombeig, s'està construint l'EDAR de Mont-roig del Camp II (de Miami), la qual recepcionarà la totalitat del volum d'aigües residuals actualment conduïdes a l'Estació de Pretactament i, posteriorment, a l'emissari submarí. Cal suposar, doncs, que aquesta actuació permeti garantir el sanejament de la totalitat de la població de la part sud de Mont-roig del Camp d'acord amb la seva situació real i, també, en previsió del creixement territorial, urbanístic i poblacional previst.

Servei elèctric i altres fonts energètiques

El subministrament elèctric en el municipi de Mont-roig del Camp és a càrrec de la companyia elèctrica Grup ENDESA, la qual se n'encarrega íntegrament de la seva gestió i manteniment.

Al llarg del terme municipal de Mont-roig del Camp, s'hi localitza el pas de les dues infraestructures de subministrament d'energia elèctrica d'alta tensió, una xarxa de 380 kV, que el creua per la seva part nord, i una segona xarxa de 110 kV, que creua el municipi per la seva part central. La resta de municipi presenta una extensa xarxa d'abastament elèctric de mitja i baixa tensió.

Tot i que es localitza en el municipi el pas de la xarxa de subministrament de gas natural, aquest no disposa de la seva connexió en l'actualitat, pel que el subministrament de combustible s'efectua a partir de fonts de combustibles com el GLP o el butà.

5.5.6 Mobilitat

En un sistema territorial, la mobilitat és la capacitat de desplaçament dels seus habitants i els recursos instrumentals per portar-ho a terme.

L'increment de la mobilitat és una característica en la nostra societat en els últims anys. Aquest increment és el resultat de la suma –no proporcional- de diferents factors com ara canvis en els costums de la població, el desenvolupament econòmic, i potser el més important, en l'estructura urbanística dels municipis. Ara, no solament ens movem més, sinó que s'ha incrementat l'ús del transport privat –i en particular de l'automòbil- en decriment del transport públic i dels desplaçaments a peu o en bicicleta, al mateix temps que el territori cada vegada s'ha fet més accessible i les activitats econòmiques i sobretot les zones residencials s'han dispersat.

Mont-roig del Camp és una mostra realment representativa de les causes i conseqüències que han dut a moltes de les ciutats i pobles actuals a tenir com un dels principals problemes urbanístics la mobilitat dels seus ciutadans i visitants. La dimensionalitat del municipi, amb unes distàncies difícils de superar a peu o en altre tipus de transport no mobilitzat, i el creixement urbanístic seguit en les últimes dècades basat en la dispersió dels nuclis residencials, ha originat un model de mobilitat basat en l'ús del vehicle privat i amb totes les problemàtiques i conseqüències que se'n deriven d'aquest ús.

Per una banda, existeix el nucli antic de la població amb els típics carrers estrets que poc a poc s'han anat fent inadequats pel pas dels vehicles de transport actuals. A la vegada, en els primers barris originats en el creixement turístic del municipi (Miami Platja) es va propiciar un creixement compacte i densificat que ha conformat tot un sector urbà amb pocs espais, per no dir inexistent, per a l'aparcament del creixent parc de vehicles del municipi (607, 24 vehicles/1.000 habitants l'any 1991 – 842,29 vehicles/1.000 habitants l'any 2001)⁹, per a la correcta funcionalitat d'un transport públic adequat i, sobretot, amb una manca d'organització correcta dels vials per al pas de vianants o altres mitjans alternatius com l'ús de la bicicleta (passos sota nivell de la línia de ferrocarril no tenen en compte els vianants, així com també és molt limitat el seu pas per la N-340).

En una segona fase de creixement turístic – urbanístic s'inicia la dispersió residencial sobre el territori, originant tot un seguit d'urbanitzacions en menor o major mesura separades del nucli urbà, amb una manca de previsió en les comunicacions que ha donat lloc a un ús obligat del transport privat. Tot aquest desenvolupament urbanístic, la concentració de les atraccions turístiques en el litoral, l'estacionalitat de la població i la manca d'una xarxa viària i de transport adequada ha provocat una saturació de la vialitat local.

En general, les valoracions que se n'extreuen de la xarxa d'infraestructures i serveis de comunicació són les següents:

- ⊕ Existència d'un casc antic compacte (Mont-roig del Camp), i barris amb edificació d'alta densitat (zones antigues de Miami Platja) que no presenten una estructura pensada per als vianants o l'ús de bicicletes o altres mitjans no motoritzats (els vials no tenen el mínim d'ample, no existeix cap carrer totalment peatonal, cruïlles sense passos de zebra, etc.).
- ⊕ Tant en el nucli de Mont-roig com Miami hi ha una inexistència d'aparcaments públics de zona blava. Miami Platja pateix greus problemes d'aparcament durant tot l'any però especialment en l'època estival.
- ⊕ Estructura urbana que afavoreix la mobilitat obligada:

⁹ Dades Idescat

- Existència d'un gran nombre d'urbanitzacions disperses i especialització funcional que afavoreix el desplaçament obligatori.
 - Disposició disseminada de les platges o d'altres atractius turístics com ara càmpings, camps de golf, etc.
 - Accessibilitat de moltes urbanitzacions del litoral dificultosa donada la mala distribució i ordenació dels vials que obliguen en la seva major part a tenir com a accés únic la carretera N-340 (per exemple les urbanitzacions de Sant Miquel o Rustical Mont-roig).
- ⊕ Existència de trams de barrancs i rieres utilitzats com a vials de circulació (per exemple: el barranc de l'Olivera).
- ⊕ El municipi no disposa d'estació de ferrocarril i, l'oferta d'altres mitjans de transport col·lectiu –tant de comunicació interna com externa- és limitada.
- Línia ferrocarril Barcelona- València: freqüència de pas pel municipi molt baixa. Disposa de 10 expedicions diàries des del municipi veí de l'Hospitalet de l'Infant.
 - Línies d'autobusos: una connecta el municipi amb Tarragona i Reus i una segona ho fa amb els municipis d'interior com Tivissa, Colldejou i Pratdip.
 - Servei d'autobusos o microbús de l'Ajuntament per escolars i públic en general, amb horari de dilluns a divendres, i tots els dies a l'estiu, que connecta el poble de Mont-roig amb el nucli de Miami Platja fent un seguit de parades intermèdies que permeten servir la major part dels assentaments urbanístics del territori.
- ⊕ La N-340 realitza una doble funcionalitat com a nexa d'unió principal amb els pobles veïns i com a eix vertebrador local. El trànsit intens, sobretot en els mesos d'estiu, suposa un problema perquè la carretera està integrada dins la xarxa de comunicacions locals, ja que molts dels camins que condueixen a l'interior del territori, surten de la nacional, com si es tractés d'una pinta.
- ⊕ La baixa utilització del transport col·lectiu i les dificultats existents per als desplaçaments a peu fan que la majoria dels desplaçaments es realitzin en transport individual. Dificultat del transport a peu degut a les dimensions del

municipi i a la deficiència en els espais destinats a vianants de la xarxa urbana dels dos principals nuclis.

És d'esperar que les infraestructures futures previstes tindran una influència positiva sobre aquest model descrit: l'autovia A7 que disposarà de dues sortides al municipi representarà una concepció molt diferent de la dotació actual lliure de pagament, i la nova estació de ferrocarril a l'Hospitalet de l'Infant amb la construcció d'un aparcament permetrà la intermodalitat entre transport individual i col·lectiu.

5.5.7 Condicions acústiques, lumíniques i electromagnètiques

Tant les ones sonores com les electromagnètiques o les lumíniques, són un *contaminant* susceptible d'afectar la salut de les persones i la seva qualitat de vida; ja que, a més de tenir incidència sobre la salut, també poden influenciar en la comunicació i el comportament de l'ésser humà.

La consideració per part del planejament territorial de l'existència de punts problemàtics relacionats amb la quantitat de soroll, la percepció d'ones electromagnètiques o de fluxos de llum excessius i molestos, és una necessitat per tal de prevenir les molèsties sobre la qualitat de vida dels ciutadans. La seva localització i estudi han de servir per a què l'instrument de planificació territorial apropiat limiti els usos del sòl i/o estableixi sistemes de protecció i/o mesures de correcció segons les necessitats detectades.

Condicions acústiques

El municipi de Mont-roig del Camp disposa des de l'any 2002 d'Ordenança reguladora de soroll i vibracions per tal de protegir el seu ambient acústic. Tot i que inicialment es pot associar el terme de Mont-roig del Camp a un entorn acústicament favorable, cal centrar les principals problemàtiques que es deriven de l'estructuració territorial i de l'evolució de la mateixa dinàmica que ha seguit el municipi al llarg de les darreres dècades.

Complementant a l'Ordenança, el municipi de Mont-roig del Camp disposa dels mapes de capacitat acústica corresponents a l'any 2003. D'aquests es desprèn que les zones de sensibilitat acústica queden definides de la forma següent:

ZONA A. Sensibilitat acústica alta.

Major part del nucli urbà Mont-roig del Camp poble.

Major part del nucli de Miami Platja; Llastres, Pino Alto, Playa Cristal, els Olivers, Costa Zèfir, Mar Mont-roig.

Urb. El Casalot, Club Mont-roig, Paradís, Mont-roig Bahía, Mainou, Rustical Balnearis, Mas d'en Blader, La Riviera, Rustical Mont-roig, Sant Miquel.

Zona litoral de càmpings.

ZONA B. Sensibilitat acústica moderada

Accessos nucli urbà Mont-roig del Camp poble.

Miami Platja. Pssg. Mediterrani, Av. Viena, Av. Paris, Av. del Mar, Pssg. Marítim, Av. Gil Vernet (parcial), Sta. Magdalena, Av. Príncep d'Espanya (parcial), Av. de la Mare de Déu de Montserrat (parcial).

El Casalot. Av. Gil Vernet.

Carretera T-323 de Mont-roig del Camp.

Laterals de la línia de tren BCN-València (Punta de la Porquerola, La Riviera).

ZONA C. Sensibilitat acústica baixa

Nucli urbà Mont-roig del Camp poble. Av. Catalunya.

Carretera N-340.

Placa de Tarragona.

Nucli de Miami Platja. Av. de Califòrnia, Av. Príncep d'Espanya (parcial).

Així mateix, l'autopista A-7, al seu pas pel municipi presenta un nivell acústic superior a 70 dBA, pel que se situa d'acord amb la mateixa interpretació de les dades en una zona de sensibilitat acústica baixa.

Condicions lumíniques

Donat el notable increment de la contaminació lumínica en el nostre entorn i la creixent sensibilització de la població vers aquest problema, el Parlament de Catalunya va instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a elaborar una Llei d'ordenació ambiental de la il·luminació exterior per la protecció del medi nocturn.

La Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, defineix en el seu preàmbul:

“... un disseny o un ús inadequats de les instal·lacions d'enllumenament té conseqüències perjudicials per a la biodiversitat i el medi ambient, en la mesura que s'estiguin alterant, d'una manera desordenada, les condicions naturals de foscor que són pròpies de les hores nocturnes.”

“... un enllumenament nocturn excessiu o defectuós constitueix una forma de contaminació, en tant que afecta la visió del cel, el qual forma part del paisatge natural i ha d'ésser protegit, tant perquè es tracta d'un patrimoni comú de tots els ciutadans com per la necessitat de possibilitar-ne l'estudi científic.”

“... un enllumenament nocturn que respongui a criteris coherents i racionals té una incidència directa i immediata en el consum de les fonts d'energia i fa possible un notable estalvi energètic.”

La Llei determina la divisió del territori en diverses zones en funció de les característiques i especificitats de cada una en relació amb la claror lluminosa que hi pot ésser admissible, ressaltant les àrees incloses en el Pla d'Espais d'Interès Natural o en àmbits territorials que hagin d'ésser objecte d'una protecció especial, per raó de llurs característiques naturals o de llur valor astronòmic especial, en les quals només es pot admetre una brillantor mínima. Dins del terme municipal de Mont-roig del Camp existeix una zona que es troben sota aquest règim de mínima brillantor admesa: Mare de Déu de la Roca.

A part d'aquests sectors, la referenciada llei determina que els ajuntaments poden establir una zonificació pròpia en llur terme municipal, cosa que no s'ha fet en el municipi, així com tampoc s'ha realitzat un estudi del territori que en permeti la identificació d'aquestes zones.

Aquestes mesures prenen especial rellevància a Mont-roig del Camp ja que, d'acord amb el mapa municipal del flux lumínic total emès per superfície a Catalunya realitzat pel Departament d'Astronomia i Meteorologia de la Universitat de Barcelona, el terme municipal emet un flux lumínic total per superfície de 10.000 a 20.000 km, el quart grau més elevat de Catalunya. Segurament, aquest valor de flux lumínic és resultat de les emissions de l'enllumenat exterior públic o privat, sobretot vinculades amb les activitats

i zones turístiques, ja que no existeixen en el territori infraestructures amb alts requeriments d'il·luminació com ara aeroports o zones de gran indústria.

Condicions electromagnètiques

Per prevenir els possibles efectes a curt termini dels camps electromagnètics creats per les càrregues elèctriques i el seu moviment s'han elaborat normatives d'exposició a camps elèctrics i magnètics a nivell Europeu. La Unió Europea va publicar el juliol de 1999 la Recomanació 1999/519/CE relativa a l'exposició del públic en general a camps electromagnètics (0 Hz a 300 GHz).

Aquesta recomanació s'encamina cap a una restricció bàsica de limitar la densitat de corrent elèctrica induïda a 2mA/m^2 en llocs de llargues permanències, i calcula uns nivells de referència per als camps electromagnètics de 50 Hz: 5 kV/m per al camp elèctric i 100 μT pel magnètic.

A Mont-roig del Camp existeixen dues línies elèctriques d'alta tensió (LAT): una de 380 kV, que el creua per la seva part nord, passant entre el nucli de Mont-roig del Camp i la serra de l'Areny en direcció est-oest, i una segona de 110 kV, que creua el municipi per la seva part central i propera en alguns punts a zones urbanitzades (Urbanització Terres Noves i Club de Golf Bonmont). En principi, cap de les dues línies generaria camps electromagnètics a tenir en consideració ja que d'acord amb les medicions realitzades per Red Elèctrica de España en LAT de 400 kV proporcionen valors màxims que oscil·len entre 3-5 kV/m per al camp elèctric i 1-20 μT per al magnètic.¹⁰

Tanmateix, en les noves línies de 110KV es determina una franja de 500 m tot al seu llarg en la qual es limita la presència d'habitatges, per tal de minimitzar-ne les seves possibles afectacions sobre la població.

5.5.8 Un territori condicionat pels fenòmens de risc

Un dels factors que poden condicionar la planificació territorial d'un municipi són les àrees de risc, entesos com aquelles zones amb possibilitat d'albergar processos que poden produir impactes negatius sobre el medi o sobre l'activitat humana.

¹⁰ *Resumen sobre los campos eléctricos y magnéticos generados por las instalaciones eléctricas de alta tensión. REE. Mayo 2003*

Aquests processos poden tenir diferent naturalesa d'acord amb la qual definim:

- ⊕ Risc d'incendi forestal
- ⊕ Risc d'inundació
- ⊕ Risc de pèrdua de connectivitat biològica
- ⊕ Risc de contaminació de les masses d'aigua
- ⊕ Risc d'emergència nuclear i associat al transport de mercaderies perilloses

Risc d'incendi forestal

El territori municipal de Mont-roig del Camp és característicament de secà, amb grans extensions de zones cultivades concentrades en la part de llevant i matollars i pinedes en la banda occidental i en les zones muntanyoses, la qual condició, conjuntament amb l'existència de nombroses urbanitzacions ubicades de manera dispersa i l'històric d'incendis ocorreguts en el municipi (60 incendis registrats de 1970 a2001), determina un elevat grau de significància del risc d'incendi forestal i, per tant, la necessitat de prestar-hi especial atenció.

Aquesta configuració territorial origina un panorama de risc d'incendis alt bona part del municipi, principalment en la seva meitat occidental, exceptuant les zones urbanitzades (Miami Platja, Mont-roig del camp i quasi la totalitat del litoral) i les cultivades, sobretot de la banda de llevant. Els punts més crítics, on es concentren la major part de taques amb un risc molt alt d'incendis, es localitzen a les zones muntanyoses de la serra de l'Areny, la serra de la Pedrera i la muntanya Blanca, la zona de les terres Noves, la zona de les Forques a l'esquerra del nucli de Mont-roig, i tota la franja compresa entre Miami Platja i les urbanitzacions del Casalot i Via Marina, extenent-se per la zona de l'Estany Salat (o Gelat) gairebé fins a tocar a mar, enmig de les urbanitzacions de Mar Mont-roig, Masos d'en Blader i Pins de Miramar.

Davant d'aquest elevat risc d'incendi en el municipi i l'existència de nombroses urbanitzacions aïllades, l'aplicació del Decret 123/2005, de 14 de juny, que desplega la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana, es fa imprescindible. Les urbanitzacions de Mont-roig del Camp vulnereu en varis aspectes allò que es regula en la Llei esmentada. Així, per exemple, s'observa com es cometen infraccions molt greus, d'acord amb el que estableix l'article 9.4, tals com el fet de no disposar de

cap franja exterior de protecció lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida; o com el fet de no mantenir el terreny de les parcel·les no edificades lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida, durant el període de màxim risc d'incendis.

Finalment, l'article 2 d'aquesta Llei 5/2003, defineix que els Ajuntaments han de determinar, mitjançant un plànol de delimitació, les urbanitzacions, edificacions i instal·lacions afectades per aquesta Llei. Mont-roig del Camp disposa del corresponent plànol on es delimiten les següents unitats: Urbanització Bonmont Terres Noves, Urbanització Via Marina, Urbanització Azahara, Urbanització el Meravellós, Urbanització Costa Zefir, Urbanització Miami Platja, Urbanització Llastres, Urbanització Pino Alto, Urbanització La Platja de Cristall, Urbanització els Oliverers, Urbanització Mar Mont-roig, Urbanització Guardamar, Urbanització Els Pins de Miramar, Urbanització la Ribera, Urbanització el Mas d'en Blader, Urbanització de Sant Miquel, Urbanització Rustical Mont-roig, Urbanització Huertos Miami, Urbanització Maykao, Urbanització Rustical-Balnearis, Urbanització Malnou, Urbanització Mont-roig Badia, Urbanització Carabasset i; finalment; Urbanització el Paradís.

Risc d'inundació

La configuració morfològica del municipi de Mont-roig del Camp, juntament amb les característiques climàtiques de la zona, fa que existeixi un component important d'avingudes i riuades relacionat amb els torrents i barrancs del terme. A més a més, i a l'igual que en moltes altres parts del litoral català, els cursos hídrics han estat de mica en mica ocupats per una expansió urbanística poc curosa, de manera que les conseqüències de les avingudes i/o l'efecte barrera que en ocasions poden crear les infraestructures agreugen encara més les conseqüències de les riuades.

L'estudi i caracterització de les inundacions (INUNCAT) realitzat l'any 2001 per la Generalitat de Catalunya, aporta informació respecte les zones potencialment inundables del municipi. D'acord amb aquest document, a Mont-roig del Camp existeixen diversos cursos hídrics amb zones potencialment inundables: tram final i desembocadura del riu de Llastres, tota la zona litoral afectada per les desembocades del barranc de l'Estany Salat (o Gelat), la rasa del comú i la rasa del nas, quasi la totalitat del recorregut de la riera de Vilanova i del Barranc de la Pixerota i dels seus efluents afectant fins hi tot el nucli de Mont-roig del Camp i, sobretot, la zona

litoral compresa entre la riera de Riudecanyes i el barranc de Rifà que dibuixa una àrea potencialment inundable des de la línia de costa fins passada l'AP -7. Tanmateix, d'acord amb l'INUNCAT, no s'ubica en tot el terme municipal cap punt amb un perill baix, mig o alt d'inundació.

Donada, doncs la naturalesa del territori pel que fa a les potencials afectacions per inundacions, l'any 2004 l'Ajuntament de Mont-roig del Camp va elaborar el projecte d'actuacions de manteniment des principals cursos de domini públic hidràulic que afecta a la riera de Riudecanyes, el barranc de la Peixarota, el barranc de Rifa, el barranc de la Porquerola, el barranc de l'Estany Gelat i el riu de Llastres.

En aquest, es reflecteixen la proposta d'actuacions bàsicament de neteja de lleres amb l'objectiu de reduir qualsevol element que afecti directament al règim hidrològic de desguàs del sistema amb la possibilitat de risc d'inundació, així com potenciar els valors dels sistemes naturals que s'hi associen.

Risc de pèrdua de connectivitat biològica

D'acord amb el que s'ha descrit en l'apartat 6.3.3, l'espai lliure del territori de Mont-roig del Camp, característicament agrícola, es troba clarament fragmentat degut a la xarxa viària i zones urbanitzables que sustenta el terme, a la vegada que aquest ha perdut bona part de la seva totalitat la connexió amb el litoral per la presència extensiva de sòl urbà i d'infraestructures de comunicació a la costa. Tanmateix, aquest fragments mantenen encara ara la seva connectivitat gràcies a la presència de torrents, principalment, més o menys en bon estat que els comuniquen en major o menor grau.

Aquests connectors són d'inqüestionable valor ecològic pel seu paper com a transmissors d'informació genètica entre diferents poblacions d'organismes vius, sobretot les corresponents a la fauna autòctona, a part de permetre l'establiment de vies d'interconnexió territorial entres aquestes.

L'òptima funcionalitat d'un connector biològic recau en el fet que es disposi d'una superfície física més o menys ininterrompuda caracteritzada pels sistemes naturals propis del territori. L'existència d'infraestructures com nuclis urbanitzats, eixos viaris, xarxats elèctrics o zones industrials, comporten una obstaculització que incideix negativament en la pèrdua de l'efectivitat de comunicació entre diferents àrees.

El risc més elevat de pèrdua de connexió biològica recau en el barranc de l'Estany Salat (o Gelat) i la rasa del Comú tant en la seu tram litoral com el de més interior (a la banda oriental i més urbanitzada del litoral mont-roigenc), la rasa del Nas i el barranc de Rifà (aquest últim a l'alçada del nucli de les Pobles) principalment en les seus trams finals.

El principal risc de deteriorament i/o trencament d'aquests *corredors* ve donat per dues raons principalment: per una banda les vies de comunicació existents (carretera N-340, línia del ferrocarril i l'AP-7) i les previstes (autovia A7 i corredor ferroviari del Mediterrani) i a les urbanitzacions establertes i els seus perímetres de creixement. En aquest últim cas també s'ha de ressaltar els perímetres de protecció contra incendis comentats anteriorment, ja que la seva planificació s'ha de fer de manera molt acurada sinó es vol fragmentar de manera dràstica certs sectors dels corredors. La continuïtat entre dues franges perimetrals d'urbanitzacions veïnes pot suposar la pèrdua total de massa forestal en aquells punts on les urbanitzacions estan molt pròximes les unes amb les altres.

Risc de contaminació de les masses d'aigua

En tota la costa catalana existeix una problemàtica generalitzada que és la forta explotació a la què es troben sotmeses les fonts d'aigües subterrànies, situació que s'incrementa dramàticament en l'època d'estiu amb l'arribada dels turistes que fan incrementar el consum d'aigua coincidint a la vegada amb les èpoques més seques de l'any. La situació deriva en una sobreexplotació dels aqüífers, responsable de la intrusió d'aigua marina i de la salinització dels sòls.

A la vegada, molt d'aquests aqüífers, es troben actualment amb problemes de contaminació per nitrats procedents de fonts agràries, principalment, que fan encara més sensible la situació de risc de les masses d'aigua per a ús de boca. Cal però considerar també, com a font contaminant del subsòl, les aportacions d'aigües residuals urbanes abocades directament al sòl sense tractament previ, i que en el cas de Mont-roig del Camp són força comuns donada la precarietat dels sistemes de depuració de les diverses urbanitzacions assentades al terme.

Aquesta situació té però expectatives de millora sobretot per la futura construcció de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals de Miami Platja, així com les diverses

connexions programades dels sistemes de sanejament de diverses urbanitzacions juntament amb altres actuacions complementàries, que eliminaran unes aportacions importants de contaminació sobre el subsòl i els seus aqüífers. Moltes urbanitzacions aboquen per exemple al barranc de l'Estany Salat (o Gelat) i s'ha de tenir present que els cursos hídrics del municipi són un dels principals punts de recàrrega dels aqüífers mont-roigencs.

Tot i aquestes futures millores, però, s'ha de tenir present la gran potencialitat de contaminació que encara representa la pràctica inadequada de certes activitats tradicionals agrícoles (fertilització intensiva dels cultius intensius en comptes de la pràctica de l'agricultura integrada o ecològica) i que la construcció de l'EDAR no és un projecte imminent.

Risc de contaminació marina i desastres ecològics

El municipi de Mont-roig del Camp, de la mateixa manera que la resta de municipis del litoral català, es veu afectat pel Pla Especial d'Emergències per Contaminació Marina a Catalunya (CAMCAT) i, per tant, malgrat no sigui el cas, hauria de disposar d'un PAM per al risc de contaminació marina. El PAM definiria les actuacions del municipi davant d'un accident amb contaminació marina, a més d'actuacions encaminades a garantir l'operativitat dels mitjans humans i materials de què disposa.

Associat a aquest, l'Ajuntament de Mont-roig del Camp està redactant el Pla d'Emergència d'accidents ecològics i desastres naturals, associat a les àrees de platja que puguin ser afectades per l'abocament d'aigües residuals, olis i quitrans o petrolis en alta mar, acumulació de residus costaners en zones de bany, plagues d'organismes marins com meduses i algues i, potencialment i per la proximitat de la Central Nuclear, núvols radioactius en zona litoral.

L'estudi de risc de contaminació marina serveix per fonamentar les accions i procediments que caldrà prendre en cas d'accident. En el CAMCAT s'han establert unes metodologies i uns mitjans per lluitar contra la contaminació marina tenint en compte la vulnerabilitat dels ecosistemes.

Com en tot anàlisi de risc, el CAMCAT ha considerat tant la component de perillositat com la component de vulnerabilitat, a la vegada que s'han establert diferents tipus de

focus de perill de contaminació: fixes (empreses ubicades a la comarca del Tarragonès i al port de Tarragona, emissaris - a Mont-roig del Camp existeix un emissari submarí a l'alçada de Miami Platja, procedent de l'estació de pretractament d'aigües residuals de l'Estany Gelat (o Salat) i mòbils (operacions portuàries i el transport de mercaderies perilloses). Finalment, el risc de contaminació del litoral es defineix com la superposició del perill d'ocurrència d'un accident (anàlisi de perill), però també de la sensibilitat del medi davant la corresponent contaminació (anàlisi de la vulnerabilitat).

En el cas de Mont-roig del Camp, el risc es correspon al grau 3 i, per tant, tal com s'apuntava a l'inici, la redacció del PAM és de caràcter obligatori.

Risc d'emergència nuclear i transport de mercaderies perilloses

Mont-roig del camp no disposa dins dels seus límits municipals de cap indústria considerada de risc. Tanmateix, al municipi veí, Vandellòs – Hospitalet de l'Infant s'hi ubica la Central Nuclear de Vandellòs (I inactiva i II en servei). Degut a aquesta proximitat, Mont-roig del Camp disposa del Pla d'Actuació Municipal en Emergència Nuclear (PAMEN).

El Pla d'Emergència Nuclear té per objectiu evitar o minimitzar les conseqüències que poguessin afectar a la població degut a la emissió de matèria radioactiva fora del perímetre de protecció de la Central Nuclear, en aquest cas tant de la inactivada Central Vandellòs I com la de Vandellòs II actualment en servei.

Dins l'àmbit territorial, s'estableix una zonificació d'acord amb la proximitat respecte a la Central Nuclear dels municipis inclosos en el Pla d'Emergència, seguint els següents criteris:

- ⊕ Zona I. Àmbit territorial on el núvol radioactiu pot tenir una afecció directa, amb perill d'irradiació, amb un màxim de 10 km al voltant del perímetre de la central: Subzona IA - Radi 3 km, Subzona IB - Radi 5 km i Subzona IC - Radi 10 km.
- ⊕ Zona II. Àmbit territorial on el risc principal és degut a la ingestió d'aigua i d'aliments contaminats, amb un perímetre màxim de 30 km de la central.

En el municipi de Mont-roig del Camp els dos nuclis més importants de població, Miami Platja i Mont-roig del Camp, és correspondrien a subzona IC i subzona II respectivament.

A més a més d'aquest risc nuclear, el municipi també ha de tenir en consideració el risc associat al transport de mercaderies perilloses, ja que donada la seva ubicació propera a la central nuclear i enmig de l'eix de comunicació territorial Barcelona – València, l'autopista AP- 7 i en menor mesura la N-340 mantenen un flux important de trànsit de mercaderies classificades com a perilloses (butà, clorur de vinil, àcid sulfúric, hidròxid de sodi, estirè, butadiè, benzé, clor, amoníac, acrilonitril, diòxid de sofre o gasolis). També la línia ferroviària és utilitzada per a aquest tipus de transport: en el tram que enllaça Tarragona i València es mouen anualment entre 45.000 i 90.000 tones de mercaderies perilloses.

Tant la via ferroviària com les dues carreteres transcorren per l'interior de nuclis urbans i zones residencials del terme municipal de Mont-roig o molt propers a ells. Per aquest motiu, el municipi es troba inclòs en el Pla d'emergència de transport de mercaderies perilloses de Catalunya (TRANSCAT).

5.6 EL PAISATGE

El present anàlisi del paisatge del municipi de Mont-roig del Camp es realitza seguint les directrius de la *Convenció Europea del Paisatge* (Florència, 20 d'octubre de 2000) i de les seves aplicacions i, per tant, des d'una òptica consensuada d'anàlisi del paisatge.

D'acord amb aquesta referència, el paisatge "*designa qualsevol part del territori, tal com és percebuda per les poblacions, en la que el seu caràcter resulta de l'acció de factors naturals i/o humans i de les seves intervencions*". Per tant, cada paisatge està dotat d'una determinada estructura composta per la conjugació de diversos components materials i immaterials, entenent com a elements materials els elements físics, biòtics i les activitats antròpiques, i com a elements immaterials la percepció sensitiva (subjectiva) del paisatge i els fluxes i activitats que hi tenen lloc.

Mont-roig del Camp disposa d'unitats de paisatge de característiques diverses ja que, per una banda, l'amplitud del terme municipal ofereix un ventall que inclou la primera línia litoral i zones més interiors on les pendents marquen d'altres característiques que no inclou la línia de costa i, per l'altra, les infraestructures que travessen el terme han definit un seguit de dinàmiques territorials que han configurat unitats diferenciades.

A més, cal considerar que els avanços en la tecnologia de materials i la força de treball, han canviat substancialment la relació amb el medi que acull les activitats i les transformacions. Elements limitants com les condicions geològiques, les característiques del medi físic o la topografia del terreny han deixat de ser-ho de manera que l'harmonia basada en l'equilibri de les formes, dimensions, materials i cromatisme; ha deixat de ser un condicionant de primer ordre. En aquest sentit el medi ha ja no és el recipient en el que s'integra una obra, sinó el suport sobre el qual s'actua per a transformar-lo.

De l'estudi paisatgístic de Mont-roig del Camp s'observa, des de la conca visual per excel·lència, l'Ermita de Mare de Déu de la Roca, tres unitats principals:

- ⊕ **Unitat 1:** Unitat definida per l'orografia de relleu en el límit del terme que es suavitzava per donar lloc a una zona de plana on hi ha assentat el nucli de Mont-roig del Camp: en aquesta unitat s'observen relleus muntanyosos amb pendents suaus dominades per cobertura vegetal forestal. En les zones més planes si destaca un mosaic entre unitats cultivades, amb les casetes associades que mantenen una unitat tipològica coherent, i taques de pinar amb vegetació mediterrània. Cal destacar una parcel·la d'olivers de regadiu d'importantes dimensions amb una bassa d'aigua que actua com a punt d'atenció paisatgístic. A banda, també s'observen alguns camins que actuen com a línies de força dominants, així com també les torres de la línia d'alta tensió.

- ⊕ **Unitat 2:** Unitat definida per la carretera comarcal T310 i l'autopista AP7: caracteritzada com una plana principalment agrícola, encara que també s'hi intercalen algunes urbanitzacions. És una unitat especialment transformada però amb un caràcter eminentment rural.

- ⊕ **Unitat 3:** Unitat definida entre l'autopista AP7 i la línia de costa: es correspon a una visió més llunyana on s'hi destaquen els punts d'atenció de sòl construït, tant de Miami Platja com del terme de Cambrils. La costa actua com a línia de força dominant ja que marca l'evident contrast entre la zona terrestre i el mar. Cal destacar en aquesta darrer bloc la N-340 com a element configurador de la realitat paisatgística d'aquesta unitat.

Al marge d'aquesta visió més escènica (llunyana) i immediata (mitjana) que ofereix la conca visual de l'Ermita, cal destacar noves unitats i noves apreciacions que resulten de la visió més propera i intrínseca en diferents espais del territori. Les apreciacions més destacables es corresponen a la línia litoral del terme, en haver estat aquesta franja la més transformada i, sobretot, la més transformada amb manca de planificació. L'estructura paisatgística de la franja més litoral es pot analitzar en direcció vertical a la línia de costa o en direcció horitzontal.

Si es fa un anàlisi en la direcció vertical en la franja litoral de Miami, apareixen noves infraestructures que han configurat el paisatge:

- ⊕ La via del tren: que configura una unitat urbana dins a Miami que arriba fins a primera línia de costa. El paisatge urbà està dominat per edificacions plurifamiliars i ressalta la no existència d'un passeig marítim o d'altres punts verds o de contacte.
- ⊕ La N-340 que ha definit una ocupació paral·lela a aquesta i que ha configurat un paisatge urbà amb una important component d'aparador de serveis.
- ⊕ Des de la N-340 fins l'autopista s'ha configurat una unitat de continuïtat i extensió del creixement urbanístic cap a l'interior. En aquesta unitat el tipus de paisatge urbà, a diferència del paisatge més proper a la costa, tendeix a la tipologia d'edificació de baixa densitat i, per tant, amb una important ocupació del sòl. La manca de planificació defineix un paisatge que es percep com a descuidat i poc coherent. Així, s'observa clarament característiques de les edificacions totalment inconnexes corresponents a promocions diferents. Aquesta poca planificació que condiona el paisatge urbà de Miami, també s'observa en relació a l'espai públic: en el paisatge urbà públic cal destacar l'existència de nombrosos carrers sense asfaltar, parcel·les improductives descuidades, manca (si més no pel que fa a dimensionament) de punts verds o espais de relació, etc. Cal destacar la presència d'unitats paisatgístiques no construïdes que mantenen un elevat grau de fragilitat.

Si es fa un anàlisi de la zona més propera al litoral en direcció paral·lela a la costa cal destacar la presència d'espais no construïts però sí amb urbanitzacions. El continu urbà a la N-340 es relaxa des del límit de Miami fins a la població veïna de Cambrils.

Així doncs, el terme de Mont-roig del Camp disposa d'actius de sòl lliure (ja siguin agrícoles o forestals), la qual cosa és una oportunitat en un moment en què s'amplien els sentits positius atribuïts al paisatge i augmenta la seva valoració social i, també, com a recurs favorable per a l'activitat econòmica. Desafortunadament, també s'estan produint importants i ràpides transformacions paisatgístiques, moltes d'elles de forma inconscient, mal controlades i sense avaluació de les seves conseqüències. La dinàmica de canvi accelerat dels paisatges a impulsat a que aquests adquireixin un plusvalor que repercuteix en conceptualitzar-lo com un component emergent a conservar.

El procés transformador pot exemplificar-se tant amb actuacions sobre el sòl urbanitzable, per exemple el creixement de nuclis urbans i urbanitzacions de segona residència; com amb el no urbanitzable amb la proliferació de canvis de cultiu, de tècniques de treball, d'infraestructures, etc.

Aquesta situació reclama una reacció suficient, ja que en el cas de no donar-se es corre el risc de viure en entorns cada vegada més degradats, o d'acceptar profundes desigualtats respecte a l'espai viscut quotidianament pels diferents grups socials.

Finalment, no s'ha de infravalorar el paisatge com a qualitat percebuda. Aquesta percepció és individual i subjectiva però pot tenir importants càrregues emocionals d'identificació (qualitat de vida, plaer i identitat col·lectiva) o, per al contrari, desidentificació amb el territori.

6. EL NOU PLA D'ORDENACIÓ URBANA MUNICIPAL DE MONT-ROIG DEL CAMP

6.1. CARACTERÍSTIQUES DEL POUM

En les últimes dècades el municipi de Mont-roig del Camp ha sofert un creixement urbanístic molt important propiciat, quasi únicament, per l'assentament de l'activitat turística en el municipi, basada sobretot en les segones residències. Aquest creixement, lluny d'aturar-se, sembla que seguirà en la mateixa tendència donada la pressió metropolitana del camp de Tarragona, l'atractiu turístic propi del municipi i l'escassetat de sòl previsible en municipis veïns com ara Vilaseca, Salou i Cambrils.

Davant aquestes previsions i donada l'experiència que els planejaments anteriors han donat al municipi (amb ordenacions bàsicament expansionistes i quasi sense criteris de sostenibilitat que han donat lloc a una sèrie de situacions inadequades i insostenibles), en la redacció del POUM de Mont-roig del Camp s'ha establert com a objectiu fonamental l'establiment d'un model territorial basat en un creixement moderat que primi l'activitat econòmica i una oferta turística de qualitat en front del creixement residencial desmesurat i la ocupació no controlada del sòl mitjançant un model eficaç i respectuós amb el paisatge que no representi la hipoteca irreversible del futur municipi.

Sota aquest objectiu fonamental, les principals premisses que han donat lloc al desenvolupament del POUM es podrien agrupar en:

- ⊕ **Dinamització del nucli poblacional de Mont-roig del Camp** amb el manteniment de l'estructura del centre històric (control del paisatge urbà amb la reducció del desenvolupament urbanístic a nord-ponent del poble, establiment d'un catàleg d'edificis i altres béns susceptibles de ser protegits) i amb una millora paral·lela en la seva accessibilitat i mobilitat interna: planificació de diverses actuacions referents a l'obertura de nous vials i a l'ampliació i/o creació de zones d'aparcament (PMU 6 – La Bassa del Dimoni, SUD 9-Camí del Clot del Bondia).

- ⊕ **Diversificació de la base econòmica** amb el foment, per una banda, del desenvolupament d'activitat econòmica qualitativa en el municipi fora del sector turístic però compatible amb aquest i, per altra banda, d'una oferta turística de qualitat més alta cultural, lúdica i rural.
 - Reordenació i potenciació del polígon industrial de les Sorts: s'amplia el polígon a llevant del nucli urbà i s'ordena la ubicació de les indústries del nucli de Mont-roig (PAU 11- Les Sorts d'en Corp Industrial, SUD 2- Barranc de Vilanova) apostant per activitats relacionades amb I+D.
 - Creació de noves zones d'activitat industrial: creació d'una àrea de dinamització econòmica amb 44,14 Ha als Comellarets, a la riba esquerra del barranc de Rifà, a l'alçada de la urbanització Club Mont-roig (SUD 4).
 - Foment d'activitat turística de qualitat amb la creació de diversos nuclis o complexes hotelers de gamma alta en punt estratègics del municipi (PMU 6-La Bassa del Dimoni, PAU 4-1-Les Pobles – Terciari 1, SUD 7– Les Sènies, SUD 8-La Porquerola, SUND 2-Rifà, SUND 4- Complex Hotelier Miami, SUND 6 Clot d'en Xon, SUND 7-Masos d'en Blader i PE 1- Càmping de les Arts). L'article 174 de la normativa del POUM determina específicament que a la zona hotelera corresponent a l'àmbit de Bonmont només s'admetran hotels de màxima categoria (5 estrelles).

- ⊕ **Millora de l'espai urbà i del paisatge marítim** amb una revisió del planejament urbanístic del litoral reduint els sectors de sòl urbanitzable (SNU – 4T: Sòl No Urbanitzable turístic –càmping), s'ha aconseguit passar uns cinc quilòmetres de front litoral al règim de sòl no urbanitzable, posant èmfasis en la millora de les condicions d'urbanització i paisatge urbà de les diverses unitats urbanes distribuïdes pel litoral, fixació de criteris d'integració de les actuals vies de comunicació i protecció dels espais d'interès paisatgístic i ecològic (PMU-7 Mont-roig Badia-1, PMU –8 Rustical – Mont-roig, PMU-5 Paradís Sud, PMU 12- Els Olivers, PMU 13- Platja Cristall, PAU-3 Maynou, PAU-5 Sant Miquel, PAU-6 La Ribera, PAU-9 Masos d'en Blader, PAU-17 Balneari, PAU-18 Paradís Nord, PAU-19 Parc Mont-roig).

- ⊕ **Donar qualitat urbana al nucli poblacional de Miami Platja** tot diversificant la seva actual oferta econòmica amb l'establiment d'una àrea d'activitat econòmica per a petits tallers i indústria a ponent del nucli o la implantació turística hotelera de màxima categoria (SUND 6 i 7 Clot d'en Xon i Masos d'en Blader, SUND 4- Complex Hotelier Miami), i millorant el seu teixit urbà i de serveis amb l'establiment d'un nou espai escolar, nous equipaments i espais lliures, i la clarificació de l'estructura general i orgànica amb la conversió de grans avingudes en eixos comercials i el foment d'un creixement més compacte controlant la segona residència (PMU-10 Carrer Sevilla, SUD-13 Nou Miami, SUND-5 Nou centre Urbà de Llastres i SUND-8 Portal Nord de Miami).

- ⊕ **Millora de l'accessibilitat dels nuclis poblacionals i de la xarxa viària** tant amb els grans eixos de comunicació com de manera interna entre ells i amb els municipis veïns, així com la millora de la mobilitat en l'interior dels centres urbans amb la millora dels accessos i la connexió de diversos nuclis residencials i la creació d'aparcaments públics estratègicament ubicats – previsió de construcció d'una important dotació de ponts sobre els diversos torrents del municipi per a relligar taques urbanes del litoral principalment - (PMU-3 Portal Nord- les Creus, PMU 1– La Canadencs, SUD-2 Barranc de Vilanova, SUD-3 Casalot Nord, SUD-6 Les Pobles Migdia 1, SUD-9 Camí del clot del Bondia, SUND-5 Nou centre urbà de Llastres).

- ⊕ **Preservació dels valors paisatgístics i culturals del municipi**, amb l'entorn de la muntanya de la Mare de Déu de la Roca, els espais de Joan Miró, el sistema costaner i l'entorn de l'Estany Salat (o Gelat) com a espais més remarcables, així com afavorir les connexions entre unitats territorials a la vegada que es preserva i millora l'explotació agrària i la capacitat productiva del territori i s'ordenen adequadament les activitats de lleure en l'espai lliure. Classificació del sòl no urbanitzable, que ocupa un total de 4.526,94 Ha, en les següents categories:
 - SNU-PEIN: zones incloses en el Pla d'Espais d'Interès Natural i que no es corresponen al sistema costaner: PEIN de Mare de Déu de la Roca. Ocupa una extensió total de 22,83 Ha.
 - SNU1: Zona de valor natural. Contraforts de la Serra de Llaberia – Collejou com a zona d'esmoreïment del PEIN. Superfície de 290,13

Ha. Inclou una part dels sòls inclosos en la proposta d'ampliació de la xarxa Natura 2000 publicada l'abril de 2006 pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya amb el codi ES 5140009.

- SNU-2 zona de valor paisatgístic i ecològic: zones que per la seva orografia, situació i veïnatsges convé preservar i que normalment coincideixen amb cotes altes i visibles des de diversos punts del territori com ara la capçalera de l'Estany Salat. Incloses un total de 1.034,05 Ha. Inclou una part dels sòls inclosos en la proposta d'ampliació de la xarxa Natura 2000 publicada l'abril de 2006 pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya amb el codi ES 5140009.
- SNU -3 zona agrícola. Inclou tres subcategories d'acord als usos agrícoles, que tenen relació amb la qualitat del sòl i la disponibilitat d'aigua, la seva situació geogràfica i al seu paper estructural en la dinàmica ecològica del territori:
 - SNU -3A: Zona agrícola de valor paisatgístic: terrenys agrícoles de la zona nord del terme emmarcats pel nucli urbà del poble i pels contraforts de la serralada Són zones cultivades en mosaic que visualment es troben en mig de dos entorns de caràcter ben oposat, l'urbà i el de muntanya. Superfície de 285,05 Ha.
 - SNU - 3B: Zona agrícola extensiva: terrenys agrícoles de la banda occidental del terme, amb 1.182,39 Ha incloses, principalment amb conreus de secà i amb un equilibri cultural entre l'entorn natural i l'espai humanitzat.
 - SNU - 3BE: Zona agrícola extensiva. Activitats a l'aire lliure. Inclou un sector on es permet el desenvolupament d'activitats esportives a l'aire lliure com ara el golf. Ocupa una superfície de 74,82 Ha.
 - SNU -3C: Zona agrícola de valor horticultural. Són 806,60 Ha de sòls agrícoles situats a la banda oriental del terme, els de major riquesa edafològica i bona disponibilitat d'aigua, dedicats fonamentalment a conreus intensius d'horta.

- SNU-C2: Sòl No Urbanitzable Costaner 2. Són 137,89 Ha classificades com a categoria 2 pel Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC).
- SNU-C2c: Sòl No Urbanitzable Costaner 2 – càmping. Sòl inclòs en la qualificació C2 pel Pla Director del Sistema Costaner i que es dedica fonamentalment al càmping en unes instal·lacions autoritzades. Inclou un total de 23,52 Ha.
- SNU-C3: Sòl No Urbanitzable Costaner 3. Amb 571,15 Ha inclou el Sòl classificat amb la categoria 3 pel Pla Director Urbanístic Costaner.
- SNU-4: Sòl no urbanitzable comú. Les 54,02 Ha incloses dins d'aquesta classificació comprenen un conjunt d'espais rurals de característiques diverses no necessàries pel desenvolupament urbà del municipi i necessàries per a garantir la utilització racional del territori.
- SNU -4T: Sòl No Urbanitzable turístic- càmping: són 44,49 Ha de sòls de la zona costanera no afectats per la catalogació del Sòl No Urbanitzable del PDUSC i classificats com a urbanitzables pel Pla General de 1986. Per a cada càmping però caldrà que es redacti un Pla Especial Urbanístic per a la seva ordenació i aconseguir la legalització de l'activitat.

⊕ **Adaptació del planejament general vigent a les previsions de la Decret Legislatiu 1/2005**, de 26 de juliol pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme. Alguns exemples:

- S'estableix una reserva de sòl per a habitatges de protecció pública corresponent a poc més del 20% del sostre que es qualifica per a l'ús d'habitatge de nova implantació, tret d'algun sector de molt baixa densitat. Aquesta reserva es complementa amb el 10% del sostre per habitatge concertat, en aquells sectors derivats que en el moment de la seva tramitació la població de dret del municipi arribi als 10.000 habitants.
- Establiment del Catàleg de Béns Protegits: el catàleg elaborat pel POUM es desenvolupa en el Títol VII del seu redactat i inclou el patrimoni arquitectònic (9 elements), 15 zones d'expectativa arqueològica, 26 immobles, façanes o altres elements d'immobles a conservar (86 en total), 18 masies i cases rurals en sòl no urbanitzable

(article 301). També es posa de relleu l'existència de les construccions de pedra seca com les barraques de pastor o els marges agrícoles. L'article 187.4 del POUM posa sota protecció les barraques de pedra seca que es relacionen en el mateix article i en l'article 300.

- ⊕ **Reconduir les previsions del planejament de forma coordinada amb el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC).** A la vegada, s'ha mantingut en tot moment coordinació amb els redactors del Pla Territorial del Camp de Tarragona.
 - Disminució de l'edificabilitat i eliminació de l'ús d'habitatge en bona part dels sectors costaners encara sense urbanitzar.
 - Protecció i preservació dels sectors catalogats en el PDUSC amb l'adopció generalitzada de les qualificacions i normativa d'aplicació del pla en els sòls no urbanitzables del sistema costaner. Tanmateix, en alguns casos s'ha modificat aquesta qualificació per tal d'incloure sòls en categories més proteccionistes.

- ⊕ **Increment de les dotacions per a sistemes i dotacions públiques** amb la finalitat de donar resposta al dèficit actual del municipi i materialitzar aquelles cessions pendents (PAU 9 Masos d'en Blader, PAU 5 Sant Miquel, PAU 6 La Ribera, PAU 8 Pins de Miramar i PAU 19 Parc Mont-roig). Creació de nous espais verds urbans tant en els nuclis de Mont-roig del Camp com el de Miami Platja i a les urbanitzacions PE 1-ns disseminades (alguns dels sectors: PMU-1, PMU-2, PMU-3, PMU-6, PMU-12, PAU-10, PAU-14, PAU-15, SUD-1, SUD-2, SUD-7, SUD-10 o el SUD-12), planificació de nous equipaments i serveis públics (alguns dels sectors: PMU-1, PMU-2, PMU-3, PMU-6, PMU-10, PAU-4-1, SUD-1, SUD-7, SUND-5 o el SUND-8), amb un total de 66,313 ha destinades a equipaments.

En sòl urbà (686,41 Ha que suposa aproximadament el 10,89% de la superfície total del terme) i urbanitzable (608,51 Ha, el 9,66% del territori) el POUM desenvolupa 13 Plans de Millora Urbana, 22 Plans d'Actuació Urbanística, 13 actuacions en Sòl Urbanitzable Delimitat, 9 en Sòl Urbanitzable No Delimitat i dos Plans Especials, un corresponent al PE1-Parc de les Arts a la desembocadura de la riera de Riudecanyes i l'altre (PE2) a la línia del Ferrocarril que s'espera que quedi inactiva en un futur. El Sòl No Urbanitzable té una superfície total de 4.526,94 Ha.

La major transformació la pateix la part oriental del nucli de Mont-roig del Camp, amb una millora substancial de la vialitat del poble i de la proporció d'espais lliures urbans, dels quals actualment n'és molt deficitari. El creixement del nucli s'ha propiciat en direcció sud –est, tot omplint l'espai delimitat entre el poble, la carretera de Reus i la seva variant i respectant la part nord del poble per la seva identitat visual i estructural tot limitant l'alçada i tipologia de les noves edificacions a construir de manera més o menys pròxima a ell o en la mateixa línia òptica de percepció. A la vegada s'ha dissenyat tota una nova vialitat amb la finalitat de facilitar l'accés i la mobilitat del nucli antic i l'Eixample del poble.

El POUM també determina importants actuacions al barranc de l'Estany Salat (o Gelat) per a la seva protecció, i/o foment de la seva funcionalitat com a corredor biològic mar-muntanya, amb l'alliberament de la pressió urbanística de les seves ribes i terrenys adjacents (SUD 10 Solemio, SUD 12 Casalot Llevant i SUD 3 Casalot Nord) tant del seu tram baix i mig, com del seu tram més elevat i dels cursos afluent. Aquestes actuacions estan molt lligades a la important reordenació que s'ha programat de la part nord occidental del municipi, a la urbanització del Casalot, en la qual s'ha augmentat la qualitat urbanística, millorat la vialitat i, sobretot, generat i localitzant espais lliures estratègics per tal de preservar en el màxim possible el barranc de l'Estany Salat i els seus afluents

A Miami Platja s'ha realitzat un esforç molt important per a millorar-ne els accessos a la part més litoral i millorar-ne la qualitat urbana dels seus espais viaris i públics amb la creació d'aparcaments, nous accessos a la part de litoral, la creació de zones pacificades per als vianants, etc., a la vegada s'ha dotat al conjunt de nous equipaments públics no només educatius i esportius sinó també pensats per a la projecció del municipi (sector firal), així com de nous sectors d'activitat econòmica per a diversificar la seva base productiva.

6.2. DESENVOLUPAMENT D'OBJECTIUS PER A LA SOSTENIBILITAT EN LA FORMULACIÓ DEL PLANEJAMENT

Tal i com s'ha comentat anteriorment, el nou planejament urbanístic de Mont-roig del Camp s'ha redactat en base a una visió sostenibilista de la realitat estructural del municipi. Aquesta visió s'ha desenvolupat mitjançant uns objectius o premisses per a la sostenibilitat del territori mont-roigenc que han servit de base en tot moment per a la realització de les actuacions concretes que ha desenvolupat el POUM.

Seguidament es llisten aquests objectius, identificant en cadascun d'ells les actuacions, normatives o planificacions que introdueix el nou planejament del municipi per tal de donar-los realitat.

1. Minimitzar el consum del sòl i racionalitzar-ne l'ús d'acord amb un model territorial eficient. El sòl, objecte de l'activitat urbanística, és un recurs limitat i no renovable, i el marc físic on es desenvolupen i renoven molts dels altres recursos naturals. La llei 2/2002 estableix que el desenvolupament urbanístic sostenible comporta la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

a. Evitar la ocupació innecessària del sòl per a usos urbans i infraestructures vinculades a aquests usos en la mesura que es fomenti la compactació i densificació dels teixits urbans.

- ⊕ Millora de l'estructura dels centres urbans fomentant la cohesió i comunicació urbana i disminuint la dispersió de les zones residencials i dels seus accessos (SUND 3- les Pobles Migdia 2, SUND 8-Portal Nord de Miami).
- ⊕ En les zones d'urbanització residencial es reconduïx les previsions inapropiades de transformació mitjançant la concentració de l'edificabilitat en tipologies més compactes i enganxades a la vialitat i la definició més clara dels límits i conurbacions urbanes per tal de minimitzar l'efecte degradador de la massa forestal existent (SUD 3- Casalot Nord, SUD 6 –

Les Pobles Migdia-1, SUD -9 camí del Clot de Bondia, SUD 10 – Solemio, SUD 13 Nou Miami, SUND 8 – Portal Nord de Miami).

- ⊕ Permetre l'ús de càmping i/o altres dotacions i usos turístics i hotelers complementaris, limitant a la baixa el desenvolupament residencial i la intensitat edificatòria previstos en el Pla general d'Ordenació Urbana que es revisa.
- ⊕ El POUM ha incorporat en la ordenació del nucli de Miami Platja criteris de cohesió supramunicipal amb el nucli urbà de l'Hospitalet de l'Infant. Així, s'ha previst la construcció d'un pont sobre el riu Llastres que permeti connectar més directament els dos nuclis, amb la ubicació d'activitat econòmica a la mateix alçada que la existeix al municipi veí.

b. Ordenar adequadament la globalitat del sòl no urbanitzat (sòl no urbanitzable i sòl urbanitzable no desenvolupat), tot mantenint-ne o, si de cas, recuperant-ne l'estructura orgànica i evitant augmentar el grau de fragmentació del territori.

- ⊕ El POUM determina la prohibició en tot el terme municipal les activitats d'explotació de recursos naturals mitjançant activitats extractives, llevat de les preexistents degudament autoritzades per les administracions competents a la data d'aprovació inicial del POUM.
- ⊕ EL POUM permet l'ús de golf en el SNU -3BE, tot i que en el seu articulat determina que la seva autorització comportarà en tot cas la tramitació d'un pla especial urbanístic i d'un estudi d'impacte ambiental. Una vegada executat el pla especial caldrà iniciar la tramitació d'un sistema de gestió ambiental en el termini d'un any, tant de les edificacions com del camp de joc.
- ⊕ Es determina la redacció d'un Pla especial urbanístic per a la preservació de la xarxa viària rural i per a relligar-la amb els camins dels municipis veïns (Article 191). Mentrestant, no es poden obrir nous camins, vies rurals, pistes forestals, itineraris i recorreguts paisatgístics ni cap altre

tipus de vialitat no prevista en el POUM o els Plans especials urbanístics en SNU o similars.

- ⊕ Aspectes rellevants de la classificació del sòl no urbanitzable i de la seva normativa específica:
 - SNU-1: Zona de valor natural. Usos permesos es limiten als que tradicionalment s'hi ha practicat i als de les tasques de gestió forestal principalment.
 - SNU -3A Zona agrícola de valor paisatgístic i ecològic: El conjunt ofereix una visió equilibrada de la presència humana en el territori, per la qual cosa s'ha de vetllar per conservar aquesta combinació intervenint tant des de la regulació del sòl no urbanitzable com en la del sòl urbà del nucli antic de Mont-roig.
 - SNU – 3B Zona agrícola extensiva. La normativa del POUM estableix preservar del conreu, independentment de la seva tipologia, una proporció de la superfície del sòl, que ha d'estar ocupat per vegetació espontània. Preferentment aquests espais a preservar s'han de disposar al llarg dels barrancs i dels límits de separació de finques, tractant sempre que sigui possible que coincideixin les àrees naturals d'ambdós costats dels límits de les finques. En el cas de l'ús d'activitats esportives a l'aire lliure, es manté igualment el requeriment de la preservació dels barrancs, de la seva vegetació i de la vegetació espontània agrupada en l'espai i orientada de tal manera que faciliti el trànsit i l'establiment de la fauna autòctona. Per aquests, la normativa és molt estricta respecte a la conservació del paisatge, de l'ús dels recursos hídrics i dels mètodes de conreu i manteniment de la vegetació.
 - SNU -3C: Zona agrícola de valor horticultural. Són sòls agrícoles situats a la banda oriental del terme, en els quals és imperatiu la preservació del sòl d'alt valor agrícola.
 - SNU-C2c: Sòl No Urbanitzable Costaner 2 – càmping. EL POUM tracta d'ordenar i fer compatible els usos existents amb la preservació del paisatge i les principals funcions ecològiques del territori afectat i el seu entorn. El POUM determina que per a cada càmping caldrà que es

redacti un Pla Especial Urbanístic per a la seva ordenació i aconseguir la legalització de l'activitat.

- SNU –4: Sòl no urbanitzable comú. Es tracta d'espais rurals que no poden ser urbanitzables per haver quedat afectats per vies de comunicació o d'altres en la franja costanera que no tenen actualment usos agrícoles de valor o comunitats naturals d'interès especial però que cal preservar del desenvolupament urbà per ser un espai escàs.
- SNU –4T: Sòl No Urbanitzable turístic- Càmping: el POUM els classifica com a no urbanitzables però permetent-los l'ús de càmping per tal de d'excloure'n l'edificació d'habitatges ajudant a preservar el paisatge litoral i limitant la pressió sobre la línia de costa.

- ⊕ La normativa del POUM annexa Ordenances d'edificació en les quals, en l'article 12.4 s'especifica que en el sòl no urbanitzable de valor natural o paisatgístic i ecològic qualsevol tancament de finca es farà amb tanques que permetin la permeabilitat per al pas de la fauna de la zona.

c. Preservar els sòls i espais amb valors rellevants

- ⊕ Protecció de les zones del municipi incloses en l'inventari de les zones humides així com d'altres zones com ara a la desembocadura de la Pixerotha: s'inclouen els barrancs i rieres (valls de riera en el sentit paisatgístic i ecològic) dins el sistema general d'espais lliures. Confecció d'un pla especial per el sistema de valls de riera, permetrà definir d'una manera coherent els límits precisos d'aquests espais lliures i definir els criteris i normes específiques per a la seva gestió i conservació.
- ⊕ Protecció de les àrees boscoses i/o de vegetació natural, no autoritzant-se edificacions, instal·lacions ni explotacions agrícoles que puguin perjudicar les condicions naturals de les masses boscoses consolidades ni les àrees de vegetació singular existents, en les quals, les tasques que s'hi realitzin aniran encaminades a la seva protecció, revalorització i desenvolupament natural. EL POUM incorpora la Ordenança de l'Arbrat i Recursos vegetals destinada a regular la conservació, ús i protecció de l'arbrat i recursos vegetals del municipi i els seus processos biològics essencials amb l'objectiu de preservar la biodiversitat. En els seus 27

articles i 5 annexes, la ordenança determina els actes no permesos en tots els espais del terme municipal amb espècies vegetals (com ara la tala d'arbres, l'aplicació de substàncies perjudicials o nocives, fer proves o exercicis de tir, etc.), els actes subjectes a llicència afectant a espais verds i/o espècies vegetals com ara la tala d'arbres per a obres de construcció, obertura de rases pel soterrament de serveis tala de més de 5 exemplars en zona rústica, etc., havent de presentar una proposta de replantació (no inferior a 3 arbres per cada arbre tallat) en la sol·licitud de llicència, les espècies autòctones sota la màxima protecció (pi, alzina, roure, garrofer i margalló), la valoració dels arbres d'interès paisatgístic (en base a la Norma Granada de la Asociación Española de Parques y Jardines Públicos), la valoració del danys i el règim sancionador i disciplinari.

- ⊕ A través del Sòl No Urbanitzable s'ha establert la protecció dels espais i elements naturals més remarcables (PEIN Mare de Déu de la Roca), o que defineixen l'aspecte global del territori, preservant els valors ecològics i paisatgístics, per tal d'assegurar el manteniment de l'estabilitat dels sistemes naturals, la conservació de la diversitat biològica, i les reserves de sòl per tal de configurar corredors ecològics que connectin parcs naturals i espais d'interès natural, així com de l'explotació agrària.
- ⊕ El POUM qualifica els terrenys inclosos en la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2.000, publicada l'abril de 2006 pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, dins l'espai de Tivissa-Vandellòs-Llaberia, amb el codi ES 5140009, com a SNU 1 – Sòl no urbanitzable de valor natural, SNU 2 – sòl no urbanitzable de valor paisatgístic i ecològic i Clau A1- Parc Forestal Públic.
- ⊕ En tot el SNU es determina una franja de protecció de 10 m d'amplà al llarg de tots els cursos hídrics en la qual s'ha de preservar i potenciar les comunitats biòtiques lligades al curs. A la vegada, s'inclou sota protecció hidrogràfica el bosc de ribera associat als cursos hídrics.

d. Ordenar i planificar acuradament els espais lliures urbans i les vores urbanes donant continuïtat als espais no urbanitzats del territori i fomentant un teixit urbà de qualitat.

- ⊕ El sistema d'espais lliures inclou aquells sòls que, localitzats estratègicament en les diferents àrees del municipi, permeten estructurar una xarxa d'espais forestals, agrícoles i zones verdes urbanes interrelacionades a través de l'ordenació d'eixos cívics i carrers de vianants, itineraris paisatgístics i recorreguts peatonals. (Articles de 103 al 127). El POUM planifica un total d'espais lliures de 283,55 Ha.
- Parc Forestal Públic (Clau A.1), que compren àrees arbrades, o actualment amb comunitats secundàries de màquia o brolles, d'extensió variable, que històricament ha rebut un impacte humà sostingut i que es troben properes a zones urbanes o agrícoles periurbanes. Són zones que tenen una funció de connectivitat entre espais naturals, d'equilibri paisatgístic i de protecció dels sòls. El POUM en limita els usos, aprofitaments o utilitzacions que impliquin transformació del destí indicat en el Pla (Articles del 113 al 115).
- Jardins i Places públiques (Clau A.2): es determina que en aquells parcs i jardins urbans que mantinguin una coberta de vegetació autòctona, la seva ordenació garantirà la conservació d'aquestes característiques. L'ordenació procurarà també la conservació, quan existeixi, de l'estructura tradicional de paisatge rural en aquests espais. A la vegada, es determina que en els espais sota clau A2 annexes a cursos hídrics es mantindrà i fomentarà l'estructura dels hàbitats característics d'aquests espais.
- Hidrogràfic (Clau A.3): compren la llera dels rius, rieres i torrents, els espais laterals que constitueixen el seu curs i llit, la vegetació de ribera a ells associats, les fonts naturals i el subsòl de les diverses capes freàtiques. De manera genèrica es determina la conservació de la vegetació autòctona de ribera en els torrents i rieres, així com les seves condicions per la seva regeneració i millora, a la vegada que s'estableix que el planejament derivat haurà d'establir les mesures necessàries per a garantir el bon manteniment d'aquests espais en tant que es tracta d'elements fonamentals dins del sistema de corredors biològics del Pla, i determina una sèrie de criteris bàsics per fixar una delimitació acurada

de la seva protecció com ara preservar una distància mínima de 10 m a banda i banda dels marges superiors dels cursos d'aigua o 15 m al voltant de les deus i fonts.

- Litoral (Clau A.4): comprèn l'espai de domini públic marítimo-terrestre definit en la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes. PE 1 Càmping de les Arts: desenvolupament d'un càmping de màxima qualitat amb la potenciació dels valors paisatgístics de la zona, amb justificació de la tipologia vegetal. Preservar valors ambientals i paisatgístics relacionats amb la zona costanera a on es troba.
 - Itineraris de vianants (Clau A.5): comprèn les zones verdes que combinen les funcions d'oci amb les de passeig dels vianants i bicicletes i que tenen la funció de donar continuïtat als altres espais lliures del municipi.
- ⊕ Es reordenen zones qualificades de sòl urbà i/o urbanitzable amb la finalitat d'afectar al mínim els connectors mar-muntanya presents actualment en el municipi amb la creació d'espais lliures i zones verdes estratègicament ubicades.
- SUD 3- Casalot Nord: desenvolupament d'una estructura urbana que integra els cursos hídrics en el sistema d'espais lliures tot permetent l'efecte corredor biològic.
 - SUD 10- Solemio: creació d'un sistema d'espais lliures en els sòls situats a la part septentrional del sector que es troben damunt de l'entorn del barranc de l'Estany Salat, al nord de l'A7, així com els sòls situats al sud de la N-340 i a ponent de Parc Mont-roig, concentrant l'edificabilitat i densitat a la resta del sector,.
 - SUND 4-Complex Hotelier Miami: cessió sistema d'espais lliures situats entre el passeig marítim i el límit del Domini Públic Marítimoterrestre a la cala dels Vienesos.
- ⊕ Es redefeixen els límits urbans de sectors residencials per tal de resoldre satisfactòriament la transició entre el sòl urbà i el sòl no urbanitzable:
- PMU 6: la Bassa del Dimoni: crear un bon establiment urbà al nord de l'avinguda de Reus.

- SUD 9 Camí del Clot del Bondia: establir una urbanització qualitativa que permeti definir més clarament els límits entre el sòl no urbanitzable i la transformació urbanística, corregint en aquest sentit el límit erràtic de l'assentament urbà de Club Mont-roig.

2. Compatibilitzar el planejament amb el cicle integral de l'aigua i racionalitzar l'ús d'aquest recurs. El recurs aigua en la conca mediterrània és un factor limitant per al bon desenvolupament de les comunitats: l'escassetat de precipitacions i la torrencialitat de les pluges generen situacions de risc i d'escassetat. A la vegada, en els últims temps, aquest recurs ha patit una degradació important tant per la seva sobreexplotació com per la contaminació associada als usos que se'n fa. Els instruments urbanístics han de preveure i pal·liar aquests efectes negatius.

a. No sobrepassar la capacitat de càrrega dels sistemes de servei d'abastament i sanejament d'aigua

- ⊕ S'ha establert la possibilitat de que l'Ajuntament redacti un Pla municipal d'aigües per a la millora del servei d'abastament, en el qual es tractarà l'aprofitament integral d'aquest recurs i llurs condicions de subministrament, aplicant criteris de sostenibilitat, economitzant cabals, garantint la qualitat del subministrament i reciclant les aigües residuals per un posterior aprofitament (Article 28), donada la necessitat d'elaborar una proposta integral dels recursos hídrics del municipi que tingui en compte els sistemes d'abastament públic de les diferents urbanitzacions (Article 145.5).
- ⊕ Normativament el POUM determina que serà qüestió prioritària en el desenvolupament dels diferents sectors de planejament la solució de l'abastament d'aigua, amb cabals mínims de 150 litres per habitant i dia que haurà de ser adequadament justificada (Article 28).
- ⊕ L'Article 29 de la normativa del POUM referent a les condicions de sanejament diu que l'Ajuntament o d'altres entitats interessades redactarà un o més Plans Especials Urbanístics i/o projectes de sanejament per a resoldre des d'una perspectiva global aquest servei per al conjunt del

municipi, els quals tindran en compte, entre d'altres, la recuperació dels efluent per a la seva reutilització per al reg o per a la reintroducció en el medi i el tractament diferenciat, previ al seu abocament a la xarxa, de l'aigua residual de les activitats que produeixin residus inorgànics de tipus industrial o que poguessin dificultar especialment la depuració.

- ⊕ El desenvolupament del sòl urbanitzable no delimitat requereix de l'aprovació del corresponent pla parcial de delimitació que determinarà els indicadors de creixement, població, recursos i desenvolupament econòmic i social que hagin de ser considerats per a decidir l'oportunitat i la conveniència de cada actuació, l'acord amb els interessos públics derivats de l'imperatiu d'afectació racional del territori i les previsions sobre disponibilitat dels recursos hídrics i energètics i establirà les magnituds de connexions amb les infraestructures exteriors (Article 181).
- ⊕ La normativa del POUM de Mont-roig inclou un complement normatiu en el qual es determinen els criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat. En aquest document es determina que en la documentació prevista serà necessari incloure informació específica de la xarxa d'abastament d'aigua i de clavegueram que assegurin la seva capacitat de servei (càlculs hidràulics, mecanismes de les canonades, etc.).

b. Protegir la disponibilitat de recursos hídrics propis del municipi i fomentar l'estalvi i la reutilització de l'aigua.

- ⊕ L'article 145.5 del POUM determina que en l'elaboració d'una proposta integral dels recursos hídrics del municipi que, a més de tenir en compte els sistemes d'abastament públic de les diferents urbanitzacions, haurà d'incorporar mesures dirigides a la recuperació dels aquífers contaminats i a la racionalització del consum, especialment en aquells sectors on el subministrament d'aigua estigui a càrrec d'entitats urbanístiques col·laboradores.

- ⊕ S'han desenvolupat tot un seguit d'actuacions concretes encaminades a millorar els aspectes estructurals de les instal·lacions en quant facilitin la reutilització de l'aigua:
 - PAU 12 Casalot Ponent: canalitzar les aigües de pluja fins el sector SUD 3 Casalot Nord, per a ser conduïdes des d'aquest al sistema hidrogràfic que porta les aigües a l'Estany Salat.
 - Materialitzar la doble xarxa d'aigua amb l'aprofitament per al reg de les aigües procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals a partir d'un tractament terciari.
 - Les obres que tinguin per objecte facilitar l'ús de les aigües superficials i subterrànies requereixen de llicència municipal prèvia (Article 192).

- ⊕ La normativa del POUM de Mont-roig inclou un complement normatiu en el qual es determinen els criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat. En aquest document es determina que totes les zones amb jardí i arbrat es realitzaran amb xarxa de reg autorregulada, amb sistema de goteig, amb tub drenant i rellotge temporitzador. En zones de gespa es calcularà i justificarà la xarxa de reg segons les característiques i superfície de la zona

c. Prevenir en el màxim possible la introducció de contaminants en els vasos hídrics del municipi.

- ⊕ En els diferents Plans definits pel POUM s'han redactat solucions concretes per a les urbanitzacions que encara no es troben connectades a la xarxa municipal de clavegueram o no disposen de sistemes de tractament d'aigua residual propis o que aquests siguin deficientes. En el PMU 4-Club Mont-roig: connectar el clavegueram de la urbanització a la nova EDAR., PMU 8- Rustical Mont-roig, connectar el clavegueram a la xarxa de l'ACA, PAU 7- Guardamar l'objectiu és connectar el clavegueram a la xarxa de l'ACA, PAU 8- Pins de Miramar crea una xarxa de clavegueram d'aigües residuals connectada a la xarxa de l'ACA, PAU 9- Masos d'en Balder connectar el clavegueram d'aigües residuals a la xarxa de l'ACA, PAU 17- Balneari, completar la urbanització i executar la corresponent xarxa de clavegueram, així com la connexió a l'actual EDAR de Rifà.

- ⊕ Previsió que permeti l'execució immediata i adequada de les xarxes de sanejament:
 - PE 1-Càmping de les Arts. En les fixes normatives del POUM s'especifica que el sector ha de resoldre adequadament el sanejament de les aigües negres.
 - Article 17.8: Els Plans Parcial urbanístics destinats total o parcialment a usos industrials, hauran d'incorporar les infraestructures i equipaments necessaris per a dur a terme la gestió ambiental i infraestructures de recollida i tractament de les aigües residuals conjuntament per a tot el sector.
 - Prèviament a l'atorgament de la llicència d'edificació en sòl urbà (Article 66.2) es prestarà garantia que asseguri l'execució simultània o successiva de la urbanització, i en sòl no urbanitzable les obres i usos estaran supeditats al compliment de les normes generals i específiques sobre condicions higièniques i les relatives a l'evacuació d'aigües residuals (Article 70.2).

- ⊕ Limitacions en la instal·lació d'activitats ramaderes al municipi, prohibint-ne les de nova implantació i l'ampliació de les existents o supeditant-les a la realització d'un Pla Especial que en justifiqui la seva conveniència i adequació al medi (article 197).

d. Prevenir les inundacions i problemes derivats

- ⊕ Article 145.5 del POUM fa referència als punts del sistema hidrogràfic que puguin ser afectats per rierades i que puguin formar part de sectors a desenvolupar, i diu que el planejament a aplicar en cada cas haurà d'establir les mesures que siguin necessàries per tal de garantir la seguretat de les persones i bens i el bon funcionament dels sistemes urbans que en puguin resultar afectats. Si es tracta d'àrees on no hi ha prevista cap actuació amb capacitat d'afrontar la problemàtica detectada, s'haurà de proposar els projectes que siguin necessaris per corregir les situacions després d'avaluar els riscos que presenten i els recursos disponibles per fer - hi front.
- ⊕ Per evitar problemes derivats de possibles rierades, el planejament ha evitat el soterrament de barrancs i en els endegaments que es proposen

s'han concentrat les zones verdes en els seus marges i queda establert que el planejament derivat haurà d'informar de la inundabilitat dels barrancs afectats.

3. Millorar l'eficiència energètica dels sistemes urbans i reduir la seva contribució al canvi climàtic. Les funcions preventives del planejament depenen en gran mesura dels aspectes estructurals de l'ordenació, però també de la regulació de l'edificació que pugui contenir o promoure el planejament mitjançant el foment de models energèticament eficients en les edificacions, serveis i equipaments tant privats com públics.

a. Foment de mesures d'estalvi energètic

- ⊕ El nou planejament fomenta i determina l'ús d'energies alternatives:
 - Article 17.10: els nous Plans Parciais urbanístics amb ús predominant d'habitatge plurifamiliar preveuran en la seva normativa la creació d'unitats centralitzades de producció de calor emprant sistemes de captació de l'energia solar.
 - La normativa del POUM incorpora una ordenança específica sobre la utilització de l'energia solar per a les instal·lacions d'aigua calenta sanitària. En aquesta ordenança es determina la incorporació de sistemes de captació i utilització d'energia solar activa de baixa temperatura per a la producció d'aigua calenta sanitària en noves edificacions o construccions o bé en la rehabilitació d'edificacions, tant si són de titularitat pública o privada, quan sigui previsible un volum de demanda diària d'aigua calenta sanitària el calentament del qual comporti una despesa superior als 292 MJ útils en càlcul de mitjana anual (usos afectats: habitatge, sanitari, hotel, residència, esportiu i industrial). El projecte bàsic de la instal·lació, amb els càlculs analítics escaients per justificar el compliment de l'ordenança hauran d'acompanyar el projecte bàsic de la instal·lació en la sol·licitud de la llicència d'obres o de la llicència ambiental.
- ⊕ El redactat normatiu del planejament posa èmfasis en la necessitat que s'incorporin criteris tècnics en la construcció de nous habitatges, centres hotelers i altres equipaments per a la racionalització del consum i

corresponent estalvi energètic i millora de la qualitat de vida en els plans parcials urbanístics (Article 17.11), així com l'ús de solucions constructives que augmentin l'aïllament tècnic dels edificis més enllà dels mínims establerts per la Normativa vigent i la utilització de materials i sistemes de construcció ecològicament sostenibles.

b. Prevenció de la contaminació lumínica dels sistemes urbans

- ⊕ El POUM preveu la substitució i millora d'aquells sistemes d'enllumenat públic del tot ineficients: PMU 11- Casalot Centre, PAU 8- Pins de Miramar.
- ⊕ La normativa del POUM de Mont-roig inclou un complement normatiu en el qual es determinen els criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat. En aquest document es determina que la instal·lació i les lluminàries s'han de preveure amb làmpades de vapor de sodi i/o halogenurs i que als efectes dels càlculs de les línies s'haurà de tenir en compte una caiguda de tensió màxima de l'1% a més a més d'una sèrie de criteris generals a aplicar per a prevenir la contaminació lumínica i per fer-los el màxim eficients possible.

4. Reduir les pertorbacions causades per nivells acústics i vibracions i ones electromagnètiques.

a. Reduir la població exposada a nivells acústics i vibracions no permesos per la legislació.

- ⊕ El municipi disposa d'ordenança municipal de sorolls i vibracions des de l'any 2002, a la qual hi fa referència concreta l'Article 96.3 del text normatiu del POUM.
- ⊕ El text normatiu complementari del POUM determina criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat. En aquest document es posa èmfasi en ordenar l'espai viari de forma que es minimitzi l'impacte acústic, prioritització en l'ús d'elements naturals per a l'esmoreïment de l'impacte acústic de les infraestructures viàries o altres activitats veïnes.

b. Ordenar adequadament les instal·lacions de radiocomunicació i de transport d'energia elèctrica, per tal de minimitzar els seus efectes sobre els éssers vius i el paisatge.

- ⊕ En les condicions d'ordenació per a les infraestructures de telecomunicacions s'estableix normativament que prèviament al seu establiment caldrà redactar un pla especial urbanístic que determini la localització de les noves infraestructures així com la normativa específica. (Article 145).

5. Gestionar la mobilitat de les persones sota criteris de sostenibilitat.

L'increment de la mobilitat és una característica de la nostra societat actual resultant de la suma - no proporcional – de diferents factors de canvi de costums de la població, el desenvolupament econòmic, i ,potser el més important, en l'estructura urbanística dels municipis.

a. Millora de la mobilitat no motoritzada dels ciutadans.

- ⊕ El desenvolupament estructural de molts sectors realitzat en el POUM inclou actuacions concretes a millorar els espais per als ciutadans no motoritzats: PAU 1 i 2-Carrer Vinyols Nord i Sud, SUD 7- les Sènies, SUD 9- Camí del Clot del Bondia, SUD 13 – Nou Miami, SUND 5 Nou Centre Urbà de Llastres.
- ⊕ La normativa del POUM de Mont-roig inclou un complement normatiu en el qual es determinen els criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat. En aquest document es posa èmfasi en la ordenació dels vials, prioritzant la mobilitat del vianant, bicicleta, vehicle d'ús públic sobre el vehicle d'ús privat.

b. Aconseguir una vialitat més fluida i distribuir el trànsit mitjançant noves vies de comunicació.

- ⊕ En diferents plans desenvolupats pel POUM es dibuixen noves vialitats encaminades a millorar la mobilitat en l'interior dels nuclis urbans: PMU 6- la Bassa del Dimoni, PMU 10- Carrer Sevilla, SUD 9- Camí del Clot del Bondia i SUD 10- Solemio.

- ⊕ Millora de la connectivitat del municipi amb els termes veïns, així com la connectivitat de les zones residencials amb els eixos viaris del municipi:
 - Es projecta connectar la carretera T-310 i la carretera de Vilanova d'Escornalbou amb una rotonda tot connectant amb el que serà el gran eix de l'Eixample que seguirà una traça que va des de l'esmentada rotonda a la de la T-3223 i la variant de la T-310. Estructurar un gran passeig vertebrador urbà (SUND 1- Les Sorts del Rei)
 - PE 1 Càmping de les Arts: correcta connectivitat amb la xarxa viària amb l'execució d'una rotonda a la carretera N-340 i un pont sobre el ferrocarril i desenvolupament d'un vial tou d'accés a l'esquerra de la riera de Riudecanyes.
 - SUD 8 La Porquerola: dotació d'accessos a la platja.
 - Molts dels Plans desenvolupats en els sectors de sòl urbà i urbanitzable, es planifiquen la construcció de ponts que, creuant els cursos hídrics actuals del terme, milloren substancialment la connexió de moltes àrees residencials entre elles i amb els eixos viaris del municipi: PMU 8- Rustical Mont-roig, SUD 3 – Casalot Nord, SUD 6- Les pobles Migdia 1, SUND 5- Nou centre urbà Llastres o el SUND 4- Complex Hoteler Miami.

c. Tractar adequadament la localització d'aparcaments dissuasius.

- ⊕ Es determina la construcció de diverses zones noves d'aparcament tant en el nucli urbà de Mont-roig com en el de Miami: PMU 6- la Bassa del Dimoni, SUD 7- les Sènies, SUD 9- Camí del clot del Bondia.
- ⊕ En la millora o realització de nous vials es fomenta la disposició de zones d'aparcament com per exemple en el SUD 8 – La Porquerola o el SUND 5- Nou centre urbà Llastres..
- ⊕ Foment de dotar als nous edificis amb places d'aparcament suficient com per oferir servei a la població usuària estimada (article 100).

6. Fomentar la minimització, el reciclatge i la reutilització dels residus generats en el municipi. El planejament pot contribuir a una millor gestió dels materials en tot el seu cicle de vida, a través de les mesures destinades a reduir

l'impacte de les activitats necessàries per a la seva obtenció, producció i transformació: la regulació de les condicions d'edificació per tal de fomentar l'ús de productes ambientalment adequats, l'adopció de mesures de disseny urbà que afavoreixin la recollida selectiva i el reciclatge, la previsió de sòls per a la ubicació de dipòsits, valorització i altres formes de tractament, etc., són algunes de les possibles implicacions.

a. Implantar l'equipament i els sistemes de disseny urbà adients per a la reutilització i la recollida selectiva dels residus.

⊕ En l'Article 129.2 del text normatiu del POUM es determina que el planejament derivat i de detall haurà de preveure per normativa, en la xarxa viària urbana i camins veïnals, reserves d'espais suficients per a la col·locació i la integració dins el paisatge de contenidors o altres infraestructures necessaris per a optimitzar les operacions de recollida i transport de residus, així com el foment de la recollida selectiva i valorització de residus.

⊕ En el complement normatiu del POUM referent als criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat, es determina que es col·locaran grups de contenidors soterrats depenent de les necessitats de la zona en cada cas i es concretarà el nombre d'agrupacions que seran necessàries depenent de les zones on es volen ubicar.

b. Minimitzar els impactes associats a l'activitat constructora

⊕ En el document normatiu complementari al POUM es referència que en la urbanització s'inclourà la declaració de residus, indicant les actuacions en relació amb l'aprofitament dels residus i els abocadors de destí, d'acord amb la normativa vigent, i les condicions de control de qualitat per a l'execució de les obres.

7. Integrar el paisatge en tots els processos de planejament territorial i urbanístic, sota una perspectiva de sostenibilitat. El planejament d'ordenació integral del territori i també, al seu nivell, el planejament derivat, han d'assumir l'objectiu de conservar i mantenir els elements estructuradors i les pautes, característiques dels diversos tipus de paisatges existents en el seu àmbit d'ordenació, tot millorant-ne la qualitat quan resulti necessari. Tanmateix, en

alguns casos la funció del planejament ha de ser la d'ordenar la transfiguració d'aquests paisatges i crear nous elements estructuradors i caracteritzadors.

a. Conservar i/o millorar la qualitat del paisatge en la totalitat del territori.

- ⊕ En el text normatiu del POUM es desenvolupa una ordenança de l'arbrat i recursos vegetals destinada a conservar i protegir la biodiversitat present en el municipi, en la qual es determina com a un dels components per a la valoració de l'arbrat a protegir la seva significància paisatgística.
- ⊕ Quan es materialitzi la previsió que l'actual línia ferroviària que transcorre pel terme desaparegui com a conseqüència de la construcció del nou corredor ferroviari Mediterrani, el POUM preveu la formulació d'un Pla Especial Urbanístic que determinarà l'ús definitiu i ordenarà l'espai fixant criteris d'integració paisatgística. (article 137/138).
- ⊕ En el sòl no urbanitzable es defineixen àrees amb normativa estricta respecte a la conservació del paisatge, de l'ús dels recursos hídrics i dels mètodes de conreu i manteniment de la vegetació:
 - SNU 3B Zona agrícola extensiva.
 - SNU-2 zona de valor paisatgístic i ecològic
- ⊕ El POUM defineix espais lliures forestal públic amb la finalitat de preservar aquelles zones que tenen una funció de connectivitat entre espais naturals, d'equilibri paisatgístic i de protecció dels sòls (Article 113). Alguns d'aquests espais queden englobats en la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 realitzada pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya de l'abril de 2006 (ES 5140009 Tivissa-Vandellòs-Llaberia).

b. Gestionar el paisatge per tal de garantir el seu manteniment regular i per dirigir i harmonitzar els canvis provocats pels processos socials, econòmics i ambientals.

- ⊕ Reconduir sectors urbans que han estat ocupats sense criteris d'integració paisatgística o amb condicionament de les alçades màximes en punts clau del territori per no trencar les conques visuals:
 - Sector situat a nord-ponent del nucli urbà de Mont-roig del Camp per tal de minvar l'impacte paisatgístic que ha possibilitat el desenvolupament del Pla General Vigent.
 - En la zona ciutat jardí al nord ponent de l'Avinguda de Reus es regula l'alçada màxima de 4 m per tal de no trencar l'òptica, visió del nucli antic del poble des de l'entrada per l'avinguda de reus. PMU 3- Portal Nord – Les Creus.
 - SUND 1- Les Sorts del Rei deixa com a sistema d'espais lliures l'espai que ocupa una edificació a ponent de la T-310 per tal de no comprometre la imatge del nucli antic que es desplega des de l'arribada al poble per l'accés nord- llevant.
 - Miami Platja: Homogenització de les edificacions confrontants.
 - PE 1 Càmping de les Arts, s'haurà de desenvolupar preservant els valors ambientals i paisatgístics relacionats amb la zona costanera a on es troba.

- ⊕ Foment dels itineraris d'interès paisatgístic i cultural al terme municipal.

- ⊕ La normativa del POUM determina una sèrie d'obligatorietats encaminades a l'harmonització de les infraestructures i edificacions amb l'entorn immediat:
 - En els llocs de paisatge obert i natural o en les perspectives que ofereixen el conjunt urbà o en les immediacions de les carreteres i camins de trajecte pintoresc, no es permetrà que la situació, volum, altura dels edificis, murs i tanques o instal·lació d'altres elements, limiti el camp visual per a contemplar la bellesa natural, trenqui l'harmonia del paisatge o desfiguri la perspectiva. (article 33.3).
 - Quan les companyies duguin a terme treballs de manteniment en les línies existents, els elements estructurals es pintaran de colors mimètics amb el paisatge (article 30.3).

- Soterrament de les noves xarxes elèctriques i telefonia, així com la substitució de les línies existents per d'altres soterrades a mesura que les condicions socio-econòmiques ho facin possible. (Article 30).

6.3. COMPLIMENT DELS OBJECTIUS DESENVOLUPATS AMB ELS FIXATS EN ELS ÀMBITS INTERNACIONAL, COMUNITARI I ESTATAL.

Alhora d'elaborar el POUM s'han tingut en consideració nombroses iniciatives i documents amb la finalitat d'incorporar, en la mesura del possible, els objectius de protecció ambiental en l'àmbit internacional, nacional i autonòmic.

Són d'especial interès, entre les iniciatives internacionals, els compromisos sorgits dels convenis i acords ratificats pel Govern espanyol que en la major part dels casos han sigut incorporats en menor o major grau en els marcs normatius estatals i nacionals.

Així per exemple, la contribució del POUM en els objectius referents al canvi climàtic és indirecte, en el sentit que aquests no són una finalitat del POUM en si mateixos però sí que es deixen sentir, i amb força, en el model territorial proposat el qual basa bona part de la seva estratègia en el foment de la mobilitat sostenible (establiment de zones d'aparcament perimetrals, foment de passos per a vianants i bicicletes, etc.) i la reducció de la dispersió residencial.

En matèria de protecció de la natura, del paisatge i del medi ambient en general, de millora en la qualitat de vida i en l'ús i gestió sostenible dels recursos naturals, les accions propiciades pel POUM resulten en una implicació directe. Així per exemple, alhora de planificar el territori lliure del municipi s'han tingut presents les unitats no només incloses en el *Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya* o en el *Catàleg de Zones humides de Catalunya*, sinó també les catalogades com a comunitats d'interès comunitari, s'han preservat sòls no urbanitzable per la seva contribució a la biodiversitat total del municipi o s'ha fomentat l'ús sostenible i la protecció d'un recurs tant preuat com l'aigua. A més a més, tot i que els treballs del POUM varen ser anteriors a la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2.000 presentada pel Govern de la Generalitat de Catalunya el maig del 2006, els sòls que preveu aquesta proposta d'ampliació de l'espai Tivissa-Vandellòs-Llaberia (codi ES5140009 de la proposta), són catalogats pel POUM de sòls no urbanitzables de valor natural o de valor paisatgístic i ecològic, afavorint així, i sense interferir, en la protecció d'aquestes zones.

Per altra banda, el tractament i enfocament que rep el paisatge en el POUM té la seva base en el Conveni Europeu del Paisatge (Consell Europeu, 2000) subscrit pel govern espanyol.

Diversitat biològica i conservació de flora, fauna i espais naturals:

- ⊕ Conveni sobre la diversitat biològica de 1992. Una de les línies bàsiques establertes en la ordenació del Sòl No urbanitzable de Mont-roig del Camp és el manteniment i/o foment de la diversitat biològica present en el municipi, no només preservant la diversitat d'espais presents, sinó també protegint aquells espais que tot i no tenir unes condicions ecològiques úniques i rellevants si que contribueixen en una major diversitat natural al permetre l'establiment d'espècies colonitzadores que no tenen lloc en altres ambients més estables. A la vegada es desenvolupa una ordenança específica de l'arbrat i dels recursos vegetals encaminada a preservar la biodiversitat present en el municipi.
- ⊕ Conveni sobre la conservació de la fauna i de la flora salvatges a Europa i els seus hàbitats naturals, de 1.979. El POUM estableix com un dels seus objectius prioritari la protecció dels espais naturals i rurals contribuint així en el compliment dels objectius de protecció d'aquest conveni. Destaca el paquet de mesures encaminades a incrementar la connectivitat territorial i ecològica del municipi.
- ⊕ Directiva d'aus i hàbitats, 92/43/CEE, i la seva transposició a la normativa estatal, el Real Decret 1997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen les mesures per a contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres. Quasi la totalitat dels espais catalogats d'interès comunitari queda representada en les zones protegides pel POUM, a la vegada que aquest ha reorientat planificacions urbanístiques que tenien afecció directe sobre algun d'aquests espais (Torrent de l'Estany Gelat (o Salat).
- ⊕ Llei 22/1988 de 28 de juliol de Costes. El municipi de Mont-roig del Camp presenta un important front litoral que el POUM, en base a la Llei de costes i al Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner de Catalunya, protegeix mitjançant la regulació estricta de bona part de les zones lliures encara presents, la limitació de les infraestructures a establir-hi o la limitació de futures transformacions més agressives que les actuals (SNU -4T: Sòl No Urbanitzable turístic- Càmping).

Clima i atmosfera

- ⊕ Conveni marc sobre canvi climàtic, de 1992. La contribució del POUM a l'assoliment dels objectius del conveni és, tal com ja s'ha comentat, fonamentalment indirecte a través del model territorial que es fomenta i a les actuacions encaminades a potenciar un model de mobilitat més sostenible. Aquestes contribueixen a no incrementar o fins hi tot intentar reduir l'aportació del municipi a les causes desencadenants del canvi climàtic, senyalant les limitacions en el desenvolupament de les urbanitzacions i als canvis en la xarxa viària present actualment al municipi mitjançant el foment dels vials per a vianants i per al desplaçament dels ciutadans no motoritzats, així com per a la millora de la connectivitat dels nuclis residencials que en disminueixi les llargàries dels recorreguts d'accés. A la vegada, el POUM també fa la seva contribució en matèria d'eficiència energètica introduint en la seva normativa la creació d'unitats centralitzades de producció de calor emprant sistemes de captació de l'energia solar, etc.
- ⊕ Conveni per a la protecció de la capa d'ozó, de 1985. Al igual que en el cas anterior, la contribució del POUM als objectius d'aquest conveni és indirecte mitjançant, principalment, al model territorial i de mobilitat que fomenta.

Els objectius i directrius d'aquests convenis internacionals queden representats a nivell estatal i nacional a través de diverses normatives que han sigut també considerades en la redacció del POUM, i entre les quals destaquen:

- ⊕ Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric i el Real Decret 833/1975 de desenvolupament de la Llei 38/1972.
- ⊕ Decret 20/1987, per a la protecció del medi ambient contra la contaminació per emissió de sorolls i vibracions.

Aigües continentals i marítimes

- ⊕ Conveni per a la prevenció de la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs, de 1954. La contribució de Mont-roig del Camp, sense cap port en el seu litoral, en l'assoliment dels objectius d'aquest conveni és molt minsa per no dir nul·la.

- ⊕ Conveni sobre la prevenció de la contaminació marina d'origen terrestre, de 1974. Mont-roig del Camp va iniciar les seves mesures per a la reducció del volum d'aigües residuals abocades a mar amb la instal·lació de la depuradora municipal. El POUM incideix en aquest àmbit fomentant l'eliminació dels abocaments d'aigües residuals directament a mar que encara hi són presents en algunes urbanitzacions del municipi, a la vegada que determina nombroses actuacions encaminades en connecta en el màxim possible tots els abocaments costaners (i no costaners) d'aigües residuals a un sistema de depuració abans de ser abocades a mar o a la llera d'un curs hídric amb abocament a mar.

- ⊕ Conveni per a la protecció del mar Mediterrani contra la contaminació de 1976. EL POUM també posa el seu *granet d'arena* en la preservació d'ecosistemes marins rellevants en la mediterrània com els baixos marins sorrencs sempre submergits o els alguers de posidònia a la desembocadura del barranc de l'estany Salat (o Gelat).

Aquests convenis queden representats en bona mesura en la Directiva marc de l'Aigua de 2000/60/CE de la Comissió Europea i del Consell, transposada a la legislació estatal mitjançant la modificació de la Llei 46/1999 i el text refós de la Llei d'aigües 1/2001 de 20 de juliol.

7. INCIDÈNCIA DEL POUM SOBRE EL FUTUR DEL MUNICIPI DE MONT-ROIG DEL CAMP

7.1. VALORACIÓ DELS PROBABLES EFECTES SIGNIFICATIUS SOBRE EL MEDIAMBIENT

Qualsevol actuació sobre el territori pot tenir conseqüències per al medi ambient i per a la societat que hi viu. Parlar, però, d'*efectes* no implica de manera directa un impacte negatiu sobre un o varis aspectes considerats, sinó que ens movem dins un gran ventall de possibilitats entre els que cal considerar els efectes significatius o poc significatius, efectes directes o indirectes, a curt, mig o llarg termini, efectes beneficiosos o adversos, etc.

Les actuacions que un planejament té previst de dur a terme sobre un territori sempre tenen la finalitat de millorar-ne algun aspecte o de donar resposta a alguna necessitat concreta de la societat que es desenvolupa sobre ell. Aquesta consideració ens permet iniciar una valoració respecte els possibles efectes significatius sobre el territori, de les actuacions previstes en el POUM, des d'un punt de vista *positivista* i sempre tenint en compte que els efectes significatius adversos que es puguin detectar no poden ser en totes les ocasions evitats, però si que sempre podran ser mitigats o reduïts.

Per tal d'obtenir una imatge real de l'escenari futur al qual ens dirigeix el POUM de Mont-roig del Camp, s'han d'avaluar, doncs, tant els efectes negatius com els positius ja que determinades accions negatives poden veure's compensades en major o menor grau amb l'establiment de certes mesures ambientals positives i viceversa.

L'anàlisi dels possibles efectes significatius es realitza sobre la base establerta en l'Annex IV de la Directiva Comunitària 2001/42/CE i de l'avantprojecte de llei catalana d'Avaluació Ambiental de plans i programes. D'acord amb aquestes referències es valoren aspectes com la biodiversitat, la població, els espais naturals, el medi físic (la terra), l'aigua, l'aire, els béns materials, el patrimoni cultural, patrimonial arquitectònic i el paisatge.

Els eixos de valoració que s'utilitzen són els establerts pels propis objectius del POUM, les seves directrius són les que han dirigit les diverses propostes concretes i esquemàtiques del planejament i per tant en són la causa directe o indirecte dels efectes que aquestes accions tenen sobre el territori. Les diverses directrius establertes pel POUM s'intenten resumir amb els següents eixos:

- ⊕ **Dinamització del nucli poblacional de Mont-roig del Camp** amb el manteniment de l'estructura del centre històric (control del paisatge urbà amb la reducció del desenvolupament urbanístic a nord-ponent del poble, establiment d'un catàleg d'edificis i altres béns susceptibles de ser protegits) i amb una millora paral·lela en la seva accessibilitat i mobilitat interna: planificació de diverses actuacions referents a l'obertura de nous vials i a l'ampliació i/o creació de zones d'aparcament.
- ⊕ **Diversificació de la base econòmica** amb el foment, per una banda, del desenvolupament d'activitat econòmica qualitativa en el municipi fora del sector turístic però compatible amb aquest (Ampliació del polígon - de les Sorts - actualment existent i creació d'una àrea de dinamització econòmica als Comellarets) i, per altra banda, d'una oferta turística de qualitat més alta (creació de diversos nuclis o complexes hotelers de gamma alta en punt estratègics del municipi – les Pobles, Miami, Càmping les Arts, Masos d'en Balder, fins hi tot el mateix nucli de Mont-roig del Camp, etc.).
- ⊕ **Millora de l'espai urbà i del paisatge marítim** amb una revisió del planejament urbanístic del litoral reduint els sectors de sòl urbanitzable, posant èmfasis en la millora de les condicions d'urbanització i paisatge urbà de les diverses unitats urbanes distribuïdes pel litoral, fixació de criteris d'integració de les actuals vies de comunicació i protecció dels espais d'interès paisatgístic i ecològic.
- ⊕ **Donar qualitat urbana al nucli poblacional de Miami Platja**, que implica a banda de l'establiment d'una àrea d'activitat econòmica per a petits tallers i indústria o la implantació turística hotelera de màxima categoria, la millora del seu teixit urbà i dels serveis amb l'establiment d'un nou espai escolar, nous equipaments i espais lliures, la conversió de grans avingudes en eixos comercials i el foment d'un

creixement més compacte controlant la segona residència amb l'establiment d'un estàndard de superfície mínima per habitatge.

- ⊕ **Millora de l'accessibilitat dels nuclis poblacionals** tant amb els grans eixos de comunicació com de manera interna entre ells i amb els municipis veïns, així com la millora de la mobilitat en l'interior dels centres urbans amb la nous accessos i connexions entre diversos nuclis residencials – previsió de construcció d'una important dotació de ponts sobre els diversos torrents del municipi per a relligar taques urbanes del litoral principalment.

- ⊕ **Preservació dels valors paisatgístics i culturals del municipi**, amb l'entorn de la muntanya de la Mare de Déu de la Roca, els espais de Joan Miró, el sistema costaner i l'entorn de l'Estany Salat (o Gelat) com a espais més remarcables, així com afavorir les connexions entre unitats territorials a la vegada que es preserva i millora l'explotació agrària i la capacitat productiva del territori i s'ordenen adequadament les activitats de lleure en l'espai lliure.

Dinamització del nucli poblacional de Mont-roig del Camp

El desenvolupament turístic del municipi de Mont-roig s'ha donat de manera intensiva i diferenciativa en el seu litoral, quedant fora d'aquesta transformació les parts més internes del municipi, entre elles el nucli poblacional de Mont-roig del Camp. En els últims anys, al municipi s'han iniciat una sèrie d'activitats que permeten transportar mínimament l'activitat turística del litoral cap a altres zones del territori (l'itinerari Miró o les rutes BTT). Dins d'aquesta línia, l'interès històric- patrimonial i cultural del casc antic del nucli de Mont-roig pren, doncs, rellevància així com el seu manteniment i preservació.

Amb aquesta base, el POUM determina una sèrie d'actuacions encaminades a preservar la unitat estructural i paisatgística d'aquest casc antic, el qual al ubicar-se sobre un turó dibuixa un paisatge rural típic de les terres tarragonines. Així per exemple, es limita el desenvolupament urbanístic del nucli en direcció nord i oest de manera que no es deteriori la imatge del poble, així com de tota la part nord del municipi amb el sector de Mare de Déu de la Roca al capdamunt (control paisatgístic del desenvolupament urbanístic del nucli urbà), promovent el seu creixement en direcció sud- est, s'eliminen i es traslladen activitats econòmiques de l'interior (una gravera i les instal·lacions de la cooperativa agrícola), o es realitza una acurada classificació de les edificacions i elements d'interès a través del Catàleg de Béns Protegits.

Complementàriament, es desenvolupen tota una sèrie de millores en l'estructura i paisatge urbà del nucli de Mont-roig que permeten donar un servei més eficient no només als seus ciutadans sinó també als seus visitants. Així, la creació de noves zones de parcs i jardins i per a equipaments, d'importants dotacions d'habitatges assequibles, l'obertura de nous vials en l'interior del casc urbà, de nous accessos al nucli antic per la part septentrional o la creació de nous aparcaments públics en milloren per una banda, la seva mobilitat interna disminuint els recorreguts dels desplaçaments i oferint facilitats per a l'arribada de visitants al poble i, per altra, l'estructura urbana esponjant-la i creant nous serveis i sistemes dels quals el municipi n'era deficient.

A la vegada, aquesta millora circumstancial del nucli urbà va acompanyada d'un nou desenvolupament urbanístic de la seva banda sud-est. Aquest desenvolupament

implica la construcció de nova vialitat que permetrà millorar els accessos del poble per la seva part de llevant però que, a la vegada, afectarà els cursos hídrics de la riera de Vilanova i del barranc de l'Horta (l'endegament dels quals està previst). Tot i que aquests dos cursos es troben altament degradats al seu pas pel nucli urbà i que les actuacions previstes en milloraran la seva imatge, s'ha de tenir present que qualsevol acció sobre el llit i recorregut d'un curs hídric pot originar problemes en la seva capacitat de transport i filtració de l'aigua que hi circula i, consegüentment, originar inundacions de les àrees més immediates. Per aquesta raó el planejament ha sigut molt curós alhora de dissenyar els espais deixant lliures d'urbanització les línies d'inundabilitat dels cursos hídrics i planificant espais verds en les seves immediacions.

Tanmateix, el creixement urbanístic planificat en aquesta banda del municipi permet iniciar el creixement del nucli cap a un sector de sòl que des de la construcció de la variant de la T-310 ha pres la condició de periurbà, ja que es troba delimitat per la banda est i sud-est per la variant i per la banda nord i oest pel casc urbà.

Diversificació de la base econòmica

El POUM realitza una aposta clara per a donar un gir al model econòmic que ha caracteritzat en els últims temps la imatge de Mont-roig del Camp i caracteritzat per una baixa oferta hotelera/residencial i de càmpings i per una activitat agrícola important que dóna lloc a una estacionalitat en la base econòmica del municipi.

Així, el POUM possibilita la creació d'una nova **oferta turística** amb l'establiment en la zona litoral de complexes hotelers/residencials de qualitat així com l'establiment d'un càmping de màxima categoria (Càmping de les Arts), a la vegada que també promou el mateix tipus d'activitat en l'interior del terme com ara a la zona Bonmont o al mateix nucli de Mont-roig del Camp. En la banda litoral, la ordenació d'aquestes zones es realitza sota un model de planificació territorial obert i ubicat en punts on tindran de manera directa o indirecta influència sobre els cursos hídrics del municipi: el càmping de les arts sobre la riera de Riudecanyes, els complexes hotelers/residencials de les Pobles sobre el barranc de Rifà, el de la zona de Rustical Balneari sobre el barranc de Porquerols i el de Miami sobre el paratge de l'Estany Salat (o Gelat). Tot i que aquesta influència es dóna de manera molt indirecta, el planejament ha fet un

tractament molt curós de les zones annexes als cursos hídrics, planificant zones verdes i fomentant la seva preservació i restauració.

A la vegada, s'ha de tenir present que aquests complexes d'elevada qualitat en general comporten indubtablement un cost extraordinari pel municipi i el seu entorn per l'elevada pressió que representen sobre els recursos territorials, principalment sobre el recurs hídric. Cal recordar que les instal·lacions d'alta qualitat hotelera o de serveis ocupen una major proporció de sòl per visitant en comparació amb complexes més modestos.

Aquesta oferta turística de qualitat i que podríem anomenar-la *d'urbana*, es veu complementada per la creació d'una oferta alternativa basada principalment en els valors del sòl no urbanitzable del municipi: la creació de recorreguts naturalístics i paisatgístics pel terme municipal i la recuperació de part del patrimoni cultural, patrimonial i natural del municipi (preservació de les zones d'expectativa arqueològica o de la zona de Mare de Déu de la Roca i dels espais que en configuren la zona d'esmoreïment, etc.) per a poder oferir una nova imatge turística de Mont-roig del Camp és una aportació importantíssima a la preservació dels espais naturals i la diversitat biològica del territori i del seu patrimoni en general.

D'entre aquesta nova oferta *no urbana* destaca, però, l'activitat de golf present (Bonmont Terres Noves) i potencial. Aquestes instal·lacions s'ubiquen en sòl no urbanitzable i per tant la seva afectació sobre el sòl i el territori és evident: alteren la continuïtat estructural i paisatgística de la part nord occidental del terme i dels cursos hídrics presents (rasa del Comú i dels Rucs) i amb una necessitat de creació de noves infraestructures de servei i de subministrament de recursos hídrics. Per tal de disminuir aquest tipus de pressions de les activitats de golf sobre el territori, la normativa del POUM ha establert algunes mesures com ara el requeriment de preservació dels barrancs i de la seva vegetació, la necessitat de realització d'un pla especial urbanístic per a les noves possibles instal·lacions i un estudi d'impacte ambiental així com la obligatorietat de tramitació d'un sistema de gestió ambiental en el termini d'un any, tant de les edificacions com del camp de joc.

Paral·lelament al canvi en la direcció turística del municipi, el POUM intenta diversificar la base econòmica de Mont-roig per tal de disminuir en major o menor mesura el caràcter estacional de la seva economia, amb la creació d'eixos d'implantació de

petites **activitats industrials** (magatzems, tallers, empreses I+D, etc.). D'entre aquests eixos destaca l'ampliació del polígon actualment existent de les Sorts a llevant del nucli urbà de Mont-roig i la creació d'un nou sector al sector dels Comallarets aprofitant una zona altament degradada per l'antiga presència d'una activitat extractiva al sud del nucli poblacional del Club Mont-roig.

Totes aquestes actuacions tenen en comú la prevista instal·lació d'activitats econòmiques de baixa incidència ambiental i que s'ubiquen en zones del territori que disposen de bona accessibilitat o en tindran amb la construcció de les noves infraestructures de comunicació previstes (Autovia A7).

Millora de l'espai urbà i del paisatge marítim

L'espai litoral de Mont-roig del Camp es troba altament ocupat per la proliferació de nuclis residencials principalment en la seva part més meridional, a excepció de la zona de les Pobles a la desembocadura del barranc de Rifà, i de zones d'acampada en la part septentrional.

Aquesta diferenciació ha donat lloc a tota una franja de sòl ocupat actualment de manera urbanística però amb un model d'ocupació relativament poc agressiu, les zones d'acampada, que el POUM ha aprofitat per a preservar, com a mínim, en el seu estat actual de baixa construcció o fins hi tot millorar-los ambientalment en un futur. D'aquesta manera, aquests sectors s'han requalificat en sòl no urbanitzable per tal que en un futur, quan les activitats d'acampada finalitzin, no es puguin ocupar urbanísticament i es possibiliti la seva recuperació natural. Així, per exemple, la part més baixa del barranc de Porquerola i de la rasa del Nas es veurien alliberats de pressió urbanística i donarien continuïtat a la gran franja de sòl lliure entre el barranc de Rifà i la mateixa Rasa del Nas.

En la part més septentrional del litoral, les zones d'acampada es veuen concentrades a la riera de Riudecanyes donant lloc a un espai que, tot i ser urbà i ocupat, presenta poca pressió sobre la riera en comparació amb la banda dreta del curs, al municipi de Cambrils, amb un important desenvolupament urbanístic. Aquest aspecte, juntament amb el fet que al sud de la zona dels càmpings s'hi localitza l'anomenada zona de los Prats davant la platja de Pitxerota (un dels pocs fragments del litoral tarragoní lliure d'urbanització) dóna la possibilitat d'oferir en un futur una franja litoral amb alt valor

ambiental. Amb aquesta finalitat, el POUM ha determinat la realització d'un Pla Especial per al desenvolupament d'una zona de càmping just a tocar de la riera, l'anomenat Càmping de les Arts, en la fitxa normativa del qual s'ha establert la obligatorietat de preservació dels valors ambientals i paisatgístics de la zona i la justificació de la tipologia vegetal a plantar.

En la millora del paisatge urbà litoral, el POUM també preveu la transformació de l'actual via del tren en vistes de la seva inactivitat un cop realitzat el corredor ferroviari del Mediterrani, amb la seva integració en l'espai lliure/ambiental o en l'espai viari del municipi. En aquest sentit, s'ha de tenir present la oportunitat que significaria l'ambientalització del traçat per a alliberar part de la fragmentació territorial que pateix actualment el municipi, sobretot en la seva banda litoral amb la presència d'infraestructures paral·leles a la línia de costa.

Finalment, l'altre aspecte important relacionat amb aquest eix vertebrador del POUM són les actuacions que s'han previst en diverses unitats urbanes litorals, a banda de la de Miami Platja que serà tractat posteriorment, amb la finalitat de millorar-ne les condicions d'urbanització i serveis. En aquest sentit, l'aspecte més rellevant és la previsió de canalització i correcte tractament de les aigües residuals sanitàries de tots els nuclis distribuïts per la costa montrogenca.

Donar qualitat urbana al nucli poblacional de Miami Platja

La proliferació residencial turística soferta pel municipi en les últimes dècades ha tingut el seu màxim exponent en el nucli urbà de Miami Platja, en el qual la construcció s'ha realitzat a un ritme i sota un model totalment insostenible per l'extensiva ocupació del sòl, la manca de serveis i equipaments i la densificació edificatòria en la primera línia del litoral.

La necessitat ha fet doncs imprescindible un canvi en el model seguit fins ara en el desenvolupament d'aquest nucli urbà, i aquest s'ha donat en forma de diferents plans de desenvolupament en sòl urbà definits pel POUM. Aquests plans defineixen actuacions concretes com ara l'obertura de nous vials, la transformació de certs carrers en passeigs verds i pacificats, la millora dels sistemes de clavegueram i d'altres serveis en alguns sectors, la creació de nous sectors econòmics o d'equipaments, etc.

L'actuació, però, més important és l'encapçalada pel sector de desenvolupament SUD 13 – Nou Miami. En aquest sector s'estableix una reordenació completa de la part nord del nucli urbà de Miami Platja en contacte amb la futura línia ferroviària i autovia A7 i que va des del barranc de l'Estany Gelat (o Salat) al riu Llastres. Els aspectes més rellevants que planteja són l'eliminació de la vialitat prevista per l'antiga figura de planejament per ser excessivament expansionista i costosa, la agrupació i cohesió de les edificacions a establir-hi abandonant el model dispers, la creació d'importantes zones verdes amb espais exclusius per a la mobilitat no motoritzada dels vianants, així com la comunicació d'aquesta part urbana amb l'eix litoral de les platges a través de l'avinguda Madrid en la qual s'incorpora una àmplia vorera arbrada pels vianants i carril bici. D'aquesta manera es planifica tota una franja verda entre la xarxa de comunicació i la zona destinada a residència disminuint així l'impacte acústic i paisatgístic d'aquestes infraestructures.

Tot aquest seguit d'actuacions representen importants millores en les condicions de sostenibilitat del nucli urbà de Miami Platja, sobretot pel que fa a la ocupació del territori amb l'increment de la proporció de zones lliures sobre les ocupades i la disminució del caràcter expansiu del desenvolupament urbanístic. Tanmateix, com tota nova implantació de sectors urbans, aquests comporten un augment de les afeccions totals del municipi sobre els seus recursos propis, del risc de contaminació del sòl i dels recursos hídrics si no es prenen les mesures pertinents abans, durant i al final de la seva constitució.

Millora de la mobilitat i de l'accessibilitat dels nuclis poblacionals

La generalitzada problemàtica de la mobilitat en les ciutats catalanes, a Mont-roig del Camp es veu sobredimensionada degut al creixement urbanístic dispers de diversos nuclis residencials, no només en la banda litoral, sense la correcta planificació de la xarxa de comunicacions i la manca de planificació en serveis i equipaments destinats a paliar les seves conseqüències en els nuclis urbans (l'Eixample de Mont-roig principalment).

Davant aquestes mancances, el POUM planifica, per exemple, una millora circumstancial de la vialitat en el nucli de Mont-roig del Camp, la creació d'un gran nombre d'aparcaments tant en el nucli de Mont-roig i en la part més litoral de Miami

Platja i de les Pobles o la millora en l'accessibilitat i connectivitat entre diferents nuclis residencials. Tot plegat ha de tendir en una disminució dels recorreguts de desplaçament dels ciutadans i dels visitants, així com del flux de circulació en certes vies com ara la N-340 al seu pas pel nucli de Miami Platja. Així per exemple, les connexions programades entre les urbanitzacions de Rustical Mont-roig i Mas Miquel, entre Masos d'en Bladé i Solemio o entre Mont-roig Badia i les Sènies, permeten el moviment circulatori en paral·lel a la línia de costa evitant així la obligatorietat de canalitzar tots els moviments a través de la N-340.

A aquestes actuacions cal afegir les infraestructures previstes a nivell supramunicipal, l'autovia A7 i la línia ferroviària del mediterrani, la previsió de les quals es que permetin l'alliberament de la primera línia de costa amb l'eliminació de la línia de tren actual i la transformació de la N-340 en un vial estructurador del casc urbà de Miami Platja. Amb aquestes actuacions és de preveure la creació d'un passeig pacificat (per la transformació de la via del tren o fins hi tot de la N-340) i la millora de l'accessibilitat a les platges des del nucli de Miami Platja.

Totes aquestes mesures tindran un afecte significativament positiu principalment sobre la qualitat de l'aire, ja que el transport i els usos domèstics són les màximes aportacions del municipi al canvi climàtic, a la vegada que representen una millora en la dotació de serveis i equipaments del municipi i per tant en la qualitat de vida dels seus habitants i usuaris.

Tanmateix, la creació d'infraestructures sempre porta associada uns costos ambientals que cal preveure:

- ⊕ La construcció de la línia ferroviària del Mediterrani i de la variant A7 es realitzarà paral·lela a l'autopista AP7 des de la seva entrada al municipi per la part de llevant fins a l'alçada de Miami Platja on les noves infraestructures seguiran rectes dibuixant un espai lliure entre elles i la urbanització del Casalot partit en dos pel vial de connexió entre aquesta urbanització i Miami Platja. D'aquesta manera es veurà augmentat substancialment el grau de fragmentació que ja presenta el municipi entre la seva part litoral i la banda d'interior ja que la línia divisòria que fins ara es veia representada per l'autopista A7 es veurà amplificada. Els únics sistemes naturals que seran

capaços de traspasar aquestes infraestructures i per tant donar una certa i precària continuïtat mar- muntanya al territori seran els cursos hídrics, ja que esta previst que les infraestructures circulin en pont per sobre de tots els barrancs i torrents del municipi.

- ⊕ Les connexions paral·leles entre les diverses urbanitzacions del litoral es realitzen totes mitjançant la construcció de ponts sobre cursos hídrics, de manera que es veuran afectats, entre d'altres, el barranc de Porquerola, el de Rifà o la rasa del Comú.

Preservació dels valors naturals, paisatgístics i culturals del municipi

En la redacció del present POUM s'ha dut a terme una gran tasca de reordenació del territori amb l'únic objectiu d'intentar preservar i recuperar l'estructura natural del municipi, protegint i potenciant la recuperació dels ecosistemes presents.

Les accions s'han centrat principalment en la reordenació del sòl urbà i urbanitzable previst en l'antic planejament de manera que s'ha requalificat les zones d'acampada com a sòl no urbanitzable, principalment de la zona nord del litoral, s'han inclòs sota protecció bona part dels sectors del litoral no urbanitzats seguint les directrius del PDSC, i en zones urbanes més de l'interior del municipi (El Casalot, Via Marina o la part alta de Solemio) s'han agrupat i creat en punts estratègics gran quantitat d'espais verds i/o parcs urbans per tal de conservar el seu estat semiurbanitzat actual, o fins hi tot recuperar-lo, i així donar continuïtat a les zones naturals i als connectors biològics mar-muntanya. L'esforç més notori s'ha dut a terme sobre el barranc de l'Estany Salat (o Gelat) en la part superior del qual (El Casalot Nord) s'ha reconduït l'edificabilitat prevista i s'ha estructurat tot un seguit d'espais lliures al seu voltant, així mateix, en el seu tram mig, el sector de la urbanització de Solemio que afectava completament el seu curs ha sigut destinat a zones verdes en la seva totalitat de manera que, juntament amb la protecció de la seva desembocadura a través del Pla Director del Sistema Litoral, es pugui preveure una tendència en la millora de les condicions naturals d'aquest curs hídric. Altres actuacions similars també s'han desenvolupat en el barranc de Rifà o en el riu Llastres.

Per altra banda, el POUM també ha posat interès en la protecció i preservació dels caràcters culturals del municipi i de la seva llarga tradició agrícola encara present avui

en dia. Així, a banda de protegir els sòls rics edafològicament (SNU -3C: Zona agrícola de valor horticultural) i aquelles zones del terme que encara són explotades de manera activa agrícola (SNU – 3B: Zona agrícola extensiva), s'han inventariat més de 90 barraques de pedra seca que s'han posat sota protecció normativa, i s'ha preservat el paisatge tradicional agrícola que es dibuixa en els terrenys agrícoles de la part nord del terme.

Els beneficis indirectes de totes aquestes accions sobre el territori i els seus habitants són innumerables: es protegeixen les connexions naturals del territori i per tant el seu equilibri territorial, els cursos hídrics veuen disminuïda la pressió sobre els seus llits i ecosistemes disminuint-se així els riscos d'afectació per riuades, també en surten afectats els recursos hídrics subterranis ja que part dels seus punts de recarrega mantindran les característiques d'infiltració, etc.

Finalment, per a limitar la degradació del SNU, i prenent com a referència l'experiència del propi municipi en la degradació d'aquest sòl en les últimes dècades, el POUM ha establert una protecció de la totalitat del sòl no urbanitzat bastant restrictiva. A banda de les zones litorals preservades pel Pla Director del Sistema Costaner també s'han tingut en consideració la qualificació sota zona PEIN dels espais del municipi inclosos en el PEIN de Mare de Déu de la Roca i de Pinya Rosa, així com d'aquelles zones que per similitud tenen gran potencialitat de ser-hi inclosos o tenen funció d'esmoreïment del PEIN, i s'han determinat sectors de protecció paisatgística i ecològica sota la qual no esta permesa cap tipus d'actuació (o de manera molt exclusiva d'acord amb les necessitats). En aquest punt també cal ressaltar que el POUM protegeix sota tres claus diferents (SNU de valor natural, SNU de valor paisatgístic i ecològic i Clau A1 Parc Forestal) els sòls mont-roigencs que es troben inclosos en la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 realitzada pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya a l'abril del 2006, de manera que aquests no presenten una ordenació incompatible amb la proposta.

7.2. CARACTERÍSTIQUES I PROBLEMÀTICA AMBIENTAL EN ESPAIS O ZONES D'ESPECIAL IMPORTÀNCIA AMBIENTAL.

L'espai natural més identificatiu de Mont-roig del Camp és la zona de Mare de Déu de la Roca, la qual ja es troba protegida sota el Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya, així com els espais que l'envolten a través de la qualificació que realitza el present POUM del sòl no urbanitzable.

Tanmateix, i d'acord amb la descripció realitzada fins al moment, és factible determinar que els espais de major interès natural del municipi de Mont-roig del Camp es basen en els connectors biològics, els cursos hídrics, entre els quals destaquen per les seves característiques naturals encara presents i pels hàbitats que alberguen, el torrent de l'estany Gelat (o Salat), el barranc de Rifà, el de Porquerola, la riera de Riudecanyes i el riu de Llastres. No cal oblidar, però, la franja litoral del terme que, tot i que no alberga gran quantitat d'ecosistemes d'interès preservacionista, si que només per la forta pressió a la que es troba sotmesa en la totalitat del territori català representa un espai d'especial importància ambiental. Dins d'aquesta franja litoral i deixant de banda les desembocadures dels cursos hídrics ja anomenats, cal destacar les zones relativament poc ocupades de Los Prats i la franja en contacte amb el sector de les Eixermades (platja de la Porquerola).

Com ja s'ha definit anteriorment, aquests elements s'estenen per bona part del territori en un major o menor grau de degradació, i per tant, en una major o menor qualitat d'acord amb la seva funcionalitat connectora. La zona del litoral ha sigut tradicionalment la mes castigada urbanísticament, però també és la que en surt més beneficiada amb les noves ordenacions urbanístiques dins de les seves pròpies possibilitats, donades les actuacions per una banda relacionades amb el Pla Director del Sistema Costaner, i per altra a les qualificacions del sòl no urbanitzable que ha establert el POUM.

De la resta del territori, s'ha posat especial èmfasis en la connexió mar-muntanya representada pel barranc de l'Estany Salat o Gelat. En aquesta connexió s'han eliminat antics sòls urbanitzables o s'han creat zones lliures urbanes que contribueixen en la protecció d'aquest espai i no s'hi generen nous sectors urbanístics que n'alterin l'estat actual. Només destaquen les infraestructures de comunicació planificades tant a nivell municipal (eix de comunicació entre Miami Platja i la urbanització de Solemio)

com supramunicipal (variant A7 i corredor ferroviari del Mediterrani) els quals hauran de ser planificats amb la màxima cura.

Altres **connectors biològics del territori** però, no reben el mateix tracte. Ja sigui perquè potser les seves funcionalitats connectores són més precàries que les de l'Estany Salat (o Gelat), o perquè és més factible la ubicació d'activitats i infraestructures, a la part final del barranc de Rifà s'hi han concentrat bona part de les noves actuacions urbanístiques. El pas de les noves comunicacions supramunicipals transcorrent per damunt del seu curs, la creació de la nova zona industrial dels Comallarets, la ubicació de noves zones residencials tant a la dreta com a l'esquerra de la seva llera des de la línia de l'actual autopista AP7 fins a la desembocadura, la construcció de dos ponts sobre el seu curs per a la comunicació dels diferents sectors urbans i la creació de nous assentaments turístics/residencials de qualitat, tindran afecció directe sobre la seva funcionalitat com a connector biològic.

Aquestes afeccions venen representades no només per la quantitat de sòl que altera la seva condició actual i que s'implica físicament en l'entorn del torrent, sinó també per la fragmentació física de la continuïtat dels espais lliures litorals: el desenvolupament urbanístic de les Pobles amb les noves actuacions previstes representa el trencament de la gran franja litoral lliure d'edificacions o urbanitzacions –amb la presència de càmpings- que va des de la riera de Riudecanyes fins a la desembocadura del barranc de la Porquerola.

Una altra de les conseqüències més notables del nou planejament, però que s'ha de tenir en compte i que ve condicionat en part per les planificacions urbanístiques anteriors, és la generació d'importants fragments de sòl lliure dispersos i totalment o parcialment delimitats per infraestructures i/o zones urbanes, generant espais voraurbans importants:

- ⊕ Sector delimitat per les urbanitzacions del Casalot i Bonmont, l'autopista AP 7 i les futures línies de l'autovia i el ferrocarril. Aquest espai alberga bona part del tram mig superior de l'Estany Salat i es troba ocupat principalment per matollars i pinedes. També la resta del torrent curs avall i els seus espais adjacents es troba delimitat entre franges de zones urbanes i les infraestructures de comunicació.

- ⊕ Zones a l'esquerra del tram mig i final del barranc de Rifà, entre aquest i la urbanització Club Mont-roig i la zona industrial de nova implantació dels Comallarets o entre les infraestructures viàries (AP7, A7 i Corredor del Mediterrani) i les zones residencials de nova implantació a l'alçada del sector de Rustical Balneari. Són zones que ja es troben actualment bastant degradades, ocupades principalment per camps de conreus de secà, alguns abandonats, i gramínies.
- ⊕ Zona entre les urbanitzacions de Sant Miquel i Masos d'en Bladé, que tot i que forma part d'un sector d'espais lliures més extens (connecta amb la zona de les Eixermares) és bastant relictual
- ⊕ Finalment, també destacar, la part de llevant del nucli de Mont-roig, enter el sòl urbà i la variant de la T-310. Aquest sector representa el creixement natural del nucli de Mont-roig del Camp.

La principal problemàtica d'aquestes zones es que la seva ubicació *fronterera* els confereix una condició de *terres de ningú*, en la qual les accions urbanístiques no hi són permeses, però en són els que en reben més directament la seva pressió. Són espais, normalment, amb una elevada potencialitat de degradació si no s'hi posa especial cura.

La creació d'aquests espais voraurbans va íntimament lligada a un model urbanístic dispers i en taques i a la creació de vies de comunicació. Tota franja verda al voltant de zones urbanitzades (nuclis urbans, urbanitzacions, etc.) i al llarg de les infraestructures de comunicació es converteixen en espais voraurbans, amb les pressions i característiques que això implica, dues situacions molt comunes en el territori de Mont-roig del Camp. Aquestes pressions es veuen augmentades quan aquestes zones, a més a més, es troben mantenint una precària connexió amb el sòl no urbanitzable de manera que s'acaben convertint en espais intersticials.

8. VALORACIÓ D'ALTERNATIVES I MESURES DE PREVENCIÓ I SEGUIMENT

8.1. ALTERNATIVES D'ORDENACIÓ

El model de territori

La realitat territorial i urbanística en la qual s'inicia el procés de redacció de la present proposta de POUM és caracteritzada, principalment, per un municipi en el qual s'ha fomentat l'ús urbanístic del sòl sota el paraigües del desenvolupament turístic del mateix, el qual ha sigut el motor econòmic de Mont-roig del Camp en les últimes dècades, només acompanyat per certa activitat agrícola. Aquest va ser el principal criteri que va dirigir la ordenació urbanística del PGOU de 1986, i que ha configurat el territori tal i com es coneix actualment, amb una gran quantitat de sòl ocupat urbanísticament i alterant els valors naturals i paisatgístics del terme:

Amb aquest emmarcament, per tant, la primera opció que emprèn l'equip redactor del POUM, davant la formulació del nou planejament urbanístic del terme municipal, és la d'apostar per un model urbanístic cohesionat, posant en valor els paisatges i sistemes naturals del territori i abandonar el model de ciutat seguit fins al moment, amb una clara desconfiguració dels valors naturals i culturals del terme, una intensiva ocupació del sòl per part dels creixements urbanístics residencials i una fragmentació dels espais lliures del territori per l'aparició d'urbanitzacions disperses tot al seu llarg.

D'aquesta manera, l'alternativa plantejada pel POUM ha sigut en tot moment l'alliberació de sòl, la no ocupació de nous espais i el menor deteriorament i fragmentació dels espais lliures possibles. A continuació es descriuen les alternatives més destacables que s'han tingut en consideració al llarg de l'elaboració del POUM:

1. **La línia de costa.** L'alliberació de sòl urbà i urbanitzable de la primera franja litoral va ser en el seu moment la primera opció plantejada i adoptada pels redactors i la comissió de seguiment del planejament. Amb el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner s'aturen les transformacions urbanístiques de certes zones del litoral montrogenc (Barranc de l'Estany Gelat, Mas del Nas o les Eixermades), però ha sigut el POUM el que ha alliberat més sòl d'ocupació urbanística en el litoral fomentant la seva protecció (creació SNU –4T: Sòl No

Urbanitzable turístic- Càmping: són 51,70 Ha de sòls de la zona costanera no afectats per la catalogació del Sòl No Urbanitzable del PDUSC i classificats com a urbanitzables pel Pla General de 1986) i alliberant principalment aquells sectors que fomenten la connexió mar-muntanya en el terme municipal. Així, per exemple, s'han desestimat propostes com ara el desenvolupament urbanístic del sector del càmping Mont-roig que preveia la construcció de 1.500 habitatges prop de la desembocadura del barranc de Porquerola i que finalment s'ha qualificat de SNU 4T.

2. **Obertura de nous espais de sòl urbà/urbanitzable:** al llarg de la redacció i formulació del POUM hi ha hagut sobre la taula diverses propostes i iniciatives encaminades a la generació de nous assentaments urbans sobre sòl urbanitzable qualificat en el planejament anterior i que han sigut desestimades, com ara en la capçalera de l'Estany Gelat (o Salat) i al voltant de moltes de les urbanitzacions actualment existents.

Tipologia dels assentaments urbans

Tal i com es descriu en la diagnosi territorial del Mont-roig del Camp en el POUM, en les últimes dècades s'havia creat una dinàmica extensiva d'ocupació del territori, amb una prioritització per la urbanització del sòl en forma de ciutat-jardí. Aquest tipus d'assentament, ha estat molt més acusat al nucli de Miami Platja que, a més de consumir el sòl en urbanització extensiva, s'ha desenvolupat de manera desordenada i sense una urbanització coherent, sinó que ha primat les necessitats i/o preferències individuals a la del conjunt de la població i del territori, provocant en molts casos, tal i com s'ha descrit extensament, un caos urbanitzatiu més enllà de la tipologia d'assentament.

El POUM aposta per l'alternativa de reorientar el tipus i la forma d'ocupació del sòl. Es trenca amb la dinàmica que s'havia portat fins al moment i es proposa una ocupació racional del territori amb una premissa bàsica: consolidació del sòl ja urbanitzat (ordenat o no) i minimitzar el consum de sòl no urbanitzat (sigui urbanitzable o no urbanitzable). Per aquest motiu, i després de fer l'anàlisi de l'estructura orgànica del territori es redueix considerablement el sòl urbanitzable i es proposa un model de ciutat compacta versus a la ciutat jardí que millori tant l'estructura urbana com l'estructura social i econòmica del municipi.

Model de desenvolupament econòmic

El planejament territorial local està íntimament lligat amb el desenvolupament econòmic i social municipal. Aquest fet fa que en el moment que es planteja una alternativa d'ordenació del territori aquesta influeixi tant directa com indirectament en el desenvolupament econòmic futur i determina en gran mesura la vocació del municipi.

Així doncs, fins al moment i en la última dècada s'havia desenvolupat un model econòmic basat exclusivament en la construcció de d'apartaments i habitatges, molt relacionat amb un model turístic basat en el consum de sòl i en el foment de la segona residència. Aquesta alternativa ha provocat i provoca a Mont-roig de Camp problemes més enllà de l'ocupació massiva de sòl. La gestió del turisme de temporada, el desús de les infraestructures, la sub i sobre saturació de les infraestructures de comunicació, d'abastament i depuració d'aigua, de consum energètic, etc., fa que aquest model fós del tot ineficient per al municipi de Mont-roig del Camp.

Es proposa doncs l'alternativa de diversificar aquest model exclusiu de desenvolupament econòmic amb la diversificació del mateix amb activitat econòmica complementària. D'aquesta manera es planegen dos polígons industrials: les Sorts del Rei (actualment existent) i els Comallarets que incrementaran el potencial econòmic del municipi i crearan llocs de treball.

Normativa en el POUM

Com a tot Pla d'Ordenació Urbana Municipal, el POUM de Mont-roig del Camp incorpora el document de Normativa Urbanística que consta d'un cos principal amb 209 articles i tres disposicions finals. A la vegada, però, s'han incorporat al document un complement normatiu referent als criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat i tres ordenances annexes: d'edificació, de l'arbrat i recursos vegetals i sobre la utilització de l'energia solar per a les instal·lacions d'aigua calenta sanitària.

Aquesta documentació annexa i complementària, que determina una sèrie de condicions tècniques que impliquen a les obres d'ocupació i d'urbanització, dels sectors aptes per fer-ho determinats pel POUM, va ser inicialment desenvolupada com a ordenances municipals independents al text normatiu del POUM i a ser tramitades per separat des del consistori municipal.

Tanmateix, finalment s'ha optat per la seva incorporació en el text normatiu del POUM, oferint, així, als seus articles un major cos normatiu i reforçant els principis de sostenibilitat inherents en la formulació del planejament.

8.2. MESURES DE PREVENCIÓ, REDUCCIÓ I/O COMPENSACIÓ DELS EFECTES NEGATIUS IMPORTANTS DE L'APLICACIÓ DEL PLA

⊕ **Propostes concretes per al desenvolupament de noves zones hoteleres d'alta qualitat.** Fomentar que en els projectes urbanístics i d'edificació d'aquestes zones incloguin ,:

- Instal·lació d'aixetes temporitzades i difusors tipus airejadors en els punts de consum o amb sensors de presència per a accionar l'aigua.
- Instal·lació de cisternes de doble descàrrega
- Utilitzar sistemes de detecció de fugues d'aigua en les canonades soterrades o ocultes.
- En el cas d'instal·lacions com ara piscines, plantejar l'opció d'utilitzar l'aigua de renovació del vas de la piscina com a aigües grises.
- Determinar l'ús d'aïllaments eficients en les canonades d'aigua calenta. La conductivitat màxima que han de tenir els aïllaments és de 0,040 W/(m·K)
- Dotar les estances i àrees de pas dels edificis de amb sensors de presència per a accionar els sistemes d'il·luminació.
- Instal·lar preferentment sistemes de gas natural com a sistema convencional de suport per a l'energia solar tèrmica o en els casos en què sigui impossible instal·lar-hi aquest tipus d'energia renovable.
- Realitzar una correcta sectorització de l'edifici a climatitzar agrupant les sales o zones de l'edifici amb temperatures i horaris de funcionament semblants.
- En el cas de sistemes d'aire, fer servir sistemes de distribució de baixa velocitat i de pèrdua de càrrega màxima de 50 kg/m² per metre lineal de canonada.
- Realitzar una ubicació de l'edifici i distribució de les estances de la forma més adient d'acord amb la insolació de la localització i la tipologia de l'activitat. Orientació de la façana principal cap al sud (+/- 30°), les sales i espais principals amb un ús continu es situaran preferentment a la façana sud, mentre que les sales amb menys utilització o de pas es disposaran a la façana nord.
- Utilització de sistemes passius d'estalvi energètic com: introducció en el disseny de l'edifici de sistemes per afavorir la circulació d'aire entre la

façana nord i la façana sud per possibilitar la ventilació creuada, disminuir la superfície i quantitat de les obertures en les façanes de l'edifici direccionades cap a nord, est i oest, les quals a més hauran de ser de doble vidre i sense pont tèrmic, col·locar proteccions solars fixes a la façana sud i d'altres de mòbils en les façanes de llevant i ponent, en les sales de major ús incorporar lluernes, tubs de captació solar o sistemes d'il·luminació natural similar orientades cap a nord

A la vegada:

- Requerir un projecte de tractament paisatgístic dels cursos hídrics preliminar a l'atorgament de llicència d'obres. Principalment a la zona de les Sènies (barranc de Rifà i zona de les Eixermaes) i al Complex Hotelier Miami a l'esquerra de l'Estany Salat (o Gelat) .
- En el Pla Parcial que desenvolupi els nous sectors hotelers, determinar la superfície mínima de cada parcel·la o de tot el complex, si es donés el cas, a ser impermeabilitzada.

⊕ **Mesures concretes per al desenvolupament de les zones industrials.** Al igual que en el punt anterior, el desenvolupament urbanístic del sector s'hauria de realitzar tenint especial cura del tractament paisatgístic dels cursos hídrics pròxims i dels espais adjacents a ells. S'ha de tenir present que el sector de nova implantació industrial dels Comallarets es troba quasi continu a la llera del barranc de Rifà. Alguns dels paràmetres a tenir en compte:

- Limitar la superfície impermeabilitzada dins de l'espai lliure de la parcel·la. La superfície mínima de zona verda privada de cada parcel·la serà del 10% de la superfície d'aquesta.
- El projecte contingui un apartat específic sobre la reducció de l'impacte paisatgístic
- Es creï una franja de transició entre el sòl industrial i l'espai adjacent (agrari, forestal, etc.)

⊕ **Mesures concretes encaminades a disminuir l'afectació de les diverses actuacions del POUM sobre els cursos hídrics del municipi, especialment dels que realitzen funcions de connectors mar-muntanya:**

- Programar la construcció de ponts elevats en tots els encreuaments amb cursos hídrics previstos en els projectes de la nova línia ferroviària i l'A7.
- Elaborar un Pla Especial per al barranc de l'Estany Salta o Gelat que en possibiliti i treballi per a la recuperació unitària del torrent i dels seus ecosistemes, fomentant el seu ús educatiu i turístic - naturalístic amb la planificació d'itineraris autoguiats i altres actuacions similars. Les obres que es realitzin encaminades a la construcció de ponts sobre el seu recorregut tindran en consideració la creació, o bé per sota del pont o bé a través de la mateixa estructura del pont, de passos per a vianants i mobilitat no motoritzada de les persones.
- En la mesura del possible, totes les canalitzacions i endegaments de cursos hídrics que transcorrin en zona urbana es realitzaran al descobert, amb passos elevats per a al pas de vianants i/o vehicles i prioritant la implantació de zona verda adequada en les seves ribes i marges. Realització d'estudi d'alternatives i/o justificació de l'alternativa empresa.
- En els projectes de construcció dels diversos ponts programats sobre els cursos hídrics superficials del municipi per tal de millorar la connectivitat entre nuclis residencials, elaborar estudis d'impacte ambiental i d'alternatives per tal de que s'annexin a les sol·licituds o projectes d'obres. En tot cas, les actuacions implicaran la mínima ocupació possible del curs i lleres dels cursos així com dels espais lliures que hi estiguin annexes.

⊕ **Mesures encaminades a pal·liar els efectes sobre el recurs hídric del municipi:**

- Promoure que en les noves promocions residencials es limitarà el nombre de piscines a instal·lar-hi prioritant les piscines comunitàries

vers les individuals, a la vegada que es limitaran les superfícies potencialment destinades a la plantació de gespa.

- Realitzar un programa i protocol de manteniment de les xarxes de sanejament i subministrament del municipi. Incorporar sistemes de detecció de fugues d'aigua en les canonades soterrades o ocultes.
- Preveure la redacció d'una ordenança d'estalvi i de racionalització de l'ús de l'aigua en el termini d'un any a l'aprovació del present POUM. Incloure en les sol·licituds de llicències urbanístiques la obligatorietat que el projecte bàsic presentat, contingui la determinació de les instal·lacions i els càlculs corresponents que justifiquin el compliment de l'Ordenança d'estalvi i racionalització de l'ús de l'aigua. En aquesta ordenança incorporar requisits com:
 - Mecanismes reductors de cabal o economitadors d'aigua (com ara airejadors) per a aixetes, bidets, aigüeres i dutxes.
 - Sistemes de doble descàrrega o de descàrrega interrompible en les cisternes dels vàters.
- En les edificacions en sòl no urbanitzable amb potencialitat de generar aigües residuals, exigir sistemes de depuració autònoms homologats per l'ACA quan no sigui possible la connexió a la xarxa general.

⊕ **Mesures encaminades a disminuir l'efecte de les noves construccions i zones urbanes sobre el consum energètic domèstic total del municipi:**

- Elaborar una ordenança municipal encaminada al foment de mesures d'eficiència energètica passiva tant en les edificacions de nova construcció com en els processos de rehabilitació parcial o total de les existents, que tingui en compte:
 - Orientacions predominants de façanes cap el sud que són les que ofereixen un comportament tèrmic millor i unes possibilitats en la distribució dels espais interiors d'aprofitament òptim de la il·luminació i del sòl i en general de dissenys solars passius.
 - Col·locar proteccions solars fixes a la façana sud i d'altres de mòbils en les façanes de llevant i ponent.

- Les obertures en les façanes de l'edifici direccionades cap a nord, est i oest, les quals a més hauran de ser de doble vidre i sense pont tèrmic.
 - Les obertures dels espais habitables disposaran de vidres dobles que tinguin un coeficient mitjà de transmissió tèrmica igual o inferior a 3,48 w/m²K.
 - Introducció en el disseny de l'edifici de sistemes per afavorir la circulació d'aire entre la façana nord i la façana sud per possibilitar la ventilació creuada.
 - En les sales de major ús incorporar lluernes, tubs de captació solar o sistemes d'il·luminació natural similar orientades cap a nord.
- Establir la possibilitat de bonificacions en obres que compleixin les dites condicions i les de l'ordenança normativa que inclou el POUM per aigua calenta sanitària, mitjançant una ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que determini bonificacions, reduccions i/o exempcions en les quotes de l'impost en les obres que acreditin l'adopció de mesures d'estalvi energètic passius, ús de sistemes preindustrialitzats en almenys el 80% de l'estructura, millora en l'aïllament exigít per la normativa, instal·lació de sistemes d'energia solar tèrmica o fotovoltaica, etc.

⊕ **Mesures encaminades a reduir i prevenir la contaminació acústica i electromagnètica en el municipi:**

- Localitzar les zones de sensibilitat acústica alta per a la seva possible inclusió com a zones ZARE (zones acústiques de règim especial). Per exemple tot el recorregut de l'Estany Salat o Gelat.
- Incloure en la ordenança reguladora del soroll i les vibracions la obligatorietat que les activitats i infraestructures ja establertes i a establir en el SNU incloguin en el corresponent projecte constructiu, un estudi de l'impacte acústic amb les mesures preventives i correctores necessàries per a contrarestar-lo.

- Les activitats i infraestructures ja establertes i a establir en el SNU hauran d'incloure en el corresponent estudi d'impacte ambiental, un estudi de l'impacte acústic amb les mesures preventives i correctores necessàries per a contrarestar-lo.

⊕ **Mesures encaminades a reduir i prevenir la producció de residus en el municipi:**

- Obligatorietat que els projectes d'edificació reservin un espai, per exemple en la cuina, per a la col·locació de quatre petits contenidors per a la separació dels residus en origen: paper i cartró, envasos de vidre, plàstics, alumini i llaunes, matèria orgànica i resta de residus domèstics (espai fàcilment accessible de 150 dm³ (60x50x50 cm)).
- Elaborar d'una ordenança municipal reguladora de la gestió de residus de la construcció, per tal de que es faci de manera efectiva la implantació de les mesures relatives als residus de la construcció que estableix la legislació específica. Una ordenança municipal que prohibeixi la utilització de materials amb forts impactes ambientals de fabricació i d'aquells potencialment perillosos per a la salut i fomenti o prioritzis d'altres ambientalment més aptes.
 - Recomanable utilitzar materials que per les seves pròpies característiques els facin durables i necessitin menys manteniment. Són preferibles materials simples, amb un únic component, de fàcil col·locació i desmuntatge per poder-lo recuperar al final de la seva vida útil.
 - Evitar l'ús de determinats elements tradicionalment emprats però que poden resultar no innocus per a la salut i per això el seu ús és prohibeix: fibres d'abast o amiant. D'altres materials són potencialment perillosos i per això s'ha d'evitar el seu ús: pintures amb dissolvents, policlorur de vinil (PVC) materials d'aïllament tèrmic o sistemes d'aire condicionat que utilitzin CFC o HCFC determinats plàstics que contenen compostos volàtils que poden resultar nocius o algunes fibres minerals, llanes de vidre i de roca, etc.

- Afavorir l'ús de pintures, vernissos i olis naturals que no continguin dissolvents, l'ús de fustes amb certificat d'origen sense tractament i que no provenguin dels boscos tropicals, l'ús d'elements naturals com el suro, el cautxú el guix, o les ceràmiques i en general l'ús de materials valoritzables que puguin recuperar-se, reutilitzar-se o reciclar-se fàcilment.

⊕ **Altres mesures recomanables**

- Aplicació del Decret 123/2005, de 14 de juny, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana, tot fent incís en la no ruptura dels corredors biològics representats per les masses forestals i en el manteniment i prioritització de la vegetació pròpia de la zona.
- Establir en les zones forestals i de matollars residuals mecanismes per tal de fomentar el seu manteniment i neteja com ara la realització de convenis entre propietari i ajuntament o la destinació anualment d'una partida pressupostaria de l'ajuntament encaminada a donar subvencions als propietaris dels sòls en les zones perirubanes més conflictives.
- Determinar que tota activitat econòmica establerta i per establir en la zona del litoral es certifiqui en el termini de 5 anys sota un Sistema de Gestió Ambiental.
- Quan entri en funcionament la prevista línia del ferrocarril del corredor del Mediterrani i, per tant, s'elimini la línia actualment en funcionament que transcorre pel litoral i per l'interior dels nuclis urbans de les Pobles i de Miami Platja, es proposa que l'integració de la via es realitzi tenint en consideració:
 - En els sectors ja inclosos en el casc urbà planificar-ho com un passeig amb carril bici i zones verdes de continuïtat amb els trams en SNU.
 - Els trams en SNU s'integri preferentment de manera ambiental, amb un recorregut per a bicicletes però amb pavimentació tova

que fomenti la comunicació mar muntanya dels espais lliures del municipi.

8.3. DESCRIPCIÓ DE LES MESURES DE SEGUIMENT

Finalment, com a complement al cos central de l'informe ambiental, es proposen una sèrie de mesures de seguiment basades en la utilització d'indicadors de sostenibilitat, per tal d'oferir una eina de control als agents encarregats de vetllar per l'assoliment dels objectius que finalment el planejament municipal de Mot-roig del Camp es formuli.

Tal i com s'ha explicat al llarg del present informe, el municipi de Mont-roig del Camp ha elaborat la seva Agenda 21 Local, és a dir el seu Pla d'Acció Local cap a la Sostenibilitat. Aquest Pla que té com a objectiu central marcar les línies estratègiques d'actuació en el municipi per als pròxims anys per tal que es vagi acostant cada vegada més a un model de desenvolupament sostenible tant a nivell econòmic, social, ambiental i territorial, ha desenvolupat un Pla de Seguiment que consta d'una proposta organitzativa i d'un sistema propi d'indicadors de sostenibilitat.

És important doncs, que les mesures de seguiment aplicades al Planejament Territorial, tal i com s'ha desenvolupat en tot el procés d'elaboració del POUM estiguin alineats amb les mesures i els objectius de sostenibilitat de l'Agenda 21 Local municipal. El Sistema d'Indicadors de L'Agenda 21 Local consta de **41 indicadors** que mesuren, controlen i avaluen el progrés de Mont-roig del camp vers la sostenibilitat. Aquests indicadors s'estructuren al voltant dels següents eixos:

- 1. GESTIÓ DE L'AIGUA**
- 2. GESTIÓ DELS RESIDUS**
- 3. ENERGIA**
- 4. MOBILITAT**
- 5. QUALITAT DE VIDA**
- 6. TURISME**
- 7. TERRITORI I USOS DEL SÒL**

Per a les mesures de seguiment de la sostenibilitat proposada en el POUM de Mont-roig es trien aquells indicadors que es consideren útils per avaluar el grau de compliment dels objectius de sostenibilitat que s'incorporen al Planejament de Mont-roig del Camp.

1. GESTIÓ DE L'AIGUA

Abastament d'aigua municipal

Volum d'aigua abastada per habitant, incloent el consum domèstic i industrial, el dels serveis i equipaments municipals i les pèrdues de la xarxa de distribució.

Consum per sectors

Percentatge de consum d'aigua d'abastament pels sectors domèstic, serveis i equipaments municipals i industrial sobre el volum total d'aigua abastada

Població connectada a depuradora

Percentatge de població connectada a sistemes de sanejament

2. GESTIÓ DELS RESIDUS

Producció de residus municipals

Residus municipals produïts per habitant i dia

3. ENERGIA

Índex de consum energètic

Mesura el consum final d'energia considerant els diferents tipus d'energia consumits al municipi: energia elèctrica (EE), gas natural (GN), gasos liquats del petroli (GLP), combustibles líquids (CL), energies de producció local (ELP): eòlica, solar, minihidràulica...

Producció local d'energies renovables sostenibles

Avalua el nivell d'abastament local amb fonts energètiques renovables i sostenibles.

4. MOBILITAT

Contaminació sonora

Percentatge de població exposada a nivells de soroll ambiental perjudicials.

Es consideren valors de referència per a aquest indicador el nivell equivalent (Leq) diürn > 70dbA i el nivell equivalent (Leq) nocturn >60 dbA.

Mobilitat local i transport de passatgers

Transport diari de passatgers, distàncies i mitjans de transport.

5. QUALITAT DE VIDA

Satisfacció dels ciutadans amb la comunitat local¹¹

Satisfacció general dels ciutadans amb diversos aspectes el municipi.

6. TURISME

Pressió sobre el lloc¹²

Mesura composta dels nivells d'impacte sobre el lloc (índex compost)

Intensitat d'ús¹³

Intensitat d'ús – temporada alta (persones / hectàrea)

7. TERRITORI I USOS DEL SÒL

Protecció d'espais d'interès natural

Percentatges de superfície d'espais d'interès natural amb algun tipus de protecció respecte a la superfície d'espais d'especial valor ecològic.

¹¹ Indicador consensuat per la Direcció General de Medi Ambient de la Comissió Europea, sota la Campanya Europea de Ciutats Sostenibles. <http://www.sustainable-cities.org/indicators>

¹² Indicador clau recomanat per l'Organització Mundial del Turisme (OMT) per mesurar la sostenibilitat del turisme.

¹³ Indicador clau recomanat per l'Organització Mundial del Turisme (OMT) per mesurar la sostenibilitat del turisme.

Sobreconstrucció d'habitatges

Percentatge de nous habitatges construïts respecte al nombre d'habitatges buits

Adequació del planejament a la singularitat ecològica del territori

Calcula la superfície d'especial valor ecològic, classificada com a sòl urbanitzable en el planejament vigent, respecte el total de superfície d'espais d'especial valor ecològic del municipi.

A aquests indicadors ja existents, seria útil afegir quatre **indicadors de planejament** que mostri l'evolució del d'ordenació del territori en funció del Planejament :

GRAU D'URBANITZACIÓ DEL SÒL	
Descripció	Avalua l'evolució del grau d'urbanització del sòl en funció del nombre d'habitants. La tendència desitjable hauria de ser de disminució d'aquest paràmetre.
Formula de càlcul	$\frac{\text{Superfície actual de sòl urbà} + \text{sòl urbanitzable} + \text{sòl ocupat per sistemes generals en sòl no urbanitzable}}{\text{Població actual en el municipi}}$

ESTRUCTURA URBANA DEL SÒL	
Descripció	Avalua el potencial d'ocupació urbana del sòl, a partir de determinar la superfície urbana ocupada o en previsió de ser ocupada en relació amb la superfície total del municipi, i valora la proporció de tipus de sòl necessària per assegurar un creixement equilibrat i mantenir una qualitat acceptable del paisatge municipal.
Formula de càlcul	$\frac{\text{Superfície de sòl urbà} + \text{sòl urbanitzable} + \text{sòl ocupat per sistemes generals en sòl no urbanitzable}}{\text{Superfície total del municipi}}$

ESTRUCTURA URBANA: DESPLAÇAMENT I MOBILITAT DE LA POBLACIÓ	
Descripció	Permet conèixer el tipus i l'estructura de la mobilitat interna i externa del municipi, avaluant el pes específic dels desplaçaments en vehicle privat
Formula de càlcul	$\frac{\text{Núm. de desplaçaments vehicle privat}}{\text{Núm. total de desplaçaments}}$ <p><i>El nombre total de desplaçaments comptabilitza els que es realitzen a peu, en bicicleta, amb transport públic i en vehicle privat</i></p>

RESIDUS DE LA CONSTRUCCIÓ	
Descripció	Avalua la quantitat de residus de la construcció que han testat reciclats o gestionats per gestors autoritzats. Els càlculs numèrics s'extreuen dels projectes als quals s'ha atorgat llicència d'obres.
Formula de càlcul	$\frac{\text{Núm. de residus de la construcció reciclats en obra o per gestors autoritzats}}{\text{Núm. total de residus generats en la construcció}}$

És important remarcar, que una aplicació esquemàtica d'aquests indicadors pot donar resultats equívocs donada la gran diversitat de casuístiques territorials que es dona a la pràctica. En el mateix sentit, també, l'aplicació dels indicadors no pot fer perdre la necessària visió de conjunt sobre el planejament i les seves repercussions ambientals.

9. RESUM NO TÈCNIC

El municipi de Mont-roig del Camp

Mont-roig del Camp, amb una gran quantitat de sòl agrícola actiu, és un representant encara viu de la tradició històrica de la plana tarragonina, principalment en les terres més cèntriques i de llevant del municipi (també destaca per la seva riquesa agronòmica el sector de les Eixermades a l'esquerra del tram final del barranc de Rifà) ja que la banda litoral del mateix s'ha desenvolupat com a mostra representativa d'una realitat territorial nascuda fa només unes dècades i englobada dins de l'anomenada marca turística Costa Daurada.

Efectivament, Mont-roig del Camp és catalogat com a centre turístic de la comarca del Baix Camp i, amb una línia costanera altament urbanitzada (de 10,7 km de llargària i amb la Platja Cristal i de l'Estany Gelat com a més emblemàtiques juntament amb el conjunt de cales i caletes del sector de Miami Platja) i caracteritzada per la presència de segones residències i serveis turístics, és una mostra del boom turístic-urbanístic seguit per moltes poblacions litorals tarragonines a partir de la dècada dels seixanta.

Aquesta dualitat territorial és exemplificada no només per la geomorfologia, sinó també per la presència de dos nuclis urbans - el poble de Mont-roig, a la part nord-est del municipi, que concentra majorment la població ocupada en el sector agrícola i Miami Platja, a l'extrem sud-oest, amb un clar predomini del sector serveis – funcionalment i estructuralment diferenciats en congruència al caràcter econòmic de cada sector del territori.

Un segon nucli turístic/residencial, però amb menys entitat, nascut sota la febre de desenvolupament urbanístic de les últimes dècades és el de les Pobles, a la banda nord –est de la franja litoral. Paral·lelament a aquest desenvolupament també es va originar l'aparició de diferents enclavaments vora el mar com ara càmpings concentrats principalment a la meitat nord del litoral i altres urbanitzacions residencials disperses principalment a la dreta del barranc de l'Estany Gelat al litoral però també a la part nord occidental del terme.

L'especialització turística del municipi es tradueix en un model econòmic-productiu del municipi basat en activitats econòmiques de baix valor afegit, donada no només la presència d'activitats de servei de jerarquia baixa sinó sobretot per l'estacionalitat de les mateixes activitats al llarg de l'any amb una oferta turística de qualitat mitjana fortament basat en petits establiments de comerç, hoteleria i restauració i caracteritzat per una marcada estacionalitat al llarg de l'any.

Els espais d'interès

L'evolució històrica i l'artificialització soferta pel territori montrogenc donada la llarga tradició agrícola (antigament, l'aprofitament agrícola de gran part del terme va comportar la pèrdua de la major part de massa forestal del territori), l'establiment de grans infraestructures lineals (la línia ferroviària Barcelona-València, la carretera N-340 i l'autopista A-7), la major tecnificació agrària i la implantació d'activitats industrials (com és el cas de les activitats extractives) i, sobretot, la disposició en les últimes dècades de zones d'urbanització on s'ha prioritzat la dispersió territorial i el creixement extensiu i aïllat, ha suposat que en l'actualitat esdevingui pràcticament impossible trobar espais naturals d'una certa envergadura i àmbit territorial que presentin unes característiques d'interès ecològic. Així, tot i que els espais lliures del municipi ocupen bona part del territori representant aproximadament el 86% de la superfície montrogenca, la seva major proporció és ocupada per l'activitat agrícola de les planes centrals, entre les zones més muntanyoses d'interior i la franja litoral, mentre que els indrets d'interès natural són localitzats esporàdicament i, en la seva major part, sota fortes pressions associades a l'activitat de l'home.

D'entre aquests destaquen la **zona de Mare de Déu de la Roca** (inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya) i les desembocadures del torrent de **l'Estany Gelat (o Salat), de la riera de Riudecanyes i del riu Llastres** (inclosos en el Catàleg de Zones humides de Catalunya) sense oblidar, però, altres espais que alberguen hàbitats d'interès comunitari com ara la zona de cales de Miami Platja i el **barranc de Rifà**.

A alguns d'aquests espais, a més a més, els recau, potencialment, un gran valor afegit en relació com a connectors biològics mar- muntanya entre els diferents espais lliures del municipi. La disposició territorial del municipi de Mont-roig del Camp, amb orientació nord-sud, fa que els cursos de barrancs i rieres que s'estenen des de les

primeres vessants de la serralada litoral fins arran mateix de costa juguin un important paper ecològic. Tanmateix, la progressiva antropització de les seves lleres (impermeabilització per pavimentació, pas de vehicles pesants, activitats extractives focalitzades, etc.) i la pressió exercida sobre les comunitats de vegetació que s'hi desenvolupa de manera associada (urbanització de l'entorn, extensió de finques de conreu, disposició d'eixos viaris, etc.), impliquen un fort greuge en la potencialitat d'aquests espais com a eixos de connexió biològica.

Aquests espais queden representats principalment pel **torrent de l'estany Gelat** (que recorre la plana meridional del terme des de la zona del Casalot fins a la llacuna de la seva desembocadura), el **barranc de Rifà** que baixa des de la serra de la Pedrera fins al litoral per la part central del municipi), la **riera de Riudecanyes** i el **riu de Llastres** en els límits oriental i occidental de Mont-roig del Camp respectivament.

Tot i que en menor rellevància, és també necessari ressaltar l'espai lliure d'ocupació urbanística present entre el barranc de la Pitxerola i la riera de Riudecanyes, **la zona de los Prats**, el qual, tot i que no manté les característiques naturals que l'hi són pròpies, es troba principalment ocupat per camps de cultiu amb edificacions disperses, i representa un espai lliure relativament extens enmig de la gran franja urbana del litoral de la costa daurada.

Deficiències ambientals a abordar

El vertiginós creixement urbanístic i les característiques poblacionals de les últimes dècades ha donat lloc a un sistema urbà i territorial amb importants deficiències estructurals que poden ser, i són, causa de desequilibris per al benestar de la població i del medi natural. Entre aquestes destaquen:

- ⊕ Ocupació indiscriminada i poc eficient del sòl amb un creixement urbanístic totalment descontrolat que ha donat lloc a diferents assentaments urbans/residencials amb greus deficiències en equipaments, espais públics i serveis, i amb una desconfiguració realment extrema del paisatge urbà. Les parts més interiors del nucli de Miami Platja en són una mostra ben representativa, amb vialitats excessivament grans que en dificulten el seu manteniment, amb una barreja tipològica de les edificacions i amb una modalitat urbanística totalment dispersa i extensiva.

- ⊕ El recurs hídric del municipi, tant les masses d'aigua dolça per a ús de boca com les masses d'aigua litoral com a recurs turístic, es troben sota grans pressions d'explotació i fenòmens de contaminació (els aqüífers del municipi es troben sobreexplotats i amb excés de nitrats). La principal situació que es podrien denominar de risc com a font potencial de contaminació i desmillora de la qualitat hídrica present al municipi és l'existència de zones residencials sense sistemes de sanejament apropiats de les aigües residuals (existència de diverses urbanitzacions que no es troben connectades a la xarxa municipal de clavegueram i algunes fins hi tot aboquen amb emissaris directament a mar).
- ⊕ La producció energètica del terme municipal es minsa, per no dir quasi nul·la, mentre que, però, n'és un consumidor rellevant del territori català degut a l'elevat volum de visitants que rep en els mesos d'estiu. A la vegada, les fonts energètiques més utilitzades, quasi únicament en el municipi, són els derivats del petroli i l'electricitat. Malgrat el potencial que tenen les energies renovables, principalment l'energia solar, la seva generació i consum és actualment gairebé inexistent, a la vegada que tampoc són aplicades en general mesures amb potencial estalvi energètic en edificis i instal·lacions o en l'enllumenat públic.
- ⊕ El creixement dispers, amb un alt consum de sòl, ha propiciat una configuració del territori especialitzat funcionalment i segregat que es basa en la mobilitat en transport privat. A aquest model s'han d'afegir les deficiències en el sistema de comunicacions, ja que el municipi compta amb una bona dotació en vies de comunicació supramunicipal (línia ferroviària, N-340 i autopista AP 7) però presenta greus problemàtiques en la comunicació interna dels diferents sectors urbans, sobretot de les unitats residencials disperses pel litoral, i en la disponibilitat d'aparcaments. Aquestes deficiències comporten una sobresaturació de certes vies com la N-340, amb les conseqüències implícites al seu pas per l'interior del nucli de Miami Platja, així com l'increment dels transcorreguts necessaris diaris dels habitants del municipi.
- ⊕ Les fortes pressions a les quals es troba sotmesa la franja litoral del municipi i les desembocadures dels diferents barrancs i torrents del municipi, juntament amb la degradació i precarietat dels ecosistemes fluvials que potencialment

haurien de jugar un paper fonamental com a connectors biològics mar-muntanya són dos deficiències a ser abordades de manera urgent.

Les previsions futures

Davant aquestes previsions i donada l'experiència que els planejaments anteriors han donat al municipi (amb ordenacions bàsicament expansionistes i quasi sense criteris de sostenibilitat que han donat lloc a una sèrie de situacions inadequades i insostenibles), en la redacció del POUM de Mont-roig del Camp s'ha establert com a objectiu fonamental l'establiment d'un model territorial basat en un creixement moderat que primi l'activitat econòmica i una oferta turística de qualitat en front del creixement residencial desmesurat i la ocupació no controlada del sòl mitjançant un model eficaç i respectuós amb el paisatge que no representi la hipoteca irreversible del futur municipi.

Sota aquest objectiu fonamental, les principals premisses que han donat lloc al desenvolupament del POUM es podrien agrupar en:

- ⊕ **Dinamització del nucli poblacional de Mont-roig del Camp** amb el manteniment de l'estructura del centre històric (control del paisatge urbà amb la reducció del desenvolupament urbanístic a nord-ponent del poble, establiment d'un catàleg d'edificis i altres béns susceptibles de ser protegits) i amb una millora paral·lela en la seva accessibilitat i mobilitat interna (planificació de diverses actuacions referents a l'obertura de nous vials i a l'ampliació i/o creació de zones d'aparcament).
- ⊕ **Diversificació de la base econòmica** amb el foment, per una banda, del desenvolupament d'activitat econòmica qualitativa en el municipi fora del sector turístic però compatible amb aquest (potenciació de l'actual polígon de les Sorts i creació d'una nova zona d'activitat industrial als Comallarets) i, per altra banda, d'una oferta turística de qualitat més alta cultural, lúdica i rural amb la creació de diversos nuclis o complexes hotelers – residencials de gamma alta en punts estratègics del municipi (casc urbà de Mont-roig, a les Pobles, a llevant de Miami Platja, etc.)
- ⊕ **Millora de l'espai urbà i del paisatge marítim** amb una revisió del planejament urbanístic del litoral reduint els sectors de sòl urbanitzable (SNU –

4T: Sòl No Urbanitzable turístic –càmping), posant èmfasis en la millora de les condicions d'urbanització i paisatge urbà de les diverses unitats urbanes distribuïdes pel litoral, fixació de criteris d'integració de les actuals vies de comunicació i protecció dels espais d'interès paisatgístic i ecològic.

- ⊕ **Donar qualitat urbana al nucli poblacional de Miami Platja** tot diversificant la seva actual oferta econòmica i millorant el seu teixit urbà i de serveis amb l'establiment d'un nou espai escolar, nous equipaments i espais lliures, i la clarificació de l'estructura general i orgànica amb la conversió de grans avingudes en eixos comercials i el foment d'un creixement més compacte controlant la segona residència.
- ⊕ **Millora de l'accessibilitat dels nuclis poblacionals i de la xarxa viària** tant amb els grans eixos de comunicació com de manera interna entre ells i amb els municipis veïns, així com la millora de la mobilitat en l'interior dels centres urbans amb la millora dels accessos i la connexió de diversos nuclis residencials i la creació d'aparcaments públics estratègicament ubicats – previsió de construcció d'una important dotació de ponts sobre els diversos torrents del municipi per a relligar taques urbanes del litoral principalment –
- ⊕ **Preservació dels valors paisatgístics i culturals del municipi**, amb l'entorn de la muntanya de la Mare de Déu de la Roca, els espais de Joan Miró, el sistema costaner i l'entorn de l'Estany Salat (o Gelat) com a espais més remarcables, així com afavorir les connexions entre unitats territorials a la vegada que es preserva i millora l'explotació agrària i la capacitat productiva del territori i s'ordenen adequadament les activitats de lleure en l'espai lliure. El sòl no urbanitzable ocupa un total de 4.526,94 Ha i l'aspecte més destacat és la creació de les zones de valor natural (SNU1) com a zones d'esmoreïment del PEIN de Mare de Déu de la Roca, la zona de valor paisatgístic i ecològic (SNU 2), com la capçalera de l'Estany Gelat, la zona agrícola amb valor paisatgístic (SNU 3A) de la part nord del terme emmarcada pel nucli urbà i pels contraforts de la serralada i el Sòl No Urbanitzable turístic- Càmping (SNU –4T) que són sòls del litoral classificats d'urbà pel planejament vigent fins ara i ocupats per càmpings, que el POUM els classifica com a no urbanitzables permetent-los l'ús de càmping per tal de no limitar el seu ús actual però exclouent-ne la seva

transformació futura quan l'activitat s'aturi preservant, així, el paisatge litoral i limitant la pressió sobre la línia de costa.

- ⊕ **Adaptació del planejament general vigent a les previsions de la Decret Legislatiu 1/2005**, de 26 de juliol pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme, amb la creació d'una important reserva de sòl per a habitatges de protecció pública i l'establiment del Catàleg de Béns Protegits que inclou el patrimoni arquitectònic (9 elements), 15 zones d'expectativa arqueològica, 26 immobles, façanes o altres elements d'immobles a conservar (86 en total), 18 masies i cases rurals en sòl no urbanitzable (article 301), així com més de 90 construccions de pedra seca.
- ⊕ **Reconduir les previsions del planejament de forma coordinada amb el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC)**. A la vegada, s'ha mantingut en tot moment coordinació amb els redactors del Pla Territorial del Camp de Tarragona: disminució de l'edificabilitat i eliminació de l'ús d'habitatge en bona part dels sectors costaners encara sense urbanitzar i protecció i preservació dels sectors catalogats en el PDUSC amb l'adopció generalitzada de les qualificacions i normativa d'aplicació del pla en els sòls no urbanitzables del sistema costaner.
- ⊕ **Increment de les dotacions per a sistemes i dotacions públiques** amb la finalitat de donar resposta al dèficit actual del municipi i materialitzar aquelles cessions pendents. Creació de nous espais verds urbans tant en els nuclis de Mont-roig del Camp com el de Miami i a les urbanitzacions disseminades.

Finalment és necessari ressaltar, per la seva implicació en l'adopció de criteris sostenibles per part del POUM, la incorporació dins el document normatiu del POUM d'ordenances i documents complementaris (ordenances d'edificació, de l'arbrat i recursos vegetals i sobre la utilització de l'energia solar per a les instal·lacions d'aigua calenta sanitària i document complementari sobre els criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat), destinats a l'aplicació de tota una sèrie de paràmetres tècnics normatius que ambientalitzin les pràctiques constructives i d'urbanització en el municipi. Així per exemple es determina la incorporació de sistemes de captació i utilització d'energia solar activa de baixa temperatura per a la producció d'aigua calenta sanitària en noves edificacions o construccions o bé en la

rehabilitació d'edificacions, la conservació i protecció de la biodiversitat present en el municipi, que totes les zones amb jardí i arbrat es realitzaran amb xarxa de reg autorregulada, amb sistema de goteig, amb tub drenant i rellotge temporitzador, que la instal·lació i les lluminàries s'han de preveure amb làmpades de vapor de sodi i/o halogenurs i que als efectes dels càlculs de les línies s'haurà de tenir en compte una caiguda de tensió màxima de l'1% a més a més d'una sèrie de criteris generals a aplicar per a prevenir la contaminació lumínica i per fer-los el màxim eficients possible,

Mesures ambientals per a millorar les actuacions del POUM

Les actuacions que un planejament té previst de dur a terme sobre un territori sempre tenen la finalitat de millorar-ne algun aspecte o de donar resposta a alguna necessitat concreta de la societat que es desenvolupa sobre ell. Aquesta consideració, però, no implica que les actuacions previstes no comportin efectes sobre el territori.

Donada aquesta circumstància és recomanable posar en pràctica una sèrie de mesures que, dins de les possibilitats, en disminueixin els potencials impactes:

- ⊕ **Propostes concretes per al desenvolupament de noves zones hoteleres d'alta qualitat.** Fomentar que en els projectes urbanístics i d'edificació d'aquestes zones incloguin: instal·lació d'aixetes temporitzades i difusors tipus airejadors en els punts de consum o amb sensors de presència per a accionar l'aigua, instal·lació de cisternes de doble descàrrega, utilitzar sistemes de detecció de fugues d'aigua en les canonades soterrades o ocultes, determinar l'ús d'aïllaments eficients en les canonades d'aigua calenta. La conductivitat màxima que han de tenir els aïllaments és de 0,040 W/(m·K), dotar les estances i àrees de pas dels edificis de amb sensors de presència per a accionar els sistemes d'il·luminació, realitzar una correcta sectorització de l'edifici a climatitzar agrupant les sales o zones de l'edifici amb temperatures i horaris de funcionament semblants, etc.

A la vegada:

- Requerir un projecte de tractament paisatgístic dels cursos hídrics preliminar a l'atorgament de llicència d'obres. Principalment a la zona de les Sènies (barranc de Rifà i zona de les Eixermades) i al Complex Hoteler Miami a l'esquerra de l'Estany Salat (o Gelat) .

- En el Pla Parcial que desenvolupi els nous sectors hotelers, determinar la superfície mínima de cada parcel·la o de tot el complex, si es donés el cas, a ser impermeabilitzada.

⊕ **Mesures concretes per al desenvolupament de les zones industrials.** Al igual que en el punt anterior, el desenvolupament urbanístic del sector s'hauria de realitzar tenint especial cura del tractament paisatgístic dels cursos hídrics pròxims i dels espais adjacents a ells. S'ha de tenir present que el sector de nova implantació industrial dels Comallarets es troba quasi continu a la llera del barranc de Rifà. Alguns dels paràmetres a tenir en compte:

- Limitar la superfície impermeabilitzada dins de l'espai lliure de la parcel·la. La superfície mínima de zona verda privada de cada parcel·la serà del 10% de la superfície d'aquesta.
- El projecte contingui un apartat específic sobre la reducció de l'impacte paisatgístic
- Es creï una franja de transició entre el sòl industrial i l'espai adjacent (agrari, forestal, etc.)

⊕ **Mesures concretes encaminades a disminuir l'afectació de les diverses actuacions del POUM sobre els cursos hídrics del municipi, especialment dels que realitzen funcions de connectors mar-muntanya:**

- Programar la construcció de ponts elevats en tots els encreuaments amb cursos hídrics previstos en els projectes de la nova línia ferroviària i l'A7.
- Elaborar un Pla Especial per al barranc de l'Estany Salta o Gelat que en possibiliti i treballi per a la recuperació unitària del torrent i dels seus ecosistemes, fomentant el seu ús educatiu i turístic - naturalístic amb la planificació d'itineraris autoguiats i altres actuacions similars. Les obres que es realitzin encaminades a la construcció de ponts sobre el seu recorregut tindran en consideració la creació, o bé per sota del pont o bé a través de la mateixa estructura del pont, de passos per a vianants i mobilitat no motoritzada de les persones.

- En la mesura del possible, totes les canalitzacions i endegaments de cursos hídrics que transcorrin en zona urbana es realitzaran al descobert, amb passos elevats per a al pas de vianants i/o vehicles i prioritant la implantació de zona verda adequada en les seves ribes i marges. Realització d'estudi d'alternatives i/o justificació de l'alternativa empresa.
- En els projectes de construcció dels diversos ponts programats sobre els cursos hídrics superficials del municipi per tal de millorar la connectivitat entre nuclis residencials, elaborar estudis d'impacte ambiental i d'alternatives per tal de que s'annexin a les sol·licituds o projectes d'obres. En tot cas, les actuacions implicaran la mínima ocupació possible del curs i lleres dels cursos així com dels espais lliures que hi estiguin annexes.

⊕ **Mesures encaminades a pal·liar els efectes sobre el recurs hídric del municipi:**

- Promoure que en les noves promocions residencials es limitarà el nombre de piscines a instal·lar-hi prioritant les piscines comunitàries vers les individuals, a la vegada que es limitaran les superfícies potencialment destinades a la plantació de gespa.
- Realitzar un programa i protocol de manteniment de les xarxes de sanejament i subministrament del municipi. Incorporar sistemes de detecció de fugues d'aigua en les canonades soterrades o ocultes.
- Preveure la redacció d'una ordenança d'estalvi i de racionalització de l'ús de l'aigua en el termini d'un any a l'aprovació del present POUM. Incloure en les sol·licituds de llicències urbanístiques la obligatorietat que el projecte bàsic presentat, contingui la determinació de les instal·lacions i els càlculs corresponents que justifiquin el compliment de l'Ordenança d'estalvi i racionalització de l'ús de l'aigua. En aquesta ordenança incorporar requisits com:

- Mecanismes reductors de cabal o economitzadors d'aigua (com ara airejadors) per a aixetes, bidets, aigüeres i dutxes.
 - Sistemes de doble descàrrega o de descàrrega interrompible en les cisternes dels vàters.
- En les edificacions en sòl no urbanitzable amb potencialitat de generar aigües residuals, exigir sistemes de depuració autònoms homologats per l'ACA quan no sigui possible la connexió a la xarxa general.

⊕ **Mesures encaminades a disminuir l'efecte de les noves construccions i zones urbanes sobre el consum energètic domèstic total del municipi:**

- Elaborar una ordenança municipal encaminada al foment de mesures d'eficiència energètica passiva tant en les edificacions de nova construcció com en els processos de rehabilitació parcial o total de les existents, que tinguin en compte:
- Orientacions predominants de façanes cap el sud que són les que ofereixen un comportament tèrmic millor i unes possibilitats en la distribució dels espais interiors d'aprofitament òptim de la il·luminació i del sòl i en general de dissenys solars passius.
 - Col·locar proteccions solars fixes a la façana sud i d'altres de mòbils en les façanes de llevant i ponent.
 - Les obertures en les façanes de l'edifici direccionades cap a nord, est i oest, les quals a més hauran de ser de doble vidre i sense pont tèrmic.
 - Les obertures dels espais habitables disposaran de vidres dobles que tinguin un coeficient mitjà de transmissió tèrmica igual o inferior a 3,48 w/m²K.
 - Introducció en el disseny de l'edifici de sistemes per afavorir la circulació d'aire entre la façana nord i la façana sud per possibilitar la ventilació creuada.
 - En les sales de major ús incorporar lluernes, tubs de captació solar o sistemes d'il·luminació natural similar orientades cap a nord.

- Establir la possibilitat de bonificacions en obres que compleixin les dites condicions i les de l'ordenança normativa que inclou el POUM per aigua calenta sanitària, mitjançant una ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que determini bonificacions, reduccions i/o exempcions en les quotes de l'impost en les obres que acreditin l'adopció de mesures d'estalvi energètic passius, ús de sistemes preindustrialitzats en almenys el 80% de l'estructura, millora en l'aïllament exigít per la normativa, instal·lació de sistemes d'energia solar tèrmica o fotovoltaica, etc.

⊕ **Mesures encaminades a reduir i prevenir la contaminació acústica i electromagnètica en el municipi:**

- Localitzar les zones de sensibilitat acústica alta per a la seva possible inclusió com a zones ZARE (zones acústiques de règim especial). Per exemple tot el recorregut de l'Estany Salat o Gelat.
- Incloure en la ordenança reguladora del soroll i les vibracions la obligatorietat que les activitats i infraestructures ja establertes i a establir en el SNU incloguin en el corresponent projecte constructiu, un estudi de l'impacte acústic amb les mesures preventives i correctores necessàries per a contrarestar-lo.
- Les activitats i infraestructures ja establertes i a establir en el SNU hauran d'incloure en el corresponent estudi d'impacte ambiental, un estudi de l'impacte acústic amb les mesures preventives i correctores necessàries per a contrarestar-lo.

⊕ **Mesures encaminades a reduir i prevenir la producció de residus en el municipi:**

- Obligatorietat que els projectes d'edificació reservin un espai, per exemple en la cuina, per a la col·locació de quatre petits contenidors per a la separació dels residus en origen: paper i cartró, envasos de vidre, plàstics, alumini i llaunes, matèria orgànica i resta de residus domèstics (espai fàcilment accessible de 150 dm³ (60x50x50 cm)).

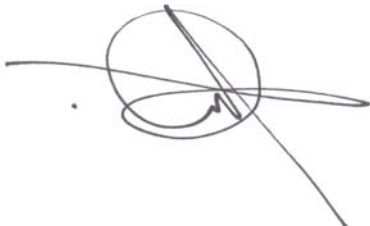
- Elaborar d'una ordenança municipal reguladora de la gestió de residus de la construcció, per tal de que es faci de manera efectiva la implantació de les mesures relatives als residus de la construcció que estableix la legislació específica. Una ordenança municipal que prohibeixi la utilització de materials amb forts impactes ambientals de fabricació i d'aquells potencialment perillosos per a la salut i fomenti o prioritzis d'altres ambientalment més aptes.
 - Recomanable utilitzar materials que per les seves pròpies característiques els facin durables i necessitin menys manteniment. Són preferibles materials simples, amb un únic component, de fàcil col·locació i desmuntatge per poder-lo recuperar al final de la seva vida útil.
 - Evitar l'ús de determinats elements tradicionalment emprats però que poden resultar no innocus per a la salut i per això el seu ús és prohibeix: fibres d'abast o amiant. D'altres materials són potencialment perillosos i per això s'ha d'evitar el seu ús: pintures amb dissolvents, policlorur de vinil (PVC) materials d'aïllament tèrmic o sistemes d'aire condicionat que utilitzin CFC o HCFC determinats plàstics que contenen compostos volàtils que poden resultar nocius o algunes fibres minerals, llanes de vidre i de roca, etc.
 - Afavorir l'ús de pintures, vernissos i olis naturals que no continguin dissolvents, l'ús de fustes amb certificat d'origen sense tractament i que no provenguin dels boscos tropicals, l'ús d'elements naturals com el suro, el cautxú el guix, o les ceràmiques i en general l'ús de materials valoritzables que puguin recuperar-se, reutilitzar-se o reciclar-se fàcilment.

⊕ **Altres mesures recomanables**

- Aplicació del Decret 123/2005, de 14 de juny, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana, tot fent incís en la no ruptura dels corredors biològics representats per les masses forestals i en el manteniment i priorització de la vegetació pròpia de la zona.

- Establir en les zones forestals i de matollars residuals mecanismes per tal de fomentar el seu manteniment i neteja com ara la realització de convenis entre propietari i ajuntament o la destinació anualment d'una partida pressupostaria de l'ajuntament encaminada a donar subvencions als propietaris dels sòls en les zones perirubanes més conflictives.
- Determinar que tota activitat econòmica establerta i per establir en la zona del litoral es certifiqui en el termini de 5 anys sota un Sistema de Gestió Ambiental.
- Quan entri en funcionament la prevista línia del ferrocarril del corredor del Mediterrani i, per tant, s'elimini la línia actualment en funcionament que transcorre pel litoral i per l'interior dels nuclis urbans de les Pobles i de Miami Platja, es proposa que l'integració de la via es realitzi tenint en consideració:
 - En els sectors ja inclosos en el casc urbà planificar-ho com un passeig amb carril bici i zones verdes de continuïtat amb els trams en SNU.
 - Els trams en SNU s'integri preferentment de manera ambiental, amb un recorregut per a bicicletes però amb pavimentació tova que fomenti la comunicació mar muntanya dels espais lliures del municipi.

Ana Tarragona i Felip
Llic. Ciències Ambientals

A handwritten signature in black ink, consisting of a circle with a diagonal line through it and a horizontal line extending to the left.

Marta Ricart i Vilella
Llic. Biologia

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'M' and 'R' with a horizontal line extending to the right.

AdHoc, Sostenibilitat ambiental, SL
Reus, 2 de gener de 2.007

BIBLIOGRAFIA I FONTS CONSULTADES

- ⊕ *El Consum d'energia elèctrica a la Demarcació. Distribució Municipal.* Servei de Promoció i Estudis Econòmica. Tarragona, 10 de juny de 1999.
- ⊕ *Auditoria Socioambiental de l'Agenda 21 Local de Mont-roig del Camp.* AdHoc, Sostenibilitat ambiental i Diputació de Tarragona, 2004.
- ⊕ *Fauna Vertebrada del Tarragonès.* José A. Latorre. Constantí, 1995
- ⊕ *EL Camp de Tarragona: frens, possibilitats i planejament territorial.* Francesc González i Josep Oliveras. Geògrafs. Universitat Rovira i Virgili. Papers. Regió Metropolitana de Barcelona, Núm. 39, maig de 2003.
- ⊕ *Un debat ecologista sobre el Pla Territorial General de Catalunya.* Montesquiú, 18 i 19 de Desembre, 1993. Energia i el Pla territorial de Catalunya. GCTPFNN, Joaquim Corominas i Josep Puig.
- ⊕ *Urbanisme controvertit #5.* Arquitectes de Tarragona. Col·legi d'arquitectes de Catalunya, demarcació de Tarragona. Tarragona, juny de 2004.
- ⊕ *Història Natural dels Països Catalans* Enciclopèdia Catalana. Març 1998
- ⊕ *Els Ocells al Camp de Tarragona.* Màrius Domingo. Edicions del Centre de Lectura de Reus. 1988
- ⊕ *Criterios de Sostenibilidad aplicables al Planeamiento Urbano.* Gobierno Vasco
- ⊕ *Delimitació de zones de qualitat de l'aire.* Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. Desembre 2001.
- ⊕ *Evaluación Ambiental Estratégica del Plan Territorial Insular de Eivissa y Formentera.*
- ⊕ *Al. (2003). Estudi de criteris ambientals per a la redacció del planejament urbanístic.* Centre de política del sòl i valoracions. UPC. Departament de Medi Ambient.
- ⊕ *Guía metodológica para la incorporación de la perspectiva de genero en las Agendas 21 locales y los planes de Urbanismo en Canarias .*Febrero 2005. Gobierno de Canarias. Consejería de medio ambiente y ordenación territorial. Tecnoempleo, SL.
- ⊕ Informe Ambiental del pla territorial Insular de Menorca.
- ⊕ Informe Botànic de la zona PAUcs 14 del terme de Salou (Tarragonès).
- ⊕ *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Cambrils.* Revisió i adaptació a la Llei 2/2002, de 14 de març d'urbanisme.

- ⊕ *Planejament Territorial per al Medi Ambient i el Paisatge*. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Generalitat de Catalunya
- ⊕ *Resumen sobre los campos Eléctricos y Magnéticos generados por las instalaciones eléctricas de alta tensión*. REE. Mayo 2003.
- ⊕ *Morfologia històrica del "Territorium" de "Tarraco" en època tardo-republicana romana o ibèrica final (ss. III-I a.C.): Cadastres i estructures rurals*. Isaías Arrayás Morales. Bellaterra, setembre 2002. Tesi doctoral dirigida pel Dr. A. Prieto Arciniega.
- ⊕ ACA, 2001. Delimitació de zones inundables per a la redacció de l'INUNCAT.
- ⊕ Consell Comarcal del Baix Camp
<http://www.baixcamp.altanet.org/>
- ⊕ Diputació de Tarragona
<http://www.altanet.org/diputacio/>
- ⊕ Agència de Residus de Catalunya.
www.junres.es/estaddin/index.stm
- ⊕ Departament d'Astronomia i Meteorologia, Universitat de Barcelona.
<http://www.am.ub.es/>
- ⊕ Departament de Medi Ambient. Bases cartogràfiques Miramón. Departament de Medi Ambient.
http://mediambient.gencat.net/cat/el_departament/cartografia
- ⊕ Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.
<http://mediambient.gencat.net/cat/inici.jsp>
- ⊕ Hipermapa. Atles electrònic de Catalunya.
<http://www.gencat.net/ptop/actuacions/hipermapa.htm>
- ⊕ Institut d'Estadística de Catalunya, 2003. *Anuari Estadístic de Catalunya 2002*.
<http://www.idescat.es/publicacions/anuari/aec.stm>
- ⊕ Inventari Ecològic i Forestal de Catalunya (IEFC) - actualitzat el 15/02/2003
<http://www.creaf.uab.es/iefc/Introduccio/Inici.htm>
- ⊕ Servei Meteorològic de Catalunya.
http://www.meteocat.com/marcs/marcs_historia/marcs_anuaris.htm
- ⊕ *"Prespectives envers la utilització de les aigües subterrànies a l'extrem sud occidental del Camp de Tarragona (Mont-roig del Camp, L'Hospitalet, Montbrió)"*. Junta d'Aigües del Departament de Política Territorial i Obres Públiques. 1995
- ⊕ *Destrucció a tota costa*. Greenpeace. Juliol 2005

- ⊕ *Coastwatch. Estat del litoral català 2003.* Greenpeace
- ⊕ *Pla de Ports de Catalunya.* Direcció General de Ports i Transports. Departament de política Territorial i Obres Públiques. Generalitat de Catalunya. Aprovat el 12 de juny de 2001.
- ⊕ *Memòria ambiental relativa al Pla estratègic de gestió integrada de zones costaneres de Catalunya.* Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya- Interreg IIB Mediterráneo Occidental – FEDER. Juliol 2004.
- ⊕ *Gestió dels Residus Municipals a Catalunya. Balanç 31/12/2003 – Criteris d'Actuació.* Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.